BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
13
20 A
48
13—1. a. 29

~~B III c 46~~

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium nuper editum.

A FÆLICIS RECORDATIONIS

VRBANO PAPA VIII.

Necnon Conſtitutionum Apoſtolicarum hactenus editarum, quarum obſeruantia, & executio in eodem Decreto recolitur, in vnum Collectio.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

S. Andrea della Valle

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ROMÆ, Typis Reu. Cameræ Apoſt. 1698.

Superiorum permiſſu.

Reimprimatur

Si videbitur Reuerendiſsimo P. Sac. Apoſt. Palatij Mag.

Dominicus Beliſarius de Bellis Epiſc. Melphiſten. Viceſg.

Reimprimatur.

Fr. Gregorius Sellari Ord. Prædicatorum, Sac. Apoſt. Palatij Mag. Socius.

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Feria v. Die XIV. Aprilis M.DC.XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. VRBANO *Diuina Prouidentia* Papa VIII. *ac Eminentiſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

SAnctiſſimus Dominus noſter ſedulò incumbens, vt ea, quæ ſalubritèr Apoſtolicis Decretis, & Conſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem pertinent, inuiolabilitèr ob-

ſeruentur, & omnimodam ſortiantur executionem, diſtrictè mandat, & pręcipit, Vt omnes Superiores cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ Regularis, aut cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, teneantur ſub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, alijſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis, in perpetuū ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta poſt Octauam Aſſumptionis Beatæ MARIÆ Virginis in publica Menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato; Et inſuper in quocumque Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, commonére de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium, ac præſertim.

Iulij III. Conſtitut. vndecimæ incipit *Licet à diuerſis*. Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eo-

rum

rum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pij V. Conſtitutionis 82. incipit *Si de protegendis.* contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Miniſtris Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, vel Prouincia, obeuntium, ſeù Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in cauſa fidei quomodocumque productum, vel euocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, expilantes, aliòvè exportantes alicuius prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliavè inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicumque poſita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel cuſtodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occulentes, ſeù facultatem effugiendi dantes, ſeù id fieri iubentes, eorumque compli-

ces, & fautores, etiam effectu non ſecuto: nullatenùs excuſandos, niſi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro prefatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maieſtatis, eorumque filijs, irrogantur: & oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IV. Conſtitutionis 31. incipit *Cum ſicut nuper.* Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confeſſionis ad inhoneſtos actus prouocare, & allicere tentant, & ſolicitant. Et Gregorij XV. Conſtitutionis 34. incipit *Vniuerſi Dominici Gregis*, ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extenſiuæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcumque illæ ſint) ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiue ante, ſiue poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis, vel extrà occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut alio in loco ad audiendam confeſſionem electo, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illi-

illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint. Et contra Confeſſarios non monentes eos, quos ſciunt ab alijs Confeſſarijs ſolicitatos eſſe, vt Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, ſolicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Conſtitutionis 21. incipit *Officij noſtri partes*. De Iuriſdictione Inquiſitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus nō promoti Miſſas celebrant, & ſacramentalitèr confeſſiones audiunt. Clementis VIII. Conſtitutionis 81. incipit *Et ſi alias*. declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices laicos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut.79. incipientis *Apoſtolatus officium*: extenſiuæ ad minores 25.annis, dummodò vigeſimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Conſtitutionis 17. incipit *Cœli, & Terræ Creator*. Contra exercentes artem Aſtrologiæ Iudiciariæ, & alia quęcunque Diuinationum genera, libroſvè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 113. incipit *Inſcrutabi-*

lia Iudiciorum Dei ; extenſiuæ ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Conſtitutionis 42. incipit *Cum ſicut.* Contra Italos, ne extra Italiam proficiſcantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Gregorij XV. Conſtitut 28. incipit *Romani Pontificis.* contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularum adiacentium quouis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Conſtitutionis 26. incipit *Romanus Pontifex.* Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum ad Officium Sanctæ Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Eiuſdem Conſtitutionis 97. incipit *Regis pacifici.* Innouatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ MARIÆ Virginis editarum: Impoſitionis maiorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniēdos. Et Gregorij XV.

Con-

Conſtitutionis 29. incipit *Sanctiſſimus Dominus noſter auditis.* ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis aſſerendi Beatam MARIAM Virginem conceptam eſſe in peccato originali.

Gregorij XV. Conſtitutionis 27. incipientis *Romanus Pontifex in ſpecula.* Reuocatoriæ quarumcumque Conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. extenſiuæ ad quoſcumque quantumuis priuilegiatos, & exemptos, incip. *Alias fel. rec. Greg. Papa XV. ſub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Eiuſdem Conſtitutionis 40. incip. *Apoſtolatus officium.* Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. 114. incipit eo modo: Reuocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 37. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter ſolicitè animaduertens* De Imaginibus nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumve geſtis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetrationi-

tionibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Conſtitutionis 50. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officij*. De libris vbicumque compoſitis, de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Eccleſiaſtico, non tranſmittendis aliò, vt imprimantur, ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam ſine Ordinarij, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiuſdem Sanctitatis Suæ Conſtitutionis ſub Dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. incipien. *Cum ſicut accepimus*. Quod Conſtitutiones Apoſtolicę in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi in edendis illi ſpecialitèr excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneãtur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur ita, vt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè

modè queant: Deq; huiuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationẽ Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe. Et ità mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indict. prima, Pontificatus S.D.N. D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui; die verò ſeptima Menſis Iunij ſupradictæ Litteræ, ſiue Decretum affixum, & publicatũ fuit ad Valuas Principis Apoſtolor. Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctiſsimi D. N. Papæ Curſorem.

Sequuntur Conſtitutiones relatæ in ſupradicto Decreto.

X I.

Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes: Et contra ipſos Inquiſitores, admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem.

Edita Anno Dom. 1551.

IVLIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inquiſitores à multis impediebãtur in eorũ officijs ſub varijs prætextibus.

LIcet à diuerſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, etiam per ſpeciales Conſtitutiones in corpore iuris inſertas, fuerit ritè, & ſalubritèr ſancitum, atque decretum, vt ſæculi poteſtates, & Domini temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum quorumcumque Rectores, quibuſcumque dignitatibus, vel officijs, aut nominibus cenſeantur, diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis in ipſo Inquiſitionis negocio faueant, & aſſiſtant, nemoque ex prædictis poteſtatibus, dominis, & rectoribus, eorumque officialibus de crimine hæreſis, cum mere ſit Eccleſiaſticum, quoquo modo cognoſcat, vel iudicet, neque diœceſano Epiſcopo, vel Inquiſitori ipſius Inquiſitionis negocio incumbenti ſe opponere, aut ipſum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut fauorem ſcientèr dare audeat, perpetuæ damnationis ſententia in eos qui contra prædicta fecerint promulgata, quam ſi per annum

num animo ſuſtinuerint pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur: vſque adeo tamen in omnibus fere, non ſolùm Italiæ, verum etiam alijs Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus mundanæ gloriæ proceſſit ambitio, vel ſacrorum Canonum inſcitia, vel Eccleſiaſticæ diſciplinæ contemptus, vt in animarum ſuarum perniciem, atque interitum, diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores à Sede Apoſtolica inſtitutos Inquiſitionis officiũ exercentes, alij ſub iuſtitiæ prætextu, ne vlli ſcilicet fiat iniuria, impedire, alij verò ſub pietatis colore, vt fontes ſcilicet ſeuerius puniantur, ſe ipſis diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus adiungere, & vna cum eis de ipſo hæreſis crimine cognoſcere, proceſſus formare, formatoſque ſuo iudicio ſubmittere non erubeſcant.

§. 1. Cui ſane morbo iam nimis late progredienti, ſolitam ac ſalutarem Eccleſiæ medicinam pro noſtra Paſtorali ſolicitudine afferre cupientes, ſæculi poteſtates, dominos temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum Rectores ſupradictos, necnon quaſcumque alias ſæcu-

Pontifex ideò præcipit, vt nemo impediat Inquiſitores in negocio Inquiſitionis, nec ſe ingerat in cognoſcendo

Edita Anno Dom. 1551.

IVLIVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inquiſitores à multis impediebãtur in eorũ officijs ſub varijs prætextibus.

LIcet à diuerſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, etiam per ſpeciales Conſtitutiones in corpore iuris inſertas, fuerit ritè, & ſalubritèr ſancitum, atque decretum, vt ſæculi poteſtates, & Domini temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum quorumcumque Rectores, quibuſcumque dignitatibus, vel officijs, aut nominibus cenſeantur, diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis in ipſo Inquiſitionis negocio faueant, & aſſiſtant, nemoque ex prædictis poteſtatibus, dominis, & rectoribus, eorumque officialibus de crimine hæreſis, cum mere ſit Eccleſiaſticum, quoquo modo cognoſcat, vel iudicet, neque diœceſano Epiſcopo, vel Inquiſitori ipſius Inquiſitionis negocio incumbenti ſe opponere, aut ipſum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut fauorem ſcientèr dare audeat, perpetuæ damnationis ſententia in eos qui contra prædicta fecerint promulgata, quam ſi per an-

num

num animo ſuſtinuerint pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur: vſque adeo tamen in omnibus fere, non ſolùm Italiæ, verum etiam alijs Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus mundanæ gloriæ proceſſit ambitio, vel ſacrorum Canonum inſcitia, vel Eccleſiaſticæ diſciplinæ contemptus, vt in animarum ſuarum perniciem, atque interitum, diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores à Sede Apoſtolica inſtitutos Inquiſitionis officiũ exercentes, alij ſub iuſtitiæ prætextu, ne vlli ſcilicet fiat iniuria, impedire, alij verò ſub pietatis colore, vt fontes ſcilicet ſeuerius puniantur, ſe ipſis diœceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus adiungere, & vna cum eis de ipſo hæreſis crimine cognoſcere, proceſſus formare, formatoſque ſuo iudicio ſubmittere non erubeſcant.

§. 1. Cui ſane morbo iam nimis late progredienti, ſolitam ac ſalutarem Eccleſiæ medicinam pro noſtra Paſtorali ſolicitudine afferre cupientes, ſæculi poteſtates, dominos temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum Rectores ſupradictos, necnon quaſcumque alias ſæcu-

Pontifex ideò præcipit, vt nemo impediat Inquiſitores in negocio Inquiſitionis, nec ſe ingerat in cognoſcendo

lares

crimine hæreſis niſi ab Inquiſitoribus requiſitus.

lares perſonas, tàm priuatas, quàm publico quouis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac eis Iesu Christi Redemptoris noſtri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ipſos in ſuo Inquiſitionis negocio, vllo modo impediant, ſeu perturbent, neque ſe in hæreſis crimine cognoſcendo, vel iudicando, quouis, etiam aſſiſtentiæ, & fauoris, colore, cauſa, vel occaſione (niſi quatenus ab ipſis diœceſanis Epiſcopis, aut Inquiſitoribus, ſpontanea, & libera eorum voluntate fuerint requiſiti) ſe ingerant, ordinationes, prouiſiones, & leges quaſcunque, de ipſius criminis cognitione latas ſacris Canonibus obſiſtentes, & Eccleſiaſticam iuriſdictionem impedientes ſine mora abrogent, & deleãt, prout etiam nos eas omnes inualidas fuiſſe, & eſſe decernimus, & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, & deletis haberi volumus, & mandamus.

Inobedientibuſque, & eorum fautoribus pœnas hic expreſſas imponit

§. 2. Qui monitis his noſtris non obtemperauerint, quive ſcienter in prædictis conſilium, auxilium, aut fauorem dederint, nouerint ſe, non ſolum per ſacras dictorum prædeceſſo-

rum

rum noſtrorum conſtitutiones, verùm etiam per hanc noſtram ſanctionem ſiue ſententiam, & declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritate Omnipotentis DEI, ac beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac noſtra in ipſos non obtemperantes, quacunque illi præfulgeant dignitate, in his ſcriptis proferimus) communione Fidelium,& omnium Eccleſiaſticorum Sacramentorum perceptione priuatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematiſque & maioris excommunicationis mucrone percuſsos, ita vt nemo vnquam in præmiſſis delinquens, niſi à nobis & ſucceſſoribus noſtris canonicè intrantibus, etiam prætextu quarumcumq; facultatum, confeſſionalium nuncupatarũ, etiam a nobis & dicta Sede hactenus emanatarum, vel in poſterum emanandarum, ſpecificam & expreſſam ac alias quam per verba generalia,de præſentibus noſtris litteris mentionem non facientium, præterquam in mortis diſcrimine, abſolui poſſit.

§. 3. Quibus etiam cenſuris ipſos diœceſanos Epiſcopos & Inquiſitores ſubiacére volumus, ſi laicos ſecum quo-

Inquiſitoribus etiã eaſ. dē pœnas i- ſi git laicos

cognoſcere de crimine hæreſes. quomodocunque de ipſo crimine cognoſcere aut iudicare permiſerint.

Iuſſio publicādi hanc Bullam. § 4. Vt autem præmiſſa omnia, ad eorum, quorum intereſt, notitiam deducantur, nullusque de eis ignorantiam iuſtè prætendere poſſit, volumus & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod præſentes litteræ per aliquos Curſores noſtros, aut Notarios publicos in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Eccleſiæ Lateranen:, ac Cancellariæ Apoſtolicæ valuis, necnon acie Campi Floræ, vt moris eſt publicentur, earum exemplo in ſingulis valuis, & acie huiuſmodi affixo, & dimiſſo. Nulli ergo &c.

D P. Ann. 2. 18. Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Lecta & publicata fuit die Veneris ſancti in Cappella Sanctitatis Suæ, dum diuina celebrarentur officia.

Publicatio. *Anno Domini 1551. indictione nona, die verò 24. Menſis Martij, Pontificatus SS. D. N. Iulij Diuina prouidentia Papæ III. anno eius ſecundo. Retroſcriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in*

valuis

valuis, ſeu portis Principis Apoſtolorum de Vrbe, & ſancti Ioannis Lateranen. & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ dimiſsis copijs per nos Petrum Gomez Freyle, & Franciſcum Munos, SS. D. N. Papæ Curſores.

Ita eſt Petrus Gomez Freyle Curſor manu propria.

Ita eſt Franciſcus Munus Curſor, manu propria.

Petrus Leobodie Magiſter Curſorum.

LXXXII.

Contra offendentes ſtatum, res, & perſonas ſanctiſſimi Officij Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, eorumque filios, necnon complices; & fautores.

PIVS EPISCOPVS Edita An. D. 1569.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

SI de protegendis cæteris omnibus Eccleſiæ miniſtris, quos in fidem & clientelam noſtram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana inſidet, quanto maiore ſtudio eam nos ſolicitudinem capeſſere neceſſe eſt, vt Forma publicandi

qui in ſacro Inquiſitionis hæreticæ prauitatis officio verſantur, ſub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequantur?

Cauſa huius Conſtit.

§. 1. Cum itaque eius generis impiorum vis quotidie magis inualeſcat, qui omnibus malis artibus prædictum officium ſubuertere, miniſtroſque ſanctionibus diſturbare moliuntur, eo iam nos detruſit neceſſitas vt nefariam, & ſceleſtam illorum audaciam acerbiore caſtigationis verbere reprimamus.

Offendētes, ſeu impedientes perſonas Inquiſitorum &c.

§. 2. Hac igitur generali conſtitutione de Fratrum noſtrorum conſilio ſancimus, vt quicunque ſiue priuatus, ſiue cuncta ciuitas, ſiue populus, ſiue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo illuſtris, quemuis ex Inquiſitoribus, Aduocatis, Procuratoribus, Notariis, aliiſue miniſtris prædicti officij, vel Epiſcoporum id munus in ſua diœceſi aut prouincia obeuntium, ſeu accuſatorem, denunciatorem; aut teſtem in cauſa fidei quomodocunque productum, vel euocatum occiderit, verberauerit, deiecerit, ſeu perterrefecerit.

§. 3. Qui-

§. 3. Quiue Eccleſias, ædes, aliaſue res,ſiue publicas,ſiue priuatas, officij, aut miniſtrorum,expugnauerit,inuaſerit, incenderit, expilauerit, aut libros, litteras, auctoritates, exemplaria,regeſta,protocolla, exempla,ſcripturas, aliaue inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicunque poſita combuſſerit, diripuerit, ſeu interuerterit, ſeu ex incendio aut direptione, aut alio quocunque modo,illa exportauerit,ſeu qui in conflagratione,expugnatione, aut direptione, etiam inermis; ſiue capiendi, ſiue comburendi, ſiue ſupprimendi cauſa, fuerit, ſiue res,aut perſonas, ſeruari defendiue prohibuerit, Bonaque diripientes,

§. 4. Quiue carcerem, aut aliam cuſtodiam, ſeu publicam ſeu priuatam effregerit, vinctum extraxerit, ſeu emiſerit,capiendum prohibuerit, captumue eripuerit,receperit, occuluerit, ſeu facultatem effugiendi dederit, ſeu iuſſerit id fieri, qui cætum, concurſumue fecerit, ſiue vt aliquid prædictorum fieret omnes accommodauerit, ſiue aliàs auxilium, conſilium,aut fauorem,publicè,vel occultè, in quolibet prædictorum ſcienter præſtiterit, licet nemo occiſus, nemo Et carceres frangentes &c. pœnas hic deſcriptas incurrant.

verberatus, nemo extractus, emiſſus vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, ſucceſſum, direptumue, nullum denique damnum re ipſa ſit ſecutum: nihilominus is ſit anathemate præſentis canonis auctoritate ligatus, idem quoque læſæ maieſtatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocumque alio beneficio temporali, & perpetuo eo ipſo priuatus, ſecularis iudicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipſas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ legis per conſtitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebuſque omnibus fiſci iuribus applicatis, vti etiam eſt de damnatis hæreticis per ſanctiones canonicas conſtitutum eius filij paterna infamia ſubiecti, omnis & cuiuſcunque hæreditatis, & ſucceſſionis, donationis, & legati, ſiue propinquorum, ſiue extraneorum omnino ſint expertes, eiſdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

Delinquentes claras tantũmodo probationes in contrarium adducere poſſunt.

§. 5. Nemo autem expurgationem habere, aut cauſam vllam proponere vel prętendere poſſit, qui tantum nefas in contemptum & odium huius officij admiſerit, niſi contrarium per claras probationes docuerit ſe feciſſe.

Quod porrò de prædictis, eorumque filijs ſtatuimus, illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris ſecularibus, & quorumuis Ordinum etiam exemptorum regularibus, & quacunque etiam Epiſcopali, & maiori dignitate prȩditis, ac etiam priuilegio quomodocunque ſuffultis, decernimus exequendum; ita vt ipſi beneficijs & officijs omnibus Eccleſiaſticis præſentium auctoritate priuati, per Iudicem Eccleſiaſticum hȩreticorum more degradentur, demum poteſtati ſeculari traditi, pœnis prædicti laicorum inſtar ſubiiciantur.

§. 6. Pontificum tamen cauſis, nobis, & ſucceſſoribus noſtris reſeruatis, vt re quæſita, & nobis renunciata, contra eos ad depoſitionem, & alias pœnas prædictas procedamus, vti criminis atrocitas videbitur poſtulare. Epiſcoporũ tamẽ cauſæ Rom. Pontifici ſeruantur.

§. 7. Quicunque autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentauerint, in eaſdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores à ſacris conſtitutionibus inferuntur ipſo facto ſenouerint incidiſſe. Intercedentes pro prȩfatis delinquentibus hæreſis pœnas incurrunt

§. 8. Verum ſi quis etiam huiuſmodi criminum conſcius, vel affinis, ſiue religionis ſtudio, ſiue pœnitentia du- Reuelantes huiuſmodi delicta, impunitatem conſequuntur.

 ctus

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ctus rem adhuc incognitam retexerit, ſupplicio liberetur.

Forma ſeruāda in abſolutionib. huiuſmodi criminum à Pontif. concedend.

§ 9. Cæterum eam omnium & quarumcunque abſolutionum rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum & reſtitutionum, etiam ad famam & honores, ita deinceps habendam optamus, vt ſucceſſores noſtri nullas niſi ſaltem ſemeſtri poſt cuiuſque aſſumptionem ad huius dignitatis faſtigium excurſo, ac precibus apud ſupremum officium inquiſitionis hic inſtitutum verificatis, concedant. Decernentes omnes & quaſcunque huiuſmodi abſolutiones, habilitationes, & reſtitutiones, quæ precibus ſic nō verificatis de cetero fient, nemini prorſus prodeſſe, ſed nec præſentibus niſi toto ipſarum tenore ad verbum inſerto, & gratia ex certa Romani Pontificis ſcientia facta, & propria manu ſubſignata, vlla in parte derogari, nec derogatum cenſeri debere, & ſi illis ex quacunque cauſa aliter derogari contigerit, derogationes huiuſmodi nullius prorſus fore roboris, & momenti.

Deputatio Executorū.

§ 10. Iubemus igitur vniuerſos & ſingulos Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & cæteros Ec-

Eccleſiarum Prælatos, per vniuerſum Orbem conſtitutos, vt per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes litteras, aut earum exempla in ſuis quiſque prouincijs, ciuitatibus, diœceſibus, & locis ſolemniter publicari, & quantum in ſe eſt, ſirmiter obſeruari procurent, contradictores quoſcunque, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ipſaſque cenſuras & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

§. 11. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Derogatio contrariorū

§. 12. Volumus autem vt præſentium exempla etiam impreſſa edantur, eaque Notarij publici manu; & cuiuſcunque curiæ Eccleſiaſticæ, vel Prælati ſigillo obſignata, eamdem illam prorſus fidem vbique locorum faciant, quam ipſæ præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides tranſumptorum

§. 13. Cæterum omnis orbis terrârum Principes; quibus gladii ſecularis poteſtas ad malorum vindictam eſt permiſſa, per eam quam ſe tueri Obteſtatio in Principes

promiſerunt fidem, obteſtamur, ita ſuas quiſque partes, ſiue in præſtando miniſtris prædictis auxilio, ſiue in criminum poſt Eccleſiæ ſententiam animaduerſione, interponere, vt eorum quoque præſidiis miniſtri ipſi tanti officij munus pro Dei æterni gloria, & religionis incremento feliciter exequantur, ampliſſimum à Domino præmium recepturi, quod fidei prædictæ aſſertoribus in æternæ beatitudinis conſortio præparauit.

Sanctio Pœnalis. §. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctionis, legationis, ſtatuti, decreti, iuſſionis, obteſtationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis DEI, ac Beatorum &c.

Dat. P. An. 4 1. Apr. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno 4.

PP. ſubſcript. Ego Pius V. Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus,

Vtinam dirigantur viæ meæ ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.

Card. ſubſcript. F. Card. Piſanus Epiſcopus Hoſtienſis:

Io: Card. Moronus Epiſcopus Portuen.
Chriſtophorus Madrucius Epiſcopus Præneſtin.
Otho Card. Truchſes Epiſcopus Albanen.
A. Card. Farneſius Vicecancel. Epiſcopus Tuſculan.
Io: Baptiſta Cicada Epiſcopus Sab. Card. S.Clem.
Ego Ph. Card. à Burdiſera.
Ego Antonius Card. Granuelanus.
Ego Franciſcus Card. Pacecus.
Ego Hieronymus Card. de Corrigio.
Ego Io:Franciſcus Card. de Gambara.
Ego Nicolaus Card. de Sermoneta.
Ego Ind. de Aualos Card Aragona.
Ego M. Antonius Card. Columna.
Ego Ptolomæus Card. Comenſis.
Ego P. Card. de Sancta Cruce.
Ego Z. Card. Delphinus.
Ego Hu. Card. S. Sixti.
Ego Iulius Card. Vrbinus.
Ego Fuluius Card. Peruſinus.
Ego Io: Riccius Card. Politianus.
Ego Scipio Card. Piſarum.
Ego Iacobus Card. Sabellus.
Ego Aloyſius Card. Cornelius.
Ego Alexander Card. Cribellus.
Ego Guido Card. Vercellus.

Ego

Ego Guilelmus Card. Sirletus.
Ego Fr. Michael B. Card. Alexand. Camer.
Ego Hieronymus Cardinalis de Claraualle.
Ego Ludouicus Card. Madrutius.
Ego Innocentius Card: de Monte.
Ego Hieronymus Card. Simoncellus.
Ego Ferdinandus Card. de Medicis.
F. Cardinalis Alciatus.
Io: Paulus Cardinalis ab Eccleſia.
A. Cardinalis Caraffa.

Anno à Natiuitate Domini 1569. indictione 12. die verò 2 menſis Maij, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V. anno 4. retroſcriptæ literę Apoſtolicę, lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, dimiſſis in locis præfatis præſentibus literis per aliquantulum temporis ſpatium affixis, & deinde amotis per nos Iulium Parinum, & Ioannem Bornotum, prælibati Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

XXXI.

XXXI.

Inquiſitorum hæreticæ prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pęnitentes in actu confeſſionis, ad actus inhoneſtos prouocare, & allicere tentant.

PIVS PAPA IV.

Edita Anno D. 1561.

Ven. Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori generali.

Quidam Sacerdotes abutendo Sacramento Pœnitentiæ mulieres in actu cōfeſſionis ad actus inhoneſtos prouocant.

CVm ſicut nuper, non ſine animi noſtri moleſtia, accepimus, diuerſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœceſibus curam animarum habentes, ſiue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confeſſionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit Domino Deo, & Saluatori noſtro IESV CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones alliciendo, & prouocando, ſeu allicere,

re, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiuſmodi Creatori noſtro reconciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Diuinæ Maieſtatis offenſam, animarum perniciem, & Chriſti fidelium ſcandalum non modicum.

Cõtra quos iſte Pont. ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis inquiri decernit.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quòd qui de Fide Catholica rectè ſentiunt: Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, ſeu alios à te deputandum, ſeù deputandos contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diæceſum de præmiſſis quomodolibet diffamatos, tam ſeculares, quàm quorumuis etiam exemptorum; ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum Regulares, cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & prçeminentiæ exiſtant, tam ſuper præmiſſis, quàm ſuper

Locus reſtitutus.

Fi-

Fide Catholica, & quid de ea ſentiant diligenter inquiras, & iuxta facultatem tibi contra hæreticos, aut de hæreſi quouis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos iuxta exceſſuum ſuorum qualitatem, prout iuris fuerit punias, eas etiam ſi & prout iuris fuerit faciendum, debita præcedente degradatione ſecularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, necnon Ordinum quorumlibet quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet conceſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis, quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, Contrarijs derogat.

mus,

mus , cæteriſque contrarĳs quibuſcunque .

D. P. An. 2. die 26 Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris , die decimaſexta Aprilis , milleſimo quingenteſimo ſexageſimoprimo, Pontificatus noſtri Anno ſecundo .

XXXIV.

Confirmatio , & ampliatio Conſtitutionis Pij IV. editæ contra Sacerdotes in confeſſionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia ſolicitantes .

Edita A. D. 1622. GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium. VNiuerſi Dominici gregis curam , quamquam immeriti , cæleſti diſpoſitione gerentes , ſedulò inuigilare tenemur , vt ab omnibus prauis contagijs conſeruetur immunis , multoq; maiori ſtudio prouidere, vt omnis peſtis ab ijs auertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum , ne quod Euangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato non ſit in quo ſaliatur , & ad nihilum proſit vltra , niſi

niſi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quibuſdam in locis prouiſum fuit, vt impium, ac nefandum ſcelus, quod non ſolùm inter Chriſtifideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet vt aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus, ſacroſancto Pœnitentiæ Sacramento, ſolicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aſpidē porrigat, & ex cæleſti medico infernalis veneficus, ex patre ſpirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcirco Nos ea, quæ his perniciosiſſimis diaboli inſidijs arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, vt nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidendū duximus.

Pont. cōtra ſolicitantes ad turpia pœnitēt s; leges edixerunt.

§. 2. Alias ſiquidem à fel. rec. P'o Papa IV. prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpaleñ in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori generali. Cum ſicut nuper &c. pag. 31.

Pius IV. ſui deſuper edidit cōſt. quę eſt ſup. pag. 31.

§. 3. Igi-

Hic Pont. illam præcipit inuiolabiliter obſeruari.

§. 3. Igitur vt litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obſeruentur, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum præinſertas litteras huiuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, illaſque non ſolùm in prædictis Hiſpaniarum Regnis, ſed in quibuſuis Chriſtiani orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus.

Immo plenius contra huiuſmodi ſolicitantes in cõfeſſionibus, & eorũ occaſione diſponit.

§. 4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi ab aliquo dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quòd omnes, & ſinguli Sacerdotes tàm ſæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum regu-

lares

lares cuiuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti exiſtant, qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiue ante, vel poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis huiuſmodi, etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſiue extra occaſionem confeſſionis in confeſſionario, aut in loco quocumque vbi confeſſiones Sacramentales audiantur, ſeù ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem confeſſiones audire, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquiſitionis ſeueriſſimè, vt infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuerſi orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territorijs per has noſtras litteras, etiam priuatiuè quò ad omnes alios ſpecialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, vt ſuper his contra prædictos ſimul,

vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis fidei, iuxta Sacrorum Canonum formam, necnon officij Inquiſitionis huiuſmodi conſtitutiones, priuilegia, conſuetudines, & decreta, diligenter inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex huiuſmodi nefarijs exceſſibus culpabiles repererint in eos pro criminũ qualitate, & circumſtantijs, ſuſpenſionis ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ, ſi regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abſque vlla ſpe gratiæ, aliaſque pænas decernant, eos quoque ſi pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ ſæculari puniendos tradant.

Cardinalib. Inquiſitoribus generalibus arbitrium circa probationes, & pænas cōcedit.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ, Eccleſiæ Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tam enorme, & Eccleſiæ Dei tàm pernicioſum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus etiam

ſin-

ſingularibus, concurrentibus præſumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo iudicandi, & Curiæ ſæculari, vt præfertur, reum tradendum eſſe, pronunciandi.

§. 6. Non obſtan. omnibus, quæ dictus prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Obſtantia tolluntur.

§. 7. Mandantes omnibus Confeſſarijs, vt ſuos pœnitentes, quos nouerint fuiſſe ab alijs vt ſupra ſolicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſolicitantes, ſeù vt præfertur tractantes, Inquiſitoribus ſeù locorum Ordinarijs prædictis: quòd ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſolicitantes, ſeù tractantes, vt ſupra; ijdem locorum Ordinarij, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Confeſſores ſcientes ab alijs pœnitẽtes fuiſſe ſollicitatos moneãt eos, vt inquiſitoribus, vel Cardinalib. denuncietur.

§. 8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, Tranſumptis credendum.

 & ex-

& extra vbique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio in Vrbe omnes afficit. §. 9. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateraneñ, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Flore affixæ omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. p. A. 2. die 30. Augusti. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Auguſti M DC XXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo: retroſcripta Conſtitutio, ſiue littere Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valuas Sancti Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

XXI.

Iuriſdictio Inquiſitorũ hæreticæ prauitatis, in eos qui ad ordinem preſbyteratus minime promoti, Miſſas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum miniſtrant.

GREGORIVS PAPA XIII.

Edita A. D. 1574.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OFficij noſtri partes ſedulo præſtare tenemur, vt dubia quæ varijs doctorum opinionibus hinc inde diuerſa ſentientibus agitantur, ad iuriſdictionem Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis hæreticæ prauitatis pertinent, noſtræ declarationis oraculo (prout ratio ipſa ſuadère videtur) dilucidentur, vt nulla cuiquam dubitandi occaſio in poſterum relinquatur.

Dubium, an qui nõ ſunt in Ordine presbyteratus, & Miſſas celebrãt &c. poſſint ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis puniri.

§. 1. Ad aures noſtras ſiquidem nuper peruènit, multos eſſe qui dubitent, an contra eos, qui in ſacro preſbyteratus ordine non conſtituti, Miſſas celebrare, confeſſiones audire, ac abſolutionem impartiri, ac ſi fuerint, per officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis in Hiſpaniarum Regnis inſtitutum, & illius Inquiſito-

res procedendum, vel etiam animaduertendum ſit, ac hi, qui talia patrauerint, per Inquiſitores prædictos puniri debeant. Nam & ſi multorum ſententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquiſitoribus plectendum eſſe, hiſce præſertim temporibus, quibus hæretici temerè audent proferre, etiam ſeculares eorum Sacramentorum miniſtros eſſe poſſe, non deſunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni, vnde plerunque per eorumdem Regnorum Inquiſitores, diuerſa feruntur in huiuſmodi cauſis ſuffragia.

Declaratio, quod poſſunt.

§. 2. Nos itaque, vt omnis difficultas, dubitatioque tollatur, animaduertentes, eos qui presbyteratus ordine non ſunt inſigniti, & ſe in adminiſtrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto catholicam veritatem impugnare, quæ ſolos presbyteros Miniſtros eorumdẽ Sacramentorũ conſtituendo, illis duntaxat quibus eadem munera congruere exiſtimauit, committi voluit, eorum qui in preſbyteratus ordine non conſtituti Miſſas celebrant, ac confeſſiones audiunt, vt præfertur, cognitionem, & punitionem, etiam ad Inquiſitionis officium,

& In-

& Inquiſitores ante dictos pertinere, & quod huiuſmodi delicti ratione, aduerſus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquiſitores prædicti valeant, Apoſtolica auctoritate præſentium tenore perpetuò declaramus, & diffinimus.

§. 3. Et ita ab omnibus, & ſingulis Ordinarijs, & delegatis iudicibus, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Et ita, & nō aliter iudicetur.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon iuribus, municipalibus legibus regnorum prædictorum, pragmaticiſque ſanctionibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus Ciuitatum, & locorum quorumcunque dictorum regnorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis forſan per nos, ac quoſcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quibuſuis verborum formis, & Quibuſcunque non obſtan.

 inſo-

inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ſeù de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad ſupplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum conceſſis, & confirmatis; quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

D.P. An. 3. 6. Auguſti. Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die ſexta Auguſti, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto Anno à Natiuitate Domini, Pontificatus autem noſtri Anno tertio.

LXXXI.

Quod Inquiſitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarij, eos qui ad presbyteratus ordinem nõ promoti, Miſſas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrant, præuia degradatione, Curiæ ſeculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

CLE-

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1601.

Ad perpetuam rei memoriam.

ET ſi aliàs fel. rec. Paulus Papa Quartus prædeceſſor noſter, ad nefariam, & ſacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad ſacrum presbyteratus ordinem minimè promoti ſint, Sacerdotis tamen auctoritatem ſibi temerè aſſumentes, Miſſarum celebrationem vſurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrare præſumunt, decreuerit huiuſmodi delinquentes à Sanctæ Inquiſitionis Iudicibus tradi debere Curiæ ſeculari debita animaduerſione puniendos.

Paulus IV. cuius bullā non inueni decreuit ab Inquiſitoribus tradendos eſſe Curiæ ſeculari, auctoritatē Sacerdotis vſurpantes.

§. 1. Et poſtea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac ſeriò obſeruari mandauerit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiuſmodi decretum, ac pœnarum, contra ipſos, vt præfertur, inflictarum, illis ſe minimè ſubiacere, & obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem liberari, & abſolui poſſe prætendant.

Sixtus V. illud innouauit, (ſed neque eius cōſtit. poſui vti bene hic relatam.

§. 2. Nos

Hic modo Pont. corũ criminis grauitate penſata.

§. 2. Nos igitur animaduertentes, huiuſmodi perditos, & nefarios homines ad ſacrum presbyteratus ordinem non promotos, Miſſarum celebrationem vſurpare præſumentes, non ſolùm actus idololatriæ ſaltèm extrinſecè, ſeù per externa, & viſibilia Religionis, & pietatis ſigna exercere, ſed etiam quantum in ipſis eſt, efficere vt Chriſtifideles, qui credunt eos ordinatos eſſe, & rite conficere Sacramentum Euchariſtiæ, idololatriæ crimen ignorantèr incurrant, purum videlicèt Panem, & Vinum, tamquam verum Chriſti Domini Noſtri corpus & ſanguinem, eiſdẽ adorandum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolum Sacramenti Pœnitentæ dignitatem contemnere, verum etiam Chriſtifideles decipere, dum ſcilicèt iniquè ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſoluendi à peccatis magno cum periculo, & ſcandalo plurimorum.

Eoſdem ab Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, degradatos, Curiæ ſeculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

§. 3. Proptereà, vt grauiſſima hæc ſcelera committentes, poſthac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, S. Inquiſitionis Iudi-

Iudicum conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes, hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus atq; ſtatuimus, vt quicumque non promotus ad ſacrum presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum celebrationem vſurpaſſe, vel Sacramentalem confeſſionem audiuiſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinarijs tamquam Eccleſiæ miſericordia indignus, à foro Eccleſiaſtico abijciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, ritè degradatus, ſtatim Curiæ ſeculari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pœnis plectendus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus, & ſingulis, illarum tenores pro ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrarijs quibuſcumque. Contraria tollit.

§. 5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari Hanc cōſti publicari præcipit.

aut

aut prætendi numquam poſſit, atque præſentes litteræ omnibus innoteſcant, volumus illas ad valuas S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari, & affigi, atque ijs inde amotis earundem exempla etiã impreſſa ibi affixa relinqui, factàque huiuſmodi publicatione, omnes qui in Vrbe poſt menſem, qui verò extrà eam, & citrà Montes, poſt quatuor menſes, qui demùm vltrà Montes fuerint poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere, & arctare, acſi eorum cuilibet perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Trãſumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac prætereà mandamus earundem præſentium litterarũ exemplis etiam impreſſis, & manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 10. 1. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris 1601. Pont. noſtri Anno 10.

Anno

Anno à Natiuitate Domini 1601. Indictione 14. die verò 5. menſis Decemb. Pont. Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius 10. Supradicta Conſtitutio fuit affixa ad valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymum Lutium S. D. N. Papæ Curſ.

LXXIX.

Ampliatio Conſtitutionis à Clemente Octauo contra non promotos ad ſacrum Presbyteratus ordinem, ſacramentales confeſſiones, Curiæ tes, aut Miſſam cele[illegible]datione traſæculari præuia [illegible] omnes etiam midendos edi[illegible]tiquinq; annis, dummonores vi[illegible]ſimum ætatis annum comdò [illegible]eſimum [illegible]euerint.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Anno Dom. 1627.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolatus officium, cui meritis licèt imparibus, diſponente Deo præ- Exordium.

præſidemus, à Nobis poſtulat, quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compeſcamus in ijs præſertim, quorum eo ſacrilega proceſſit audacia, vt ſe beneficio minoris ætatis, ſpretis Apoſtolicis conſtitutionibus, confoueant in deliſtis, quorum ſtatutis pœnis ſe idcirco iactant minimè ſubiacère.

Cle. VIII. edidit Cōſt. 81. ſup. pag. 41.

§. 1. Aliàs ſiquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis; videlicèt. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Et ſi aliàs felicis recordationis Paulus Quartus, vt ſupra pag. 41.

Nonnulli minori ætate pœnas in d. Conſtit. inflict. paruipendunt.

Cum itaque ſicut accepimus, nonnu[illegible] nimis temer[illegible]iuilegio minoris ætatis [illegible]ſſi, & legum indulgentia freti, pœnas [illegible]cta Clementis prædeceſſoris conſtitut[illegible] in huiuſmodi delinquentes ſtatutas pa[illegible]ipendere præſumant.

Quare Pōt. declarat ętati viginti quinq; ann. non excuſati dumodo 20. ann. compleuerint;

§. 3. Nos deteſtantes, & quantum in Nobis eſt, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrociſſimo hoc ſcelere Catholicam veritatem, quæ ſolos Præſbyteros dictorum Sacramentorum mini-

miniſtros eſſe docuit, facto impugnant, negotio huiuſmod in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium generalium Inquiſitorum coram Nobis habita, maturè diſcuſſo, inhærentes conſtitutioni prædictæ, aliiſque decretis per fel. record. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros contra ſimilia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, & decernimus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, qui in poſterum ad ſacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Miſſam celebrare, aut ſacramentalem cōfeſſionem audire præſumpſerit, ætate minor annis vigintiquinque non excuſetur, quominus eidem Clementis conſtitutioni ſubijciatur, dummodò vigeſimum ſuę ætatis annum compleuerit.

§. 4 Ipſeque non promotus ſic delinquens, nulla habita conſideratione præfatæ minoris ætatis, ſiue Laicus, ſiue Clericus ſecularis, aut cuiuſuis

Sicque delinquentes Regulares Curiæ ſæculari plectēdos tradi mandat.

iuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſsitate exprimendæ, regularis, aut cuiuſuis alterius inſtituti, etiam quãtumuis exempti, & priuilegiati, Nobiſque, & Apoſtolicæ Sedis immediatè ſubiecti, necnon Militiarum quarumcunq; etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani fuerit, tradatur Curiæ ſeculari pænis debitis plectendus.

Ita iudicari decernit. §. 5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Sanctæ Inquiſitionis Iudices, & Inquiſitores, etiam generales ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus ſtatutum, decretum, & conſtitutionem hanc noſtram inuiolabiliter obſeruent, & obſeruari faciant.

§.6. Non

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus, editis, etiam in corpore Iuris clauſis, necnon legibus, Statutis, Decretis, Conſuetudinibus, & Priuilegiis, ad fauorem minorum vigintiquinque annis, quomodolibet, & vbicumque locorum editis, ac aliàs in ipſorum fauorem facientibus, Apoſtolica etiam confirmatione, ac iuramento, ſeu quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenore præſentibus pro ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cęteriſque contrarijs quibuſcumque. Contrarijs derogat.

§. 7. Volumus autem, harum litterarum publicationem, & affixionem fieri iuxtà formam in prædicta Clementis conſtitutione præſcriptam, eaſque publicatas, & affixas omnes intra Vrbem, & extra tàm citrà, quàm vltra montes, & mare, poſt tempus in ipſa Clementis Conſtitutione præfixum arctare & afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter íntimatæ fuiſſent. Hanc Conſtit. iuxtà formam Clem. V. publicari præcipit.

§. 8. Mandamus pariter, vt earumdem tranſumptis etiam impreſſis, ma- Tranſumptis fidem iubet.

nuque Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ múnitis, eadem, quæ præſentibus hiſce adhiberetur fides, adhibeatur.

D. P. A. 5. die 23. Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxiij. Martij 1628. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo, Indictione vndecima, die verò decima Septembris, Pontificatus in Chriſto Patris, D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius ſexto, retroſcriptę litterę Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Florę, dimiſſis præſentibus litteris per aliquantulum temporis ſpatium, vt moris eſt, affixis, ac deinde amotis, poſtea earumdem exempla etiam impreſſa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciſcum Pignoccatum, & Camillum Fundatum Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

XVII.

XVII.

Contra exercentes artem Aſtrologiæ iudiciariæ, & alia quæcumque diuinationum genera, libroſque legentes, vel tenentes.

SIXTVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Edita Anno Dom. 1585.

Ad perpetuam rei memoriam.

COeli, & Terræ Creator Deus, quem vnum Omnipotentem corde credimus ad iuſtitiam, & ore conſitemur ad ſalutem, etſi homini, quem ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creauit, mentem dederit, quæ non ſolùm diuino fidei lumine illuſtrata myſteria illa cognoſceret, quæ humanam intelligentiam ſuperant, ſed etiam naturæ ſuæ vi, magno licet cum labore, præclara multa inueſtigaret, atque intelligeret, tamen vt ſuperbum animal homo non altum ſaperet, ſed timeret, & immenſam conditoris ſui maieſtatem humi ſtratus veneraretur, ſibi ſoli eorum quæ euentura ſunt, ſcientiam, & futurarum rerum cognitionem reſeruauit. Solus enim ipſe, cuius oculis omnia nuda, & aperta ſunt, & ad intimas hominum cogita- Multa mala proueniunt ex arte Aſtrologiæ iudiciariæ, Magicæ, Negromantiæ, & ſimilium.

tiones penetrat, & conſequentes eorum actiones intuetur, ſolus ipſe, qui vocat ea quæ non ſunt, tamquam ea quæ ſunt, omnia præſentia, & ante oculos poſita habet, ſolus denique omnia, & ſingula quæcumque totius temporis decurſu, & ſæculorum ætatibus futura ſunt, ab omni æternitate nouit, & admirabili prouidentia diſpoſuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitate ignorat, ſed nec dæmones ipſi præſentire poſſunt. Quare idolorum in futuris annunciandis falſitatem, & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus ſanctus apud Iſaiam illis verbis. Annunciate quæ ventura ſunt in futurum; & ſciemus, quia Dij eſtis vos, & in nouo teſtamento Christvs Dominus diſcipulorum ſuorum de futuris euentibus paulo cupidius inquirentium, interrogationem graui illa reſponſione retudit, qua etiam omnium fidelium ſuorum curioſitatem coërcuit: Non eſt veſtrum ſcire tempora, vel momenta, quæ Pater poſuit in ſua poteſtate. Nec verò ad futuros euentus, & fortuitos caſus prænoſcendos (futuris euentibus ex naturalibus cauſis

ne-

neceſſariò vel frequenter prouenientibus, quæ ad diuinationem non pertinent, duntaxat exceptis) vllæ ſunt veræ artes, aut diſciplinæ, ſed fallaces & vanæ, improborum hominum aſtutia, & dœmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, conſilio vel auxilio omnis diuinatio dimanat, ſiue quod expreſsè ad futura manifeſtanda inuocentur, ſiue quod ipſi prauitate ſua, & odio in genus humanum, occultè, etiam præter hominis intentionem ſe ingerant, & intrudant vanis inquiſitionibus futurorum, vt mentes hominum pernicioſis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipſis cognita ſunt, non diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerũ ſcientia, ſed naturæ ſubtilioris acumine, & alijs quibuſdam modis, quos hominum obtuſior intelligẽtia ignorat. Quamobrem dubitandum non eſt, in huiuſmodi futurorum contingentium, & fortuitorum euentuum inquiſitione, & præcognitione, diaboli operationem ſe fallaciter immiſcere, vt ſua fraude, ac dolis, miſeros homines à via ſalutis auertat, & la-

queo damnationis inuoluat. Quæ cum ita ſint, nonnulli hæc fidelitèr, & religioſè, vt debent, non attendentes, ſed curioſa ſectantes, grauitèr Deum offendunt, errantes ipſi, & alios in errorem mittentes, tales in primis ſunt Aſtrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarij vocati, qui vanam falſamque ſyderum, & aſtrorum ſcientiam profitentes, diuinæque diſpoſitionis ordinationem, ſuo tempore releuandam præuenire audaciſſimè ſatagentes, hominum natiuitates, ſeù genituras, ex motu ſyderum, & aſtrorum curſu metiuntur, ac iudicant futura, ſiue etiam præſentia, & præterita occulta, atque ex puerorum ortu, & natali die, ſiue quauis alia temporum, & momentorum, vaniſſima obſeruatione, & notatione, de vniuſcuiuſque hominis ſtatu, conditione, vitæ curſu, honoribus, diuitijs, ſobole, ſalute, morte, itineribus, certaminibus, inimicitijs, carceribus, cædibus, varijs diſcriminibus, alijſque proſperis, & aduerſis caſibus, & euentibus præcognoſcere, iudicare, & affirmare temerè præſumunt, non ſine magno periculo erroris, & infidelitatis; cum Sanctus Auguſtinus præcipuum

Eccle-

Eccleſiæ lumen, eum, qui hæc obſeruat, qui attendit, qui credit, qui in domum recipit, qui interrogat, Chriſtianam fidem, & baptiſmum præuaricaſſe affirmet, vt illos merito Apoſtolus arguat, atque increpet illis verbis: Dies obſeruatis, & menſes, & tempora, & annos, timeo vos ne forte ſine cauſa laborauerim in vobis. Hi igitur leuiſſimi, & temerarij homines in miſerandam animarum ſuarum ruinam, graue fidelium ſcandalum, & Chriſtianæ fidei detrimentum, futuros rerum euentus, & quæcunque proſperè, vel aduersè obuétura ſunt, ac actus humanos, ea denique quæ ex libera hominum voluntate proficiſcuntur, aſtris ſyderibuſque adſcribunt, eiſque eam facultatem, vim, ſeu virtutem, & efficaciam tribuunt ſignificandi futura; & ad præcognita ita inclinandi, vt ſic omninò nec aliter euentura ſint, atque ob eam cauſam de ijs rebus omnibus judicia facere, prognoſtica prædictiones, & præcognitiones ſibi aſſumere, & palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes, & imperiti, alijque nimis creduli, & imprudentes tantam fidem præſtãt, vt ex huiuſmodi iudiciorum,

& prædictionum præſcripto, àliquid certò eſſe credant, aut ſperent, quorum ſanè,& mendacium magiſtrorum temeritas, & infelicium diſcipulorum credulitasmagnopere deploranda eſt, qui vel diuinis litteris admoniti non intelligunt hominis præſtantiam, cui Cœli, & Stellæ, & clariſſima Cœli ſydera, Sol, & Luna,Deo ita diſponente, non imperant, ſed inſeruiunt, ſic enim Moyſes populum Dei, vt hunc errorem caueret, præmonebat. Ne fortè eleuatis oculis ad Cœlum, videas Solem & Lunam, & omnia aſtra Cœli, & errore deceptus adores ea, & colas, quæ creauit Dominus Deus tuus in miniſterium cunctis gentibus, quæ ſub Cœlo ſunt. Sed quid ſydera mirandum eſt homini ſeruire? nonne nobiliſſimæ intelligentiæ Angeli ipſi, omnes ſunt adminiſtratorij ſpiritus,in miniſterium miſſi propter eos,qui hæreditatem capiunt ſalutis? nam rationales oues ita diligit Deus, vt non ſolum Epiſcopos, quemadmodum à Sancto Ambroſio ſcriptum eſt, ad tuendum gregem ordinauerit, ſed etiam Angelos deſtinauerit. Præclare etiam Sanctus Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaquæque

habeat

habeat ab ortu natiuitatis in cuſtodiam ſui Angelum delegatum. Quod ſi Angeli homines cuſtodiunt, quid aduerſus Angelorum cuſtodiam. & tutelam aſtra moliri, aut efficere poterunt, quæ cum ipſis Angelis nullo modo ſint comparanda? Nec ſanè hoc loco prætereunda eſt eximij Eccleſiæ Doctoris, & Beatiſſimi Pontificis Magni Gregorij ſententia, qui Priſcillianiſtas hæreticos vnumquemque hominem ſub conſtitutionibus ſtellarum naſci putantes, magno rerum, & verborum pondere confutat. Abſit, inquit, à fidelium cordibus, vt aliquid eſſe Fatum dicant, vitam quippè hominum ſolus hanc conditor, qui creauit adminiſtrat, neque enim propter ſtellas homo, ſed ſtellæ propter homines factæ ſunt, etſi ſtella fatum hominis eſſe dicitur, ipſis ſuis miniſterijs ſubeſſe homo perhibetur. Vtinam inſani homines hæc ſaperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis. Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid ſciſcitemini, vt polluamini per eos. Neque enim quæ Chriſtiana, & vera pietas repellit ac damnat, tanto ſtudio inueſtigarent, ijſdemque miſe-

ferè ſe decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curioſi, vel impij, & irreligioſi, qui futurarum, & occultarum aliarũ rerum notitiam adeò anxiè habere ſtudent, vt ob eadem prænoſcenda, & inueſtiganda in diuinæ legis offenſionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantiæ, Hydromantiæ, Acromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, alijſque ſortilegijs, & ſuperſtitionibus, non ſine Dæmonum ſaltem occulta ſocietate, aut tacita pactione, operam dare, ſeu illis, ac ſortibus illicitus taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum iactu vti non verentur. Alij verò aliquas priſtinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victoriam proſtratę Idololatrię reliquias retinentes, quibuſdam augurijs, auſpicijs, ſimilibuſue ſignis, & vanis obſeruationibus ad futurorum diuinationem intendunt. Alij autem ſunt, qui cum Morte fœdus ineunt, & pactum faciunt cum Inferno, qui ſimiliter ad occultorum diuinationem, ad inueniendos theſauros, vel ad alia facinora perpetrãda, etiam expreſſa cum Diabolo pactione facta, in manifeſtam ſuarum perniciem anima-

ma-

marum, nefarias magicæ artis incantationes, inſtrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres deſcribunt, Dœmones inuocant, aut conſulunt, ab eis reſponſa petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum ſuffimenta, ſeu fumigationes, aliaue ſacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus ſacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus ſacrilegè abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obſequia præſtant, cultum venerationemue tribuunt, aut annulum, vel ſpeculum, aut paruas phyalas ſibi fabricant, aut fabricari curant ad Dæmones in eis alligandos, ſeu includendos, vt putant, ad reſponſa ab ipſis inde petenda, aut habenda. Alij præterea etiam in corporibus obſeſſis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus Dæmones, de futuris, vel occultis, rebus, aut factis exquirunt, vt merito ab eis, quos Dominus in Euangelio tacére imperauit, vanas, mendaceſque referant reſponſiones. Alij quoque præſtigiatores, frequentiùs verò mulierculæ quædam ſuperſtitionibus deditæ, in phyalis, ſeu vaſculis vitreis aqua plenis, vel in ſpeculo accenſis can-

candelis, etiam benedictis, ſub nomine Angeli Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum ſatorem ſupplices adorantes, vel in vnguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis eundem omnium fallaciarum Architectum orant, vt ſimiliter futura vel occulta quæuis ſpectra, & apparentes imagines. ſeu phantaſticas viſiones ſibi oſtendat, aut ab eodem patre mendacij Diabolo alijs incantationibus, aut varijs ſuperſtitioſis obſeruationibus, futurorum, & occultorum huiuſmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos ſupra enumerauimus conſimiles impietas parem exitum habet, nimirum, quod Dæmonis præſtigijs ac dolis, tum qui diuinant tum qui diuinationem expetunt illuſi. ac deluſi miſerrimè reperiuntur. Itaque cum futuros euentus in ſeipſis conſiderare antequam fiant, ſit Dei proprium, illud neceſſario conſequitur, vt Aſtrologi, & alij prædicti qui huiuſmodi futura prænunciare, aut prænoſcere quocunque modo, niſi Deo reuelante, audent, iniuſtè atque impudenter, quod Dei eſt ſibi aſſumant & vſurpent. Sic fit, vt
dum

dum ab eis, quod ſolius eſt Creatoris perperam creaturis tribuitur, diuina maieſtas grauiter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioſo Chriſti ſanguine redemptis, peſtis, atque exitium importetur.

§. 2. Et licet iampridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex Decreto ſacri generalis Tridentini Concilij confecti, illud inter cætera conſtitutum fuerit, vt Epiſcopi diligenter prouiderent ne huiuſmodi Aſtrologiæ iudiciariæ libri tractatus & indices legerentur vel haberentur, qui de futuris contingentibus ſucceſſibus fortuitiſue caſibus, aut ijs actionibus quæ ab humana voluntate pendent certò aliquid euenturum affirmare audent, permiſſis tamen iudicijs; & naturalibus obſeruationibus, quæ nauigationis, agriculturæ, ſiue medicæ artis iuuandæ gratia conſcripta fuiſſent. Libros verò omnes & ſcripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, ſiue in quibus continentur ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, incantationes artis magicæ, prorſus reijci, & aboleri curarent. Non tamen errorum corruptelarum, delictorum & abuſuum præ-

Ordinarijs ideo iuſſum fuit vt eiuſmodi artes, & libros extirparent, ſed extirpatio perfecta non fuit.

prædictorum extirpationi vſque adeo prouiſum eſt, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curioſius vigeant, cum valde frequenter, detectis diaboli inſidijs, diuinationum, ſortilegiorum, & variarum ſuperſtitionum omnia plena eſſe in dies detegantur.

Hic itaque Pōtif. Aſtrolog. iudiciarios Mathematic. Diuinatores, & cæt. ab Ordinarijs, & ab Inquiſitoribus ſeuere coercere mandat.

§. 3. Nos, igitur, qui pro noſtro Paſtoralis officij munere fidei integritatem inuiolatam conſeruare debemus, & animarum ſaluti proſpicere, quantum diuina gratia adiutrice poſſumus, ex paternæ charitatis viſceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus diuinationum, quæ diabolo auctore ad fidelium deceptionem à prædictis curioſis, vel perditis hominibus fieri ſolent. Cupiētes pręteréa ſanctam illam Chriſtianæ Religionis ſimplicitatem, præſertim vbi agitur de ſumma Creatoris Dei poteſtate, ſapientia, & prouidentia, ab omni erroris labe, integram, atque incorruptam, vt par eſt, retineri. Volentes quoque prædictæ falſæ credulitati, ac huiuſmodi illicitarum diuinationum, & ſuperſtitionum, deteſtabili ſtudio, & execrandis flagitijs, atque impuritatibus occurrere, vt de Chriſtiano

popu-

populo merito dici poſſit, quod de antiquo Dei populo ſcriptum eſt. Non eſt augurium in Iacob, neque diuinatio in Iſraël. Hac perpetuò valitura Conſtitutione, Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, & mandamus, vt tam contra Aſtrologos, Mathematicos, & alios quoſcumque dictæ iudiciariæ Aſtrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, nauigationem, & rem medicam in poſterum exercentes, aut facientes iudicia, & natiuitates hominum, quibus de futuris contingentibus, ſucceſſibus, fortuitiſque caſibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euenturum affirmare audent, etiam ſi id ſe non certò affirmare aſſerant, aut proteſtentur, quàm contra alios vtriuſque ſexus, qui ſupradictas damnatas, vanas, fallaces, & pernicioſas diuinandi artes, ſiue ſcientias exercent, profitentur, & docent aut diſcunt, quiue huiuſmodi illicitas diuinationes, ſortilegia, ſuperſtitiones, veneficia, incantationes, ac præmiſſa deteſtanda ſcelera, & delicta, vt præfertur, faciunt, aut in eis ſe quomodolibet intromittunt, cuiuſcumq; dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, tam Epiſcopi, & Prælati,
Supe-

Superiores,ac alij Ordinarii locorum, quam Inquiſitores hæreticæ prauitatis vbique gentium deputati, etiamſi in pleriſque ex his caſibus antea non procedebant aut procedere non valebant, diligentius inquirant & procedant, atque in eo ſeuerius Canonicis pœnis, & aliis eorum arbitrio animaduertant.

Libroſque harum artiũ retineri vetat.

§. 4. Prohibentes omnes & ſingulos libros, opera, & tractatus huiuſmodi iudiciariæ Aſtrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pytomantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, Artis Magicæ, aut in quibus ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, execrabiles incantationes, ac ſuperſtitiones continentur, ac vt ſupra in memorato Indice interdictos, ſub cenſuris & penis in eo contentis à quibuſcunque Chriſtifidelibus legi, aut quomodolibet retineri, ſed illos Epiſcopis & Ordinariis locorum, vel Inquiſitoribus prædictis præſentari & conſignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate ſtatuimus & mandamus, vt contra ſcienter legentes, aut retinentes libros & ſcripta huiuſmodi, ſeu in quibus talia continentur, ſimiliter iidem Inquiſitores liberè &

licitè procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercére poſſint.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Clauſulæ derogatoriæ.

§. 6. Vt autem præſentes noſtræ litteræ ad communem omnium notitiam faciliùs deducantur, iubemus, illas in valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affigi, ſeu appendi, eiſque detractis, ipſarum exempla etiam impreſſa eiſdem in locis affixa relinqui. Iuſſio publica in Vrbe.

§. 7. Et inſuper vniuerſis, & ſingulis Venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, locorum Ordinarijs, & Prælatis, necnon Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet conſtitutis, per hæc committimus, & in virtutæ ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mãdamus, vt per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes litteras, poſtquam eas receperint, ſeu earum notitiam habuerint, in ſuis, & ſingulis Parochialibus Eccleſijs, dum in eis populi multitudo ad diuina conuenerit; deinde verò ſemel in anno, & quoties eis Et extra.

expedire videbitur, vulgari ſermone publicent, aut publicari faciant.

Fides exem, plorum. §. 8. Quia verò difficile foret præſentes litteras ad ſingula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit deferri, volumus, vt earum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac paruo ſigillo Sanctæ Romanę, & vniuerſalis Inquiſitionis, aut alicuius Prælati, vel Curiæ Eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra vbique locorum adhibeatur, quæ eiſdem originalibus litteris adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo, &c.

Dat. P. An. 1 5, Ianuarij. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dñicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto, Nonis Ianuar. Pontific. Noſtri Anno primo.

Anno à Natiu. Dom. 1586. Indictione 14. die verò 9. menſis Ianuarij, Pontif. SS. D. N. D. Sixti diuina prouidentia Papæ V. anno ſecundo retroſcriptæ Litterę Apoſt. affixę, lectę, & publicatę fuerunt in valuis, ſeu portis S. Io: Lateranen. & S. Petri Principis Apoſt. de Vrbe, necnon Cancellarię Apoſt. & aciei Campi Florę, & per aliquod temporis ſpatium dimiſſę per nos Io: Freile, & Nicolaum Tagliettum, SS. D. N. Papæ Curſores. Alex. Parabiacus Mag. Curſ.

IV. Aliàs CXIII.

Contra Aſtrologos Iudiciarios, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſeu vita Romani Pontificis, aut eius conſanguineorum Iudicia facere, necnon eos qui illos deſuper conſulere præſumpſerint, cum innouatione ſimilis Conſtitutionis Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur, vt humanus intellectus tenebroſo corporis carcere conſtrictus, ſuper aſtra ſe extollens, arcana in ſinu Diuino recondita, & ipſis beatiſſimis Spiritibus ignota, nefaria curioſitate, non ſolum explorare, ſed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioſo exemplo venditare præſumat. Edita Anno Dom. 1621. Proemium.

§. 1. Hinc eſt, vt quamuis ciuilibus, canoniciſque ſanctionibus, ac nouiſſimè fel. record. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri Conſtitutione deſuper Cauſa huius Conſtitutionis.

edita Aſtrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum qui euentura diuinare, ſeu prædicere audent, quoſquè vti homicidas, & maleficos antiquitas æſtimauit, illorum potiſſimum, qui de ſumma Reipublicæ, vel Principis ſalute iudicia ferre præſumerent, ars, profeſſio, ſiue exercitium grauibus pœnis inhibita eſſe noſcantur. Attamen ſicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij propriæ puſillitatis obliti, ac lenitate forſan, vel conniuentia audentiores facti vanamque fatidicorum æſtimationem aucupantes, in deplorandam animarum ſuarum perditionem, graueque Chriſtifidelium ſcandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis ſollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum nouandarum occaſionem ea ratione inferre ſatagentes, prognoſtica, & prædictiones verbo, vel etiam ſcripto edere non erubeſcunt.

Innouatio Conſtitut. Sixti V.

§. 2. Nos itaque pernicioſis huiuſmodi auſibus quantum nobis ex alto conceditur obuiam ire, ac quos Dei reſpectus in officio non continet, pœnarum grauitate, & ſeuerioris diſciplinæ fræno coercere volentes Motu

pro-

proprio,& ex certa ſcientia,ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine. Conſtitutionem per præfatum Sixtum prædeceſſorem deſuper,vt præfertur, editam, Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innouamus.

§. 3. Et inſuper omnibus, & quibuſcumq; Laicis cuiuſcunque ſexus, conditionis, ſtatus,gradus,qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis exiſtẽtibus, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ,vel Sedis Apoſtolicæ, ſiue de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore exiſtẽtis eiuſque vſque ad tertium gradum incluſiuè conſanguineorũ Mathematicos, Ariolos, Aruſpices, Vaticinatoreſue nuncupatos,vel alios Aſtrologiam iudiciariam exercentes, ſeu aliàs quomodolibet profitentes de cætero conſuluerint,ſiue deſuper eorum iudicia, prognoſtica, prædictiones,ſeu præcognitiones, etiam ſibi oblatas recepeperint, illiſue quomodolibet vſi fuerint, vel illas penes ſe ſcienter retinuerint, aut alicui oſtenderint, necnon ijſdem Mathematicis, Ariolis, Aruſpicibus, Vaticinatoribus, ſiue alijs Aſtrolo-

Contrauentiones, & cõtrauenientium laicorum pœnæ.

giam Iudiciariam, ſeu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profitentibus qui Iudicia, Prognoſtica, ſeu præcognitiones, & prædictiones ſuper præmiſſis, etiamſi id non certo ſe affirmare proteſtentur fecerint, ſiue à ſe, vel ab alijs iam facta, ſeu factas impoſterum penes ſe ſimiliter retinuerint, vel alicui dederint, ſeu oſtenderint, aut de eis quouis modo etiam improbando ſcripto, vel verbis tractauerint, nedum excommunicationis maioris latæ ſententiæ, ſed etiam vti læſæ Maieſtatis reis, vltimi ſupplicij, ac confiſcationis omnium bonorum ſuorum etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac deuolutionis quarumcumque Ciuitatum Caſtrorum, & locorum Iuriſdictionalium, & feudalium.

Pœnæ Clericorũ quorumcũque, quãtumuis qualificatorum.

§.4. Clericis quoque, & Presbyteris, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quàm cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, ſeu Inſtituti, vel Militiarum quarumcunque, etiam Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani, alijſque quomodolibet exẹmptis, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectis, Regularibus vtriuſque ſexus, vltra prædictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignita-

tum,

tum, ac officiorum Eccleſiaſticorum, etiam Monaſteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcunque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa inpoſterum obtinenda, ita quod perſonæ Eccleſiaſticæ præuia illarum degradatione Curiæ ſæculari tradantur puniendæ, in Epiſcopali vero, Archiepiſcopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacunque alia etiam ſuperiori Eccleſiaſtica, vel mundana quantumuis ſublimi, excellente, & ſpeciali nota digna, etiam ſuprema conſtitutis dignitate, eaſdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum quantumuis ampliſſimarum, & Patriarchali maiorum, ac officiorum ſuorum, & inhabilitatis pœnas ipſo facto incurren. Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium infligimus, & imponimus.

§. 5. Cognitionem autem cauſarum huiuſmodi quoad perſonas Eccleſiaſticas, tam ſęculares, quàm regulares, in Vrbe noſtra, & illius diſtrictu ad dilectos filios noſtrum in eis Vicarium in ſpiritualibus generalem, necnon eiuſdem Vrbis Gubernatorem, ac

Iudicum deputatio tam in Vrbe, quã extra,

cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditorem Generalem,& eorũ quemlibet inſolidum, extra verò Vrbem, & diſtrictum prædictum in Prouincijs, Nobis & Apoſtolicæ Sedi ſubiectis ad S.R.E. Cardinales in eiſdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præſides in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutos pro tempore exiſtentes, in alijs vero omnibus, & ſingulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris,& locis,tam ſub noſtra,& dictæ Sedis, quàm cuiuſuis alterius Principis ditione comprehenſis, priuatiuè, quoad omnes etiam Superiores Religioſorum,ipſiſque Superioribus penitus excluſis, ad Ordinarios locorum, vbilibet vero locorum etiam ad hæreticæ prauitatis Inquiſitores ſpectare volumus.

Demãdatio cognitionis cauſarum huiuſmodi.

§. 6. Mandantes dilectis filijs noſtris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præſidibus prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus,necnon Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſingulis, videlicet, in ſuis Ciuitate,& Diœceſi, & quoad loca intra fines alicuius Diœceſis, nõ tamen de Diœceſi exiſtentia ipſarum Diœ-

ceſum,

ceſum,intra quarum fines eadem loca extiterint, quò vero ad ea, quæ extra fines alicuius Diœceſis conſiſtunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinarijs, ac etiam Inquiſitoribus prædictis, quatenus ad inſtantiam cuiuſuis Fiſci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio cauſarũ huiuſmodi cognitiones ſuſcipientes, præuia etiam auocatione à quibuſuis alijs ſupra nõ expreſſis, nec à Nobis ſpecialiter delegatis in cauſis ipſis modo præmiſſo procedant omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam auxilio brachij ſęcularis.

§. 7. Inhibentes inſuper Decanis, & Capitulis Eccleſiarum Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Inſtitutorum, ac etiam Hoſpitalis prædictorum Superioribus Conuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ne ſub priuationis beneficiorum, & officiorum quorumcunque per eos reſpectiuè obtentorum, ac ſimiliter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, necnon excommunicationis latæ ſententiæ eo ipſo incurrendis pœ-

Inhibitio, & pęnæ cõtra turban. tes, vel non obedientes Iudicibus prædictis,

pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, ſeu Vicelegatos, alioſque prædictos in cauſis huiuſmodi procedentes quoquomodo impedire, moleſtare, ſeu perturbare audeant, vel præſumant, ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requiſiti, Religioſos ipſos, etiam ſi alicuius loci regularis Superiores actu fuerint, Ordinarijs, Legatis, ſeu Vicelegatis, ac alijs prædictis, ſeu quibus ijdem mandauerint, conſignent cum ſcripturis, & actis ſi quæ facta fuiſſe reperiantur.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Iudices Ordinarios, Delegatos, & Commiſſarios, ac etiam Cameræ Apoſtolicæ Clericos, Præſidentes, necnon cauſarum Palatij Apoſtolici, & Curiæ eiuſdem Cameræ generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium, ſublata eis, & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 9. Non

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon noſtra in numero ſeptuageſima, & alijs Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac Prouinciarum, Regnorũ, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Militiarum, Hoſpitalium, etiam S. Ioannis prædictorum, aliorumque Religioſorum, & piorum locorum, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eiſdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Eccleſijs, Monaſterijs, Hoſpitalibus, & Militijs prædictis, & alijs pijs locis, ac illorum Vniuerſitatibus, Capitulis, Superioribus, & perſonis in contrarium, forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum omnium tenores, Cõtrarium derogatio.

ac

ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes illis, aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Publicationes in Vrbe omnes arctare vult.

§. 10. Volumus autem, quod præſentes litteræ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ poſtquam ſic affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcunque tam in Statu noſtro temporali, quam extra eum, vbique locorum perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra, vbique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impoſitionis, inhibitionis, dę-

decreti, derogationis, & voluntatis infringere,vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerint incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, Kalendas Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno octauo. Dat.P.An.8 die 1, Apr.

In Dei nomine Amen. Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, die verò decima menſis Aprilis, Indictione decima quarta, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno eius octauo, ſupradictæ Litteræ Apoſtolicæ præſentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimiſſis copijs ad Baſilicas Eccleſiarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Vrbis, & in Cancellaria Apoſtolica, in acie Campi Floræ, ac alijs locis ſolitis conſuetis Vrbis, per nos Auguſtinum de Bolis, & Ioannem Radicam SS. D. N. Papæ Curſores.

Matthias Spada Magiſter Curſorum.

XLII.

XLII.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat.

Edita Anno Dom. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa huius Conſtit.

CVm ſicut non ſine magno animi noſtri dolore accepimus, quamplures Chriſtifideles ex diuerſis Italiæ partibus, eorum patrijs, vbi Vera, & Sancta, Catholica, & Apoſtolica Religio viget, & publicè prædicatur, diſcedentes, abeant in longinqua loca, vbi non ſolum hæreſes impunè graſſantur, ſed quod peius eſt, Catholicæ Religionis vſus publicè interdicitur, & prohibetur, quo fit, vt perſonæ ibi permanentes, etiamſi Catholicæ ſint, cogantur tamen contra eorum pia deſideria, ſacroſanſtæ Miſſæ Sacrificio, alijſque diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione in ſuarum animarum diſcrimen diutius carére.

Itali non habitent in locis, in quibus Catho:

§. 1. Quare nos, his, & alijs malis, & periculis inde prouenientibus, quantum cum Domino poſſumus, obuiare cu-

cupientes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, vt de cætero nullus Italus, ſiue Mercator, ſiue cuiuſuis alterius conditionis, vel ſtatus exiſtat, quouis quæſito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido, ſeù loco, vbi aliqua Eccleſia cum Parocho, vel Paſtore, ſeù Sacerdote Catholico non exiſtat, in qua liberè, & ſine omni periculo palam, & publicè celebrari, & audiri poſsint ſacroſanctæ Miſſæ, & alia diuina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrari, mortuorum corpora ſepeliri, & cætera fieri iuxta ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ. licæ Fidei cultus liber non permittitur.

§. 2. Vtque ijdem Itali abſtineant à Matrimonijs cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum ſepulturis, filios ſuos de ſacro fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipſi viciſſim hæreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare præſumant, Medicorum quoque hæreticorũ opera, neceſſitate ceſſante, & vbi adſit copia Catholici Medici idonei, non ytantur. Euitemque hiç enarrãt.

§. 3 Cum

Ad habitandum ibi nō accedãt, niſi id prius ſignificẽt Ordinarijs, vel Inquiſitoribus, qui eũ eis hic deſcripta ſeruent.

§. 3. Cum vero Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, ſeù inhabitandum in partibus prædictis, id ſignificent ſuis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum à quibus ſerio admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem conſtanter retinentes, & profitentes, piam, & catholicam vitam ducant, Dominicos, & Feſtos dies, abſtinentias, & ſacra ieiunia ab Eccleſia præcepta religiosè colant, atque omnem hæreſim, & errorem, hæreticos, ſchiſmaticos, & ab Orthodoxa Fide aberrantes fugiant, & euítent, ac vt ſaltem ſingulis annis de eorum Sacramentali peccatorum Confeſſione, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ perceptione per eos facta, fidem ſeu teſtimonium ipſis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus in Italiam tranſmittant, ad quod & nos dictos Italos tenore præſentium teneri, & obligatos eſſe decernimus, & mandamus.

Inobediẽtes velde hęreſi ſuſpecti inquiri poſſunt.

§. 4. Quod ſi quis propriæ ſalutis immemor, contra præmiſſa facere præſumpſerit, poſſit aduerſus eum per locorum Ordinarios, & Inquiſitores hæreticæ prauitatis, vti de hæreſi ſuſpectum procedi.

§. 5. Non

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Quibuſcunque non obſtantibus.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſiſmet pręſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Tranſumpti fides.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaſexta Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto. D. 1. Ann. 5. die 26. Iulij.

XXVIII.

Contra hæreticos in locis Italiæ, & inſularum adiacentium quouis prætextu commorantes, eorumque fautores.

GREGORIVS PAPA XV. Edita A. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmani Pontificis Beati Petri Apoſtolorũ Principis ſucceſſo- Exordium.

 ris

ris munus exigit, vt pro incumbente Dominici gregis cura, & ſolicitudine, Prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones,eas præſertim quæ ad Sacroſanctæ Fidei Catholicæ conſeruationem pertinent,quo ſuum perpetuum ſortiantur effectum, & inuiolabiliter obſeruentur, innouet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compenſatis,conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Clem.Octauus edidit Conſt. quæ eſt ſup.pag. 84.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis videlicet. Cum ſicut non ſine, &c. vt ſupra pag. 84.

Hic pont.illam omnino præcipit obſeruari.

§. 2. Nos inuiolabili dictarum Clementis litterarum, & in eis contentorum quorumcumque obſeruationi quantum Nobis ex Alto conceditur prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis prædeceſſoris litteras, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illaſque innouamus, ac inuiolabiliter obſeruari mandamus.

§. 3. In-

§. 3. Inſuper ne vllus hæreticus in locis Italiæ,& inſularum adiacentium neque etiam ſub commercij, mercimonij, aut alio quouis prætextu domicilium contrahere, ſeù domũ apertam habere propriam,vel conductam, aut gratis conceſſam, ſeù habitari, aut morari poſſit, earumdem tenore præſentium prohibemus, ac reſpectiuè ſtatuimus, & ordinamus. Et plenius modo diſponit contra Hæreticos.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac ſtatuto, & ordinationi noſtris huiuſmodi non parentes, ſeù contrauenientes, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis exiſtentes, iuxta formam iuris procedatur, & puniantur. Cõtraueniętibus pœnas infligit.

§. 5. Et ſimili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eiſque quoquomodo contra præſentium litterarum tenorem, fauorem, opem, ſeù auxiliũ præbuerint, vti fautores, & receptatores hæreticorum puniri. Illorũ fautores vti hęreticos puniri iubet.

§. 6. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irri- Et ita,& nõ aliter iudicari mãdat.

 tum,

tum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Publicationes in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 8. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes poſt duos menſes à die illarum publicationis computandos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

D. 1. An. 2. die 2. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Iulij MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESV CHRISTI MDCXXII. Indictione 5. die vero prima menſis Septembris, Pontifica-

tificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit, ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

XXVI.

Reuocatio facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religioſorum quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum, ad officium ſanctæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

PAVLVS EPISCOPVS Edita A. D. 1606.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à prædeceſſoribus ſuis temporum, & rerum qualitate id tunc expoſcente, prouide pro hæreſum ex-

tirpatione ſancita ſunt nouis emergentibus rationibus reuocat, & immùtat, aliaque deſuper diſponit, & ordinat, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Pius IV. iuſſit Inquiſitores procedere cõtraquoſcumque regulares, dũmodo ab eorũ Superioribus nõ eſſet præuentum vt ſup. in eius conſtit. 51. Paſtoris.

§. 1. Dum ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuò valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinauit, & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ prauitatis, tàm generales, quàm in quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunque Ordinum etiã exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores, & Religioſos, ac etiam alios quoſcumque quouis modo priuilegiatos, & exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſceptos aut culpabiles, dummodo ab eorundem profeſſorum, & Religioſorum Superioribus, vel Prælatis in cauſis huiuſmodi peruenti non fuiſſent, iuxta facultates officij Inquiſitionis ipſius prauitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos ſecundum canonicas ſanctiones caſtigare atque punire poſſent, & valerent,

rent, ac alias prout in litteris ipſius Pij Prædeceſſoris latius continetur.

Hic modo Pontif. facultatẽ quibuſcumque Ordinum Prælatis cognoſcendi cauſas Regularium ad officium Inquiſitionis ſpectantes quo quomodo conceſſa reuocat.

§. 2. Cum autem rerum vſu compertum ſit, occaſione præuentionum huiuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quo minus cauſæ huiuſmodi ea qua decet diligentia cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hęretitam prauitatem generalium Inquiſitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuo valitura Conſtitutione omnia, & quæcunque priuilegia, indulta, facultates, & conceſſiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumque Ordinum, ſiue Mendicantium ſiue Clericorum Regularium, cuiuſuis Ordinis, & inſtituti, etiam in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumuis exemptorum, & quocunque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longiſſimo tempore obſerua-

ta, cauſas ad dictum officium quouis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeù in illis quoquo modo ſe intromittendi, quorum omnium, & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis, & expreſſa mentio habenda eſſet, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo caſſamus, reuocamus, & abolemus, ipſiſque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, vt de cætero quouis quæſito colore, vel prætextu præuentionis, vel conſuetudinis, & præſcriptionis immemorabilis, ſeù cognoſcendi, an delationes huiuſmodi calumnioſæ ſint, necnè, in eiſdem cauſis, tàm motis, quàm mouendis, quoquo modo ſe intromittere, ſeù immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minime audeant, ſeù præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

Regulares omnes Ordinarijs, & Inquiſitoribus libere denũciari mãdat.

§. 3. Volentes, & expreſſe mandantes, vt ipſi Religioſi poſſint, & debeant omnes, etiam Ordinum huiuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorũ vici-

vicinioribus libere denunciare, abſque eo quòd Superiores prędicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant, ſeù præſumant.

Et cauſas còram ipſis Prælatis pēdētes inquiſitoribus, & Ordinarijs committit.

§. 4. Inſuper omnes, & quaſcunque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes, & pertinentes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis huiuſmodi in quibuſcunque locis exiſtentibus, ac contra quoſcunque Religioſos, vt præfertur exemptos, motas, & pendentes, ad nos harum ſerie auocamus; eaſque omnes in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, ipſius prauitatis Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus terminandas committimus.

Prælatos ad tranſmittendum omnia acta, & omnes regulares de hęreſi ſuſpectos, ijſdem Ordin., & Inquiſitoribus monet.

§. 5. Præterea ipſis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus atque mandamus, vt omnes proceſſus, & acta cauſarum huiuſmodi, Inquiſitoribus, ſeù Ordinarijs prædictis reſpectiuè remittant, & conſignent; nec non profeſſores, fratres, & Religioſos ſupradictos, quos hæreſis labe infectos, vel ſuſpectos, etiam in viſitatione eſſe nouerint,

rint,

rint, abſque alia conſultatione cum proprijs Superioribus facienda, eiſdem Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus reſpectiue denuncient.

Cõtrauenië- tibus pœnas imponit.

§. 6. Quòd ſi Generales, alijque prædicti præſentibus litteris non paruerint, eos omnes priuationis quarumcunque dignitatum, ſeù Prælaturarum, vel officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eaſdem, necnon contra fautores hęreticorum, & impeditores officij ſtatutas, & inflictas pœnas, aliaſque cenſuras Eccleſiaſticas etiam excommunicationis maioris latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſſe.

Clauſulas huius bullæ præſeruatiuas apponit.

§. 7. Necnon præſentes literas, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicunque alij quauis auctoritate, dignitate officio, ſeù honore fulgentes in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper, & perpetuo validas efficaces

caces

caces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtínere, ac de omnibus inuiolabiliter obſeruari, ſicque per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerít attentari, decernimus, & declaramus.

§. 8. Non obſtantibus prædicta, ac quibuſuis, alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, & inſtitutorum quorumcumque iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac perſonis, etiam per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo conceſſis, & confirmatis, Edita A. D. 1574.

matis, & iteratis vicibus, approbatis, & innouatis, quibus, ac alijs omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores pro plene, & ſufficienter præſentibus expreſſis, & totaliter inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat, & ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Formam, & effectum publicationis præſcribit.

§. 9. Vt autem præſentes literæ ad omnium notitiam deducantur, neue aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas ſe excuſare valeat, illas in valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac acie Campi Floræ de more, affigi, & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac poſt publicationem huiuſmodi omnes, & ſingulos quos concernunt, & concernent in futurum perinde arctent,

ctent, & afficiant, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

§. 10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati, ſeù perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem in iudicio, & extra, vbique gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ, & nihilominus, vt ad maiorem notitiam ſingulorum, & quorumcunque Religioſorum prædictorum præſentes deueniant, etiam volumus, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, ſeù Congregationibus, Prouincialibus, vel Generalibus cuiuſcunque Prouinciæ, tàm in Italia, quàm extra, præſentes noſtras literas legi, & publicari faciant, & procurent. Tráſumptis credi iubet.

§. 11. Nulli ergo, &c. Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno incarnationis Dominic. 1606. Calend. Septembris, Pontificatus Noſtri, Anno ſecundo. Dat. P.A.2. die 1. Sept.

Anno

Anno a Natiuit. Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. Anno ſecundo, die vero tertia menſis Octobris ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Ioan. Bap*tiſtam Menochium, eiuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sanctiſſimę Inquiſitionis Curſorem.*

XCVII.

Innouatio Conſtitutionum à Sixto Quarto, & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impoſitioque maiorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos.

Edita A. D. 1616. P A V L V S P A P A V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procmium; REgis pacifici, quamquam nullo noſtro merito diuina diſpenſatione

tione vices gerentes in terris, ex muneris noſtri debito, pacis, & concordię inter Chriſtifideles, præſertim Eccleſiaſticas perſonas, quæ alijs in viam pacis dirigendis, & in vnitate Spiritus continendis ſunt prępoſitę, conſeruationi ſedulo inuigilare cupientes, ea quæ à prędeceſſoribus noſtris Roman. Pontif. ad ſcandalorũ ſemina tollenda ſalubriter conſtituta ſunt, cum hoſtis antiqui inſidijs, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minime obſeruari, aut varijs modis eludi dignoſcuntur, vt inuiolata ſeruentur, opportunis remedijs, quantum cum Domino poſſumus prouidemus.

Sixtus IV. conſtitutionem edidit contra affirmantes hæreticum eſſe aut peccatũ mortale credere, vel tenere B. Mariã Virginẽ in ſua conceptione à peccati originalis macula præſeruatã fuiſſe, vel nõ fuiſſe, cũ nondũ id eſſet à Sede Apoſt. & Romana Eccleſia deciſum.

§. 1. Olim ſiquidem per fęlicis recordationis Sixtum Papam Quartum prędeceſſorem noſtrum, accepto quod nonnulli diuerſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populũ publicè per diuerſas Ciuitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidiè prędicare non ceſſabant, omnes illos qui tenebant, aut aſſerebant glorioſam, & immaculatam Dei Genitricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortaliter peccare, vel eſſe hæreticos, eiuſdemque immaculatæ Conceptionis officium

cium celebrantes, audienteſque ſermones illorum, qui eam ſine huiuſmodi macula conceptam eſſe affirmabant, grauiter peccare, ſed & prędictis prædicationibus non contenti, confectos ſuper eiſdem ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum aſſertionibus, & prędicationibus non leuia ſcandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prędeceſſor huiuſmodi temerarijs auſibus, & peruerſis aſſertionibus, & ſcandaloſis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri poterant, obuiare volens, huiuſmodi aſſertiones prędicatorum eorundē, & aliorū quorumlibet, qui affirmare præſumerent, eos qui crederent, aut tenerent eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione præſeruatam fuiſſe, propterea alicuius hæreſis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut huiuſmodi officium conceptionis celebrantes, ſeu huiuſmodi ſermones audientes alicuius peccati reatum incurrere, vtpote falſas, & erroneas, & à veritate penitus alienas, editoſque deſuper libros prędictos id continentes, quo ad hoc reprobauit, & damnauit,

Hanc cōſtit. Sixti IV. vide in cap. 2. de Reliq. & Vener. Sanctorū inter Extrauag. conciones.

ac ſtatuit,& ordinauit, quod prædicatores verbi Dei,& quæcunque alij cuiuſcunque ſtatus,gradus,aut ordinis, & conditionis eſſent, qui auſu temerario præſumerent in eorum ſermonibus ad populum, ſeu aliàs quomodolibet affirmare, huiuſmodi ſic per eum improbatas,& damnatas aſſertiones veras eſſe,aut dictos libros pro veris legere, tenere vel habere,excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrerent, à qua ab alio quàm à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo,nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similique pœnæ, & cenſuris ſubiecit eos, qui auſi eſſent aſſerere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id eſſet à Romana Eccleſia, & Apoſtolica Sede deciſum.

§. 2. Hanc verò Sixti prædeceſſoris Conſtitutionem Oecumenica Tridentina Synodus poſtea innouauit.

Eam innouauit Conc, Trid. ſeſſ. 25 de peccat. orig.

§. 3. Ac deinde ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter, ſtatuit, ordinauit, & mandauit, quatenus nemo cuiuſcun-

Pius V. prohibuit de hoc articulo in popularibus cōcionibus diſpu-

tari, vulgari ſermone ſcribi, vel dictari, vt in eius conſtit. 114. ſuper ſpeculum.

que ordinis, vel dignitatis exiſteret, in popularibus concionibus, vel vbicumque promiſcua virorum, & mulierum multitudo conuenire ſolet, de huius controuerſiæ alterutra parte diſputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cuiuſuis pietatis, aut neceſſitatis prætextu vulgari ſermone ſcribere, vel dictare præſumeret, qui contrafaceret ſuſpenſionis pœnam à diuinis abſque noua declaratione ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & quocumque præterea gradu ſiue dignitate, vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo iure priuatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda perpetuæ inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiã facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſiue abſolui non poſſet; & nihilominus alijs pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælatò pro delicti menſura infligendis ſubiectus eſſet, prout ſubiecit.

Sed ſolũmodo in Academijs, &

§. 4. Cæterùm quandiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita

non

non eſſet, oppoſitaque ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ diſputationibus, ſiue generalium, aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias intereſſent qui rem capere poſſent, nec ſcandali vlla ſubeſſet occaſio, de illa quæſtione diſſerere, & argumentis vtramlibet partem aſſerere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, ſeruarenturque illa omnia, quæ à dicto Sixto prædeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxit innouanda, & innouauit, prout in Sixti, & Pij prædeceſſorum litteris deſuper confectis plenius continetur.

Capitulis, vbi nulla ſcandali occaſio ſubeſſet permiſit

§. 5. Verùm licèt hæc prouidè ſtatuta ſint, nihilominus ſicut accepimus, nonnulli in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibùs nimis intenti, diſſentionum huiusmodi, iampridem Eccleſiæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurant, indeque contentiones, & rixæ non ſine Dei offenſa, & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & grauiores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi à nobis opportunè prouideatur.

Quia tamen ſuper prædictis ſit vt ſupra ſtatutis nouæ quæſtiones exoartę sũt

 §. 6.

Sixti IV. & Pij V; conſtitutiones innouat. & inuiolabiliter præcipit obſeru.

§.6. Quamobrem Motu proprio non ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam; ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, conſtitutionum Sixti,& Pij prædeceſſorum huiuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus,& confirmamus, & etiam quo ad earum pœnas quaſcumque etiam abſolutionis reſeruationem innouamus, & inuiolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cuiuſcumque tàm Eccleſiaſticis,quàm ſecularibus perſonis, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tàm Eccleſiaſticæ quàm ſecularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica,& indiuidua earum eſſet neceſſariò facienda mentio, obſeruari præcipimus, & mandamus donec à Romana Apoſtolica Sede huiuſmodi controuerſia fuerit diffinita.

Tranſgreſſoribus pœnas auget.

§. 7. Ac prætereà ſi quis quouis modo contrauenerit, præter ſupradictarum Conſtitutionum pœnas reſpectiuè ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publicè legendi,ſeù docendi, & interpretandi facultate, ac vo-

ce

ce actiua, & paſſiua in quibuſcumque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, priuatus exiſtat, necnon ad conciona ndi, & publicè legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimilitèr ipſo facto incurrat, abſque alia declatatione, à quibus nonniſi à Nobis ipſis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pariter abſolui, ſeù ſuper ijs diſpenſari poſſit, & nihilominùs alijs pœnis noſtro, & eorumdem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubijciatur, prout eum ſubijcimus per præſentes.

§. 8. Et contra huiuſmodi tranſgreſſores, etiam regulares cuiuſuis Ordinis, & inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ quàm ſecularis, vt præfertur, tàm Epiſcopi, & Prælati, Superiores, alijque Ordinarij locorum quam hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant, & inquirant, atque in eos ſeuerè animaduertant. Nos enim ijs, & eorum cuilibet, contra eoſ-

Et contra eos Epiſc. & cæt. hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus facultatem procedendi tribuit.

dem tranſgreſſores procedendi,& inquirendi, ac pœnis coercendi', & puniendi liberam facultatem,& auctoritatem ijſdem auctoritate, & tenore tribuimus,& impartimur, eoſque, vt præfertur procedere inquirere,& punire præcipimus,& mandamus.

Contrarijs derogat.

§. 9. Non obſtantibus omnibus ijs, & ſingulis, quæ tam Sixtus, quàm Pius prædeceſſores prædicti in litteris ſuis huiuſmodi,voluerunt non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Publicationem Romæ factā vbiqz ligare decernit.

§. 10: Et ne præmiſſarum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, volumus,& dicta auctoritate decernimus. quod præſentes litteræ, ſeu illarum exempla,ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixa,omnes ita arctent & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent.

Trāſumptis credi iubet.

§. 11. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica

ca conſtitutæ munitis, ea dem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberentur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die ſexta Iulij, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo. D.P.A. 12. die 6. Iul.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Indictione decimaquinta, die verò nona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ V, Anno duodecimo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ per me Auguſtinum Bracherium Curſorem.

Siluerius Ponticulus Mag. Curſ.

XXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis aſſerendi Beatam Mariam Virginem conceptam fuiſse in peccato originali.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Edita Anno D. 1622.

Palatio Apoſtolico in Monte] Quirinali coram SS. D. N. D. Gregorio diuina prouidentia Papa XV. ac Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. DD. S.R.E. Card. aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis, feria 3. die 24. Maij Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1622.

SAnctiſſimus D: N. auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium, contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, decretum aliàs editum à fel. rec. Paulo V. eius Prædeceſſore tenoris ſequentis, videlicet.

Pauli V. decretum.

Sanctiſſimus Dominus noſter poſt longam, & maturam diſcuſſionem auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, re accuratè, ac diligentèr perpenſa, prouidè conſiderans, quod quamuis in Conſtitutione fel. record. Sixti IV. ſuper CONCEPPIONE Beatiſſimæ Virginis MARIAE pro ſubmouendis inter Chriſti fideles ſcandalis rixis,| & contentionibus edita, à Sacra Tridentina Synodo inno-

Prohibuit in actibus publicis aſſerere B. V. conceptam fuiſſe in peccato originali, vt in conſt. in d. pub.

innouata, & deinde in alia Conſtitutione ſan. mem. Pij V. ſuper eadem re, quas ſimiliter Sanctitas Sua innouauit cum quibuſdam prouiſionibus, & adiectionibvs pœnarum pro efficaciori earum obſeruatione, relinquatur vnicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi vtramque partem, quod ſcilicèt fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occaſione aſſertionis affirmatiuæ in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriũtur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, iurgia, & diſſenſiones. Propterea volens huiuſmodi ſcandalis ex debito ſui muneris prouidere; decreuit, & præcepit, ac præſentis decreti virtute mandat, & præcepit omnibus, & ſingulis cuiuſuis Ordinis, & Inſtituti Regularibus, & alijs quibuſcumque, tàm Eccleſiaſticis, quàm ſecularibus perſonis cuiuſuis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, etiam ſi ſpecialis ſpecifica,

cifica, & indiuidua earum eſſet neceſſariò mentio facienda, vt in poſterum, donec articulus huiuſmodi à Sancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & alijs quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere debere, & ſubiecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum & ſua, ipſo facto incurrendis: Per huiuſmodi tamen prouiſionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei vllum prorſus prçiudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquam quoad ſupra diſpoſita. Vlterius ſub eiſdem cenſuris, & pœnis mandans, quod negatiuam opinionem, videlicèt quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea

ali-

aliquo modo agant, ſeù tractent. Inſuper voluit, & expreſsè mandauit, vt extra hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ conſtitutiones firmæ,& illæſæ remaneant, & exactè obſeruentur perindè, ac ſi præſens decretum non emanaſſet. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabiliter obſeruari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis conſtitutionibus, & alijs omnibus in contrarium facientibus &c.

§. 2. Hoc ſuo præſenti decreto ex eiuſdem cauſis ad euitanda ſcandala, diſſenſiones, atque diſcordias in populo Chriſtiano, quæ pari ratione oriri poſſunt, &, vt accepit, in aliquibus Regionibus iam ortæ ſunt ex ſermonibus priuatis, occaſione aſſertionis affirmatiuæ, extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & ſcripta, mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis ſupradictis, ne de cætero, donec articulus huiuſmodi à Sede Apoſtolica diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis priuatis audeant aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali,

Quod hic Pont, extenditetiam ad actus priuatus.

ginali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, ſeù tractare, exceptis tamen quibus à Sancta Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorſus præiudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in ſupradicto fel. rec. Pauli V. & hoc ſuo decreto diſpoſita.

Et in reliquis ſeruandas eſſe aliorum Pontif. conſtit.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expreſsè mandauit, vt in reliquis omnibus, vbi huiuſmodi decretis non aduerſantur conſtitutiones Sixti IV. Alexandri VI. & Pij V. ac Pauli V. eius Prædeceſſorum ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè obſeruentur perindè, ac ſi huiuſmodi decretum non emanaſſet.

Et in diuinis Offic. celebran. non alio quam Cōceptionis nomine vti debere.

§. 4. Et inſuper eadem Sanctitas Sua, cum Sancta Romana Eccleſia de Beatiſſimæ Virginis Conceptione Feſtum ſolemnitèr, & Officium celebret, omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, tàm ſecularibus, quàm cuiuſuis Ordinis, & inſtituti regularibus mandat, ac præcipit, vt in Sacroſan-

cto

ſto Miſſæ ſacrificio, ac Diuino officio celebrandis, tàm publicè, quàm priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere debere, & ſubiecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus, ac præfato decreto ſuorum Prædeceſſorum ipſo facto incurrendum. Et ita decreuit,& mandauit vbique inuiolabilitèr obſeruari.

§. 5. Non obſtantibus in hac parte conſtitutionibus ſupraſcriptis, decreto præfato Pauli V. conſuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & ſingulis, quæ Prædeceſſores prædicti voluerunt non obſtare, ac alijs quibuſcumque in contrarium facientibus. Contrarijs derogat.

§. 6. Volens, & decernens pro obſeruatione, & executione præſentis decreti, & omnium in eo contentorum, quod contra huiuſmodi tranſgreſſores etiam Regulares, cuiuſuis Ordinis,& Inſtituti,etiam quomodolibet exemptos, ac alias quaſcumque Eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cuiuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tàm Ec- Executores deputat cōtra omnes.

cle-

cleſiaſticæ, quàm ſecularis, tàm Epiſcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarij locorum, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant, & in eos ſeuerè animaduertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

Publicationem in Vrbe decernit, omnes ligare debere.

§. 7. Voluit demùm, ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeù illius exempla ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent; quodq; præſentium tranſumptis etiã impreſſis. manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis S.R. & vniuerſ. Inquiſ. Not.

Publicatio ie Vrbe P. Ann. 2. die 2. Iun, 162

Anno à Natiuitate D.N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, in-

indictione quinta, die verò ſecunda menſis Iunij, Pontificatus Sanctiſsimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij Diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo: ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me me Brandimartem Latinum S.D.N. Papæ Curſ.

Octauius Spada Magiſt. Curſ.

XXVII.

Reuocatio quarumcumque conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. Eccleſiæ Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ Diuina prouidentia conſtitutus, gratias, & indulta à ſe, & prædeceſſoribus ſuis conceſſa, iuſtis interdum ſuadentibus cauſis, iuxta creditum ſibi Paſtoralis officij de- Exordium.

debitum moderatur, aut reuocat, prout rerum & temporum qualitatibus debitè penſatis, conſpicit in Domino ſalubritèr expedire.

Reuocatio. de qua in Rub.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula indulta, facultates, priuilegia, gratias, & conceſsiones quaſcumque ſpirituales, & Eccleſiaſticas, tam ad forum interius quàm ad exterius ſpectantes, ac tàm ad ſupplicationem partium, quam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus à Sede Apoſtolica, quæ tamen viuæ vocis oraculo hactenus quandocumque, & qualitercumque, ex quauis, etiam de neceſsitate exprimenda cauſa, quibuſuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium. Societatibus, etiam Societatis IESV, ac Congregationibus quibuslibet, ſiue eorum, & earum reſpectiuè Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Prouincialibus quocũque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè ſubiectis,

cu-

cuiuſcumque dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis, non tamen ad ſupplicationem Regũ conceſſas in ijs, videlicet quæ non ſunt ſortita effectum, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, aut reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua perpetuò fore, & eſſe, neque in poſterum cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, neque aliquem ijs de cætero vti vllo modo poſſe, etiamſi expreſſa, & ſpecifica mentio, etiam de verbo ad verbum de ijs faciendum eſſet, decernimus, & declaramus.

§. 2. Firmis tamen, & in ſuo robore permanentibus omnibus indultis, & alijs conceſſionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipſorum, vel aliorum quorumcunque fauorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipſis, vel alijs factis, & de quibus ijdem S. R. E. Cardinales teſtimonium in ſcriptis præbuerunt.

Exceptio de quibus in Rubrica ſimiliter dicitur.

§. 3. Decernentes, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu ha-

Clauſularũ præſeruatiuarũ adiunctio.

bere prætendentes; ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, vt intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui iure, vel in controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduerſus illas, quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs poſſe, ſed illas ſemper validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus,

bus, Rectoribus, & alijs Superioribus, prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan. & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenore huiuſmodi, præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 6. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ea- Fides tranſumptorum

dem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio in Vrbe omnes ligate decernit.

§. 7. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranēſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

D.P.An.2. die 2. Iul.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Iulij MDCXII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die verò prima menſis Septembris, Pontificatus ſanctiſsimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. anno eius ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit, ad valuas Baſilicarum ſancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſt. Curſ.

Ex-

Extenſio Conſtitutionis recol. mem. Gregorij Papæ XV. reuocatoriæ conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor Noſter, vt ſubnaſcentibus iugiter varijs difficultatibus, & abuſibus ex priuilegijs à Sede Apoſtolica viuæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obuiam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequẽtis videlicet GREGORIVS PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ. Reliqua vide ſup. fol 112. Edita Ann. D, 1631.

§. 1. Cum autem experientia rerum magiſtra compertum ſit, conceſſiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtẽtas, & ipſorum manu firmatas ſæpe ab his in quorum fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in diſciplinæ Eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari: Idcircò, quantùm cum Domino poſſumus his, & alijs malis oc- Cauſa huius extenſionis.

currere volentes, Motu proprio,& ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris,deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,& de conſilio nonnullorum venerabilium fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negotium huiuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus.

Hoc negotium nonnullis Sãctæ R.E.Card. commiſſum fuit.

§. 2. Omnia, & ſingula priuilegia, facultates,licentias, & gratias quaſcunque per Summos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac per Nos viuæ vocis oraculo,& Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prędictę Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuſcumque Generalibus,Prouincialibus,cæteriſque Superioribus, & perſonis cuiuſuis Ordinis,Congregationis, Inſtituti,& Societatis, ſiuè Secularibus, ſiuè Regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societati Jesv, aut eius Clericis, ſeu Presbyteris,alijſq; perſonis prædictis quacumque de cauſa,etiam de neceſſitate exprimenda occaſione,prætextu,vel colore, etiam intuitu, contemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris,Regũ, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet conceſſa, illorum te-

Reuocatio generalis.

tenores præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nullique prorſus deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declaramus.

§. 3. Prætereà, vt præſentes litteræ omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, quanto citiùs innoteſcant, omnibus, & ſingulis Generalibus, & alijs quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcũque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Iesv, & Inſtitutorum, ſub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ pœnis ipſo facto incurrendis præcipimus, & mandamus, vt infra tres menſes proximos à die publicationis præſentium computandos, omnes, & ſingulos Prouinciales eorumdem ſuorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Iesv, & Inſtitutorum, de eiſdem præſentibus litteris certiores faciant, earumdemque præſentium exemplaria illis tranſmittant, qui quidem Pro-

Mandatur ſtrictè omnibus, ad quos ſpectat, vt de præſentibus literis certiores faciãt omnes Prouinciales ſuorum Ordinum

uinciales ſub eiſdem pœnis teneantur ſingulis Superioribus, Monaſteriorũ, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, vt eaſdem præſentes ſubditis ſuis, vt moris eſt, publicent.

Decernitur, vt præsẽtes litteræ ſemper validæ, firmæ, & efficaces exiſtant.

§. 4. Decernentes, præſentes litteras etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ, ſeù alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel controuerſiam vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, ſiuè aduerſus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus poſſe, ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Iudices Ordinarios; & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorũ cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr,

vel

vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præinſertis litteris huiuſmodi, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenùs opus ſit, etiam Regula Noſtra de non tollendo iure quæſito, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenore, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis habentes, Contrarium derogatio.

ſpe-

ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſum-ptarum Fides. §. 6. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes litteræ, ſiuè illarum exempla ad valuas Baſilicarum prædictarum, & in acie Campi Floræ huiuſmodi ſimilitèr affixæ omnes, quos concernunt perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dies publicationis Anno 9. 20. Decemb. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xx. Decembris MDCXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Die, & Anno ſupradicto affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum, ac in acie Campi Floræ, alijſque locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Selmanum, Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

XL.

XL.

Reuocatio quarumcumque licentiarum legendi,& habendi quomodolibet libros prohibitos quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſarum.

GREGORIVS PAPA XV. Ad futuram rei memoriam. Edita Anno D. 1623.

APoſtolatus Officium Nobis, nullo licèt meritorum ſuffragio, diuina prouidentia commiſſum poſtulat, vt ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ religio Catholica, vbi Diuina gratia illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reſtituatur. Exordium.

§. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros huiuſmodi legendi nimis excreuerint: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterum quàm cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantum cum Domino poſſumus, prouidere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deli- Prohibitio haſiendi, & legendi libros prohibitos.

be-

beratione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcunque perſonis cuiuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus etiam per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeù ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque cauſa, tàm per litteras in forma Breuis, quàm aliter quomodocumque à Nobis, ſeù prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem conceſſas, earum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique in poſterum ſuffragari.

Cõtraueniẽtibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 4. Decernentes, vt præſentes litte-

litteræ poſtquam in valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent, quodque dictis duobus menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeù Inquiſitorem, qui illos quanto citiùs comburere debeat, deferre, qui aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cætero ſimiles licentiæ niſi à Congregatione Sancti Officij, quæ ſingulis hebdomadis corã nobis haberi ſolet, concedantur. Hanc legẽ Pont. publicatã omnes ligate decernit.

§. 4. Ac quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Eiuſq. tranſumptis fidem dari mandat:

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Decembris Dat. Anno 2. die 30. Decemb.

bris MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio Indictione ſexta, die verò ſecunda menſis Ianuarij Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valuas Baſilicarum S.Ioannis Lateranen & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum S.D.N. Papæ Curſ.

Octauius Spada Mag. Curſ.

V. Aliàs CXIV.

Reuocatio licentiarum quorumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Edita Anno D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licet meritorum ſuffragio, Diuina prouidentia commiſſum poſtulat, vt ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius

penſius intendamus, per quæ Religio Catholica, vbi diuina gratia illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reparetur.

Prohibitio habendi, & legẽdi prohibitos, cũ licentiatum reuocatione.

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno ſinceræ fidei cultoribus detrimento eſſe noſcatur, & ſicut accepimus, nimis exceſſiua ſit, huiuſmodi libros legendi licentiarum copia: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterum quam cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantum cum Domino poſſumus, prouidere volentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, ſeù per Conſtitutiones Apoſtolicas, etiam ratione Aſtrologiæ iudiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis Laicis, & Eccleſiaſticis, tàm ſecularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, Societatis, & inſtituti exiſtentibus, ac quacunque dignitate, etiam Eccleſiaſtica fulgentibus, cuiuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, & præ-

præeminentiæ etiam ſpeciali nota, & mentione dignis, ac per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeù ad vitam, & aliter quomodocunque, & ex quacunque cauſa, tàm in forma Breuis, quàm aliter quomodocunque à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeù à quibuſcunque aliis à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobiſmetipſis per litteras Apoſtolicas etiam in forma Breuis, ſeu Chirographum manu noſtra ſignatum, conceſſas, earum tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, reuocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullque ſuffragari.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinìmmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legē Pontif. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, vt præſentes litteræ poſtquam valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ

Apo-

Apoſtolicæ , necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos citra, montes, vltrà verò montes, infra quatuor menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatæ fuiſſent; quodque dictis duobus, & reſpectiuè quatuor menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeù Inquiſitorem, qui illos quantocitiùs comburere debeat, deferre; quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cæterò ſimiles licentiæ niſi à Congregatione ſancti Officij, dum ſingulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem Congregatione ſpecialitèr deputandis concedantur.

§. 4. Ac quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptorum fides.

D. P. An. 8. die 2. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Aprilis milleſimo ſexconteſimo trigeſimo primo, Pontificatus Noſtri Anno octauo.

Die, & Anno ſupradicto publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ per earum affixionem ad valuas Eccleſiæ L teranenſis, & Baſilicę Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellarię Apoſtolicę, ac in acie Campi Florę, alijſque locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt per me Andream Scalmanum Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

XXXVII.

Diffinitio quoad Imagines nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cũ radijs, ſplendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum ſepulchra apponenda, & cum atteſtationibus, deſuper proponendis, recipienda, & oſſeruanda, ſiue eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria

Feria v. die 13. Martij Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti. M. DC. XXV.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Vaticano coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſs. Dominis S. R. E. Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

SAnctiſſimus Dominus Noſter ſollicitè animaduertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidiè irrepere non ceſſant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrij fama, vel opinione defunctis, qui, & ſi neque Canonizationis, neq; Beatificationis honore inſigniti ſint ab Apoſtolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque Eccleſijs, aliiſque locis publicis, ac etiam priuatis, cum laureolis, aut radijs, ſeù ſplendoribus proponũtur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia, Deo per eorum interceſſiones accepta, in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Edita Anno Dom. 1625.

Prohibitio vbique proponēdi imagines cum laureolis, radijs, vel ſplendoribus.

§. 1. Volenſque proinde huiuſmodi abuſibus, pro debito officij paſtoralis, occurrere, re etiam cum Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniuerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus communicata, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa, declarauit, ſtatuit, & decreuit, ne quorumuis hominum, cum ſanctitatis, ſeù martyrij fama (quantacumque illa ſit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præſeferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, ſeu priuatis, vel Eccleſiis tam ſecularibus, quam regularibus, cuiuſcumq; Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apoſtolica Sede Canonizentur, aut Beati declarentur, & (ſi quæ appoſitæ ſunt) amoueantur, prout eas ſtatim amoueri mandauit.

Libros etiã iſta continentes imprimendi.

§. 2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorundem hominum, qui Sanctitatis, ſiue Martyrij fama, vel opinione (vt præfertur) celebres è vita migrauerint, geſta, miracula, vel reuelationes, ſeu quæcumque beneficia tamquam eorum interceſſionibus à Deo

à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoſcendis, Theologos, alioſque pios, ac doctos viros in conſiliũ adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tàm graui committatur, negotium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, eiuſque reſponſum expectet: Reuelationes veró, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & geſta continentibus hactenus ſine recognitione, atque approbatione huiuſmodi, impreſſa ſunt, nullo modo approbata cenſeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

Tabellaſq; imagines, & luminaria ad eorũ ſepulchra apponendi.

§. 3. Ad horum hominum ſepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque Imagines, ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacumque materia, tàm pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi; aut affigi, & lampades, ſiue alia quæcumque lumina accendi, ſine recognitione ab Ordinario omninò, prout ſupra facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda.

Declaratio in prędictis

§. 4. Declarans, quod per ſupraſcripta, præiudicare in aliquo non vult, neque intendit ijs, qui aut per com-

munem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarij coluntur.

Executorũ deputatio. §. 5. Vt autem præmiſſa diligentius obſeruentur, vniuerſis, ac ſingulis, tàm Ordinarijs, quàm hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus diſtrictè præcipit, vt in ſua quiſque Diœceſi, vel Prouincia ſedulò peruigilent, ne ſine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliauè contra ſuperius diſpoſita, fiant.

Pœnarum in tranſgreſſores impoſitio. §. 6. Tranſgreſſores verò, ſi Regulares fuerint, priuationis ſuorum officiorum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, necnon & ſuſpenſionis à diuinis: ſi verò Clerici ſeculares, priuationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à diuinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, executioneque ſuorum ordinum reſpectiuè, alijſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum pro modo culpæ in fligendis pœnis plectendo.

§. 7. Qui

§. 7. Qui autem libros impreſſerint, aut Imagines pinxerint, ſeu ſculpſerint, quoquo modo effinxerint, vel formauerint, cæterique Artifices circa præmiſſa qualitercumq; delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniarijs, aliiſque etiam corporalibus pœnis, iuxtà criminis grauitatem eorumdem Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur. Et ſignantes Impreſſores

§. 8. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus. Derogatio contrariorū

§. 9. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, voluit, vt Decretum huiuſmodi, ſeu illius exemplum ad valuas Baſilicę Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ affixum omnes perindè arctet, atque afficiat, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatum fuiſſet. Efficacia publicationis factæ Romæ.

§. 10. Quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate cōſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides tranſumptorum

Io: Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius ſecundo, die verò quarta menſis Aprilis, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Flore, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ Curſ.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccleſiaſtico mediatè, vel immediatè Sedi Apoſtolicæ ſubiecto libros ab eis vbicumque compoſitos de quacumque materia tractantes, abſque Cardinalis Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam abſque Ordinarij, & Inquiſitoris loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant.

Feria v. Die 18. Septembris. M. DC. XXV.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Domino Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII., ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis. **Edita Anno Dom. 1625.**

SAnctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officij corrigere volens abuſus nonnullorum in Statu Sedi Apoſtolicæ mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extrà præfatum Statum abſque vlla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci vbi degunt, approbatione, imprimendos tranſmittunt: ſtatuit, & decreuit, vt in poſterum nemo in Statu prędicto degens, cuiuſuis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compoſitos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi Domini Cardinalis Sanctiſſimi Domini Noſtri Vicarij, & Magiſtri **Prohibitio de qua in Rubr.**

Sacri

Sacri Palatij ſi in Vrbe, ſi verò extrà Vrbem exiſtat, ſine Ordinarij, & Inquiſitoris loci illius, ſiue ab ijs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Impoſitio pœnarum.

§. 2. Libros autem quos contra præſentis decreti tenorem imprimi contigerit præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expreſsè prohibitis haberi vult, & mandat. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus, &c.

Io: Antonius Thomaſius S. Romanę, & Vniuerſalis Inquiſit. Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiſsimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. Anno eius tertio, die vero tertia menſis Octobris, ſupradictæ litterę Apoſtolicę, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Florę, & alijs locis ſolitis Vrbis per me Brandimartem Latinum Prelibati Sanctiſſimi D. N. Papę, & Sacrę Romanę Inquiſitionis Curſorem.

San-

Sanctiſſimi Domini Noſtri VRBANI Papæ Octaui declaratio, quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi illi in edendis ſpecialiter excipiantur.

VRBANVS PAPA VIII. Edita Anno Dom. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm ſicut accepimus Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen,, Societatis Iesu, ac aliorum forſan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium Profeſſores vigore, ſeù prætextu priuilegiorum, & indultorum ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ab hac Sancta Sede Apoſtolica tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitu- Exordium.

dine,

dine, etiam conſiſtorialiter conceſſorum in Conſtitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cætero edendis ſe minimè comprehendi prætendant, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa mentio fiat.

Cauſa huius Conſtit. §. 1. Nos qui inter grauiſſimas, multipliceſque Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conſeruetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis miniſterio prouidere volentes, vt tot, tantæque Conſtitutiones generales à Nobis, & hac Sancta Sede, & præſertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiuſq; propagationem, & Officij Sanctæ Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cætero edendæ, ſublatis quibuslibet exceptionibus, ſubterfugijs, & impedimentis ad maiorem Dei gloriam, ſanctæque Matris Eccleſiæ exaltationem debitum, vt par eſt, ſortiantur effectum, necnon quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum dictis Ordinibus, Congre-

gre-

gregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, cum quibuſuis clauſulis, & decretis etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacunque cauſa conceſſorũ, etiamſi in corpore iuris clauſa ſint, tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

Declaratio, quod Cõſtitut. Apoſtolicæ in concernentibus fidẽ Catholicam, & Officium S. Inquiſitionis comprehendant omnes Regulares, quomodolibet exẽptos.

§. 2. Quod quæuis generales Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes Apoſtolicæ per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros in concernentibus fidem Catholicam, illiuſque propagationem, Sanctæ Inquiſitionis Officium præfatum, præſertim quoad ea, quæ in Congregationibus Sancti Officij, & Propaganda Fide coram Nobis tractari ſolent, hactenus editæ, omnes, & ſingulos tàm Sancti Benedicti, Ciſtercien., Præmonſtraten., Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., & Societatis Iesu præfatorum, quam quorumcumque aliorum

Ordi-

Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omninò comprehendant, perinde ac ſi præfati, & alij quantumlibet priuilegiati in eis nominatim expreſſi fuiſſent; edendæ verò in poſterum per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, tàm in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſque propagationis, & Sancti Officij Inquiſitionis præfati, quàm ſuper quacumque alia re, negotio, ſeù materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes huiuſmodi ſimiliter omninò comprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores, niſi in edendis Conſtitutionibus huiuſmodi ſpecialitèr, & expreſsè excipiantur, etiamſi ipſi priuilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſque priuilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apoſtolica præfata, etiam ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialitèr
etiam

etiam contemplatione, vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tàm per viam meræ conceſſionis, quàm communicationis, & aliàs quomodolibet conceſſa reſpectiuè ſint, quorum, ſeu quarum vigore, vel prætextu ſint excepti, ſeù ſe minimè comprehendi prætendant in Conſtitutionibus Generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

§. 3. Præſentes verò litteras, omniaque, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutòrum huiuſmodi profeſſores, vel alij quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prętendentes ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeù aliàs iuſtificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis etiam quantumuis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti,

Iubetur, vt præſentes literę, numquā de ſubreptione, vel obreptione, vel alio vitio impugnari poſſint.

gra-

gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari nullatenus poſſe, neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet facien. comprehendi.

Præcipitur, vt præſens Conſtitutio ſemper valida, & firma maneat.

§. 4. Sed ſemper ab illis exceptas, ſemperque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariorum ampla derogatio.

§. 5. Non obſtantibus regula noſtra de iure quæſito non tollendo, ac qui-

quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon tàm Sancti Benedicti, Ciſtercieñ, Præmonſtrateñ, Sancti Antonij de Sancto Antonio Vienneñ, & Societatis Iesu præfatorum, quàm quorumcunque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & priuilegijs, necnon præfatis, & quibuſuis alijs priuilegijs, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monaſterijs, locis regularibus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis

eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficientèr expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptorũ fides.

§. 6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateraneñ, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Dat.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die quinta Nouembris M.DC.XXXI. Pontificatus Noſtri Anno Nono. Dies publicationis 5. Nouembris 1631.

M. A. Maraldus.

Die, & Anno ſupradicto affixæ, & publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ ad valuas Curiæ, & Cameræ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Curſ.

Feria v. Die 8. Iulij 1660.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico apud Sanctam Mariam Maiorem coram Sanctiſs. D. N. D. Alexandro diuina prouidentia Papa VII. ac Eminentiſs. & Reuerendiſs. DD. S. R. E. Cardinalibus in vniuerſa Republica Chriſtiana contra hæreticam prauitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Paul. V. prohibuit ſuper Reg. ne ſe ingerant in cauſis S. Officij, & iniunxit denũciari Inquiſit. ſuſpectos de hæreſi &c.

LIcèt aliàs per Conſtitutionem fel. record. Pauli V. emanatam ſub die prima Septembris M DC.VI. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit diſtrictè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut conſuetudinis, & præſcriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus, ſe quoquomodo intromittere, aut immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus cõficere, cauſas cognoſcere, aut terminare audeant; imò ex eiuſdem Conſtitutionis diſpoſitione eiſdem fuerit grauitèr iniunctum, vt ſuos ſubditos, ac religioſos, quós hæreſis labe infectos, vel de hæreſi ſuſpectos nouerint, abſque alia conſultatione cum proprijs ſuæ Religionis Superioribus, vel alia quauis perſona facienda, ſine mora Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs viciníoribus denuncient.

Alex. VII. ſciens reuocari in dubium talem obligationem.

§. 1. Nihilominus animaduertens Sanctiſſimus D.N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem; adeò vt nedùm ſuos ſubditos non denuncient, verùm etiam fide-

fideles ad ipſos pro conſilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipſum Sanctum Officium ſpectantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eoſdem perperam inſtruant, non teneri, nec ſub obligatione Conſtitutionum Apoſtolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum ſententijs confirmare tentantes, eoſdem in maximum fidei deſcrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Conſt. Pauli V. renouat, & mandat ſeruari, ac non impediri recurrentes ad S. Off.

§. 2. Volens proinde Sanctitas Sua abuſum huiuſmodi ex ſui paſtoralis officij debito coercere, poſt maturam facti diſcuſſionem, auditis Votis Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium aduerſus hereticam prauitatem generalium Inquiſitorum, innouans Conſtitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus ſit, eam declarans.

§. 3. Hoc præſenti decreto diſtrictè præcipit, & mandat omnibus, & ſingulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpoſitis,

 alijſque

alijſque eiuſmodi quocumque nomine nũcupatis Superioribus cuiuſcumque Ordinis, & Inſtituti, ſiuè Mendicantium, ſiuè non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcũque, etiam Societatis Iesu, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamſi eſſent ſpecialitèr, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Conſtitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoſcumque Religioſos, tàm ſibi ipſis ſubditos, quàm non ſubditos, cuiuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, hæreticos, vel de hæreſi quomodocumq; etiam leuitèr ſuſpectos, deferant, & iudicialitèr denuncient Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in cauſis ad Sanctũ Officium ſpectantibus audeant ſe intromittere, neque ſuos ſubditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, moleſtare, vexare, vel alio quouis modo ſiuè directè, ſiuè indirectè auertere, retrahere, diſſuadere; imò prædictos ſuos ſubditos monere debeant, vt ipſi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Chriſtifideles, etiam

Con-

Confratres ſuos ad parendum paritèr hortentur, & ſuadeant, reiectis penitùs huiuſmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, tanquam pernicioſas, temerarias, & non conſiſtentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat.

§. 4. Et quia quandoque etiam eorum ſubditi deficiunt in eo, quod ipſis implendum incumbit cum Religioſis eiuſdem, alteriuſue Ordinis, alijſue quibuſcumque perſonis de fide ſuſpectis, cæteriſq; petentibus conſilium in materijs ad Sanctum Officiũ ſpectantibus, itaut nedum ipſimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abſtineant; verùm etiã multoties ab eisdem alios à ſe conſilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel ſub fraternœ correctionis factæ, vel faciendæ, aliouè prætextu.

§. 5. Propterea idem Sanctiſſimus declarauit præfatos ſubditos abſque vlla participatione, etiamſi nulla petita venia à Superioribus, etiamſi nulla fraterna correctio, vel alia monitio

Moneantq; ſubditos, vt quoſcumq; etiamſi ſuos ſuper ſuſpectos de hæreſi denunciēt.

 præ-

præmiſſa fuerit, omninò teneri, & obligatos eſſe accedere ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum quoſcumque etiam Confratres; ac Superiores etiam primarios ſuos eiuſdem Ordinis, & Religionis, nouerint eſſe de fide quomodolibet etiam leuiter ſuſpectos.

Et ad idem obligét petentes conſilium, nulla admiſſa excuſatione.

§. 6. Ac proptereà eoſdem debere omnes, & quoſcumque etiam alios à ſe conſilium, vt ſuprà, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec poſſe illos à denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tàm Superiores, quàm ſubditos contrafacientes Sanctitas ſua voluit, & declarauit ſubiacere omnibus cenſuris in dicta

Sub pœnis in præfata Conſt. contentis, alijſque.

Conſtitutione Pauli V. expreſſis, nec non priuationis quarumcumque Dignitatum, ſeù Prælaturarum, ſeù officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſque alia declaratione incurrendis, alijſque Sanctitatis ſuæ, ac ſucceſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarũ relaxationem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas ſua ſibi ipſi, & ſucceſſo-

ceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantùm expreſsè reſeruauit.

§. 7. Et ne præmiſſorum prætendi poſſit ignorantia, idem Sanctiſſimus mandauit ſub eiſdem pœnis, ipſo paritèr facto incurrendis, vt ſupra reſeruatis; vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio ſui Ordinis, Decretum hoc ſemel ſaltem ſingulis annis Kalendis Martij in publica menſa, vel aliàs in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato, legi curent vnà cum alijs Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad ſanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentibus quotannis legi ſolitis, iuxtà Decretum fel. record. Vrbani VIII. Decretum hoc legatur ſing. annis cum alijs.

§. 8. Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur, itaut ab ijſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant. Eiuſq; exemplum publicè affigatur.

§. 9. Deque huiuſmodi lectione, & commonitione publico documento ab ijſdem Superioribus Conuentus, vel Domus ſubſcripto, vnaque ab alijs duobus Religioſis eiuſdem Domus, Ac de publicatione certior fiat Sac. Congreg. ſeù Inquiſ.

mus, vel Conuentus ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe, vel locorum Inquiſitores vbi ſunt.

Publicatum omnes arctat.

§. 10. Statuitque prætereà Decretum hoc, ſeù illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes vbique exiſtentes arctare, & afficere, ac ſi vnicuique perſonalitèr fuiſſet intimatum.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Notarius.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo, Indictione decima tertia, die verò vigeſima quarta menſis Augusti, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri, diuina Prouidentia Papæ VII. Anno eius Sexto, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicarum S. Petri de Vrbe, necnon ad Valuas Palatij S. Inquiſitionis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymum Maſcellam eiuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XXVIII.

Conſtitutio de Largitione munerum vtriuſque ſexus Regularibus interdicta.

Edita A. D. 1594.

CLEMENS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

REligioſæ Congregationes, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus Sancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conſeruandas, & inſtaurandas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, magnam iure optimo diligentiã ſemper adhibuerint: Nam cum ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim Dæmonis aſtutia, paulatim deficiant, ac niſi cura peruigili ſuſtententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinũ reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus Exordium.

com-

communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigijs pro eodem Officij munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Munerũ largitio Regularibus prohibetur.

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſuis hominibus quauis ex cauſa ſæpè tribuuntur, grauia incommoda, & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcauere ſtudentes, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione vniuerſis, & ſingulis cuiuſcumque Ordinis mendicantium, vel non mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeù cuiuſuis Congregationis, Societatis, & inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis vtriuslibet ſexus omnem, & quamcumque largitionem, & miſſionem munerum penitus interdicimus.

Qui ſint Regulares declarantur.

§. 2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & ſingula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tàm ſingulorum Conuentualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum,

morum, & locorum, quàm Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, ſiue vniuerſi Ordinis Societatis, aut inſtituti: eorumque vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſcumque Officiales, & ſingulares perſonas: Ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiuſmodi Superiores quaſcunque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocumq; nomine Præfectos, necnon Conuentuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum quorumcunque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam maiores Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quouis titulo Præsidentes, tàm ipſis Regularibus, quàm Locorum Ordinarijs, ſeù quibuſuis Superioribus ſubiectas vtriuslibet ſexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò, vt nemo vnquàm eorum, vel earum directè, vel indirectè palam, vel occultè, tàm communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quouis Statuti, vel conſuetudinis, ſeù verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel

qua-

quacunque cauſa niſi in generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione, re maturè diſcuſſa, vnanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum ſit. §. 3. Id autem ita abſolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omnino fas ſit quicquam donare, tàm ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſiue eleemoſynis, aut ſubſidijs certis, vel incertis, ordinarijs, ſeù extraordinarijs, menſæ, ſeù maſſæ communis, vel cuiuſuis Fabricæ, & Sacriſtiæ, quorum bona communiter, vt præfertur, adminiſtrantur, ſeù quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam, quæ à ſingulis quouis modo acquiſitæ in commune conferendæ omnino ſunt. Nec ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſan priuatim, & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Chriſtifidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu

tuitu attributæ, ſeù quoquomodo per quemlibet religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eique vt ad libitum de eis diſponant per Superiores conceſſæ fuerint: Præterquam leuiora eſculenta, aut pocu-lenta, ſeù ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuſcula communi tantum, nunquam verò particulari nomine (vbi Superiori de conſenſu Conuentus videbitur) tradenda.

§. 4. Sed & huiuſmodi miſſiones munerum ipſis Religioſis vtriuslibet ſexus non ſolùm per ſe, verùm etiam per alios, tàm directè, quàm indirectè prohibitas declaramus. Quibus donari non liceat.

§ 5. Neque verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit, cuius perſonæ Laicæ, vel Ecelefiaſticæ cuiuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non ſolùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Eccleſiaſtica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario, etiam ex cauſa, & occaſione benedictionis, vel ſuſceptionis habi-

tus

tus Regularis, tonſuræ, aut Profeſſionis Monialium, tàm ſibi ſubditàrum, quàm non ſubditarum, aut ipſi etiam proprio ordin is, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiuſuis Monaſterij, Prioratus, domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicùmque etiam ſimplici, & particulari Religioſo. Itaut inter ipſos quoque Religioſos (ne praua ambitione impulſi pro conſequendis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcunque largitio aut donatio munerum (niſi rerum minutarum, de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum) ſit penitus interdicta.

Etiamſi in alicuius Benefactoris, aut Protectoris, vel ordinarij honorem.

§. 6. Inſuper prohibemus, ne vnquam eiſdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiã occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi teſtificationem, ſeù pro prædictis perſonis qua-

quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opipare excipiendis, ſeù pro quibuſuis conuiuijs eiſdem, aut cuius alteri quacunque occaſione, vel cauſa exhibendis, vel pro commeſſàtionibus, aut compotationibus quibuſuis perſonis, tàm eiuſdem Ordinis, Congregationis, Monaſterij, domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam pijs intra Eccleſias, Monaſteria, & domos ſacras, ſeù pias, vel extra eas, in quibuſuis publicis, aut priuatis ſacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè geſtæ, etiam in memoriam Paſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, vt alias in prædictis, ſiue in quibuſuis rebus ſuperuacaneis ad põpam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 7. Niſi re ipſa pro diuino cultu, & veris Chriſti pauperum indigentijs, ſeruato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione de conſilio, & conſenſu Superiorum ſubleuandis; aut aliàs in rebus licitis, & per Capi-

 tulum

tulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus ſumptus huiuſmodi fiant.

Hoſpitalitatis, & pietatis opera excipiuntur

§. 8. Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apoſtolica doctrina, ſacriſque Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo ſi qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex inſtitutis, ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorum Monaſteriorum, Ordinum, aut regularium huiuſmodi locorum, aut ex teſtatorum, vel donantium voluntatibus, ſiue aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omnino (vt decet) integrè in vſus pios hoſpitalitatis huiuſmodi erogandos eſſe, & præſertim in Monaſterijs, ſeù locis deſerti, & ab laicorum ædibus longius remotis, vbi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur.

§. 9. Si quos verò ditiores occaſione tranſitus, ſiue alias ex deuotionis, aut neceſſitatis cauſa eo diuertere contigerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, menſaque, & ferculis communibus, ne-

qua-

quaquam à cæteris diſtinctis contentos eſſe. Verum omnino ipſi Regulares in hoſpitibus huiuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorſus eluceat.

§. 10. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm vt ſuperius dictum eſt, vel Clericus ſæcularis, vel regularis quocunque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monaſterij, Domus, vel loci cuiuslibet ſuperior, eorumue affines, propinqui, familiares, aut Miniſtri vtriuslibet ſexus, quicquam contra hanc ſuperius expreſſam prohibitionem recipiant.

Pontif. interdicit quibuſcumque ſecularibus munera, vt ſupra prohibita recipere.

§. 11 Quod ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à ſuperiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congregatione; ſiue ab vniuerſo Ordine, & Religione quicquam receperint, id quod acceperint ſuum non faciant.

Aliàs ad reſtitutionem ipſo facto vult retineri.

Verùm ipſo facto abſque aliqua monitione Iudicis, decreto, ſententia, aut declaratione ad illius reſtitutionem omnino in vtroque foro teneantur: adeo, vt reſtitutione ipſa realiter non facta, neque etiam in foro conſcientiæ abſolui poſſint.

Quæ reſtitutio fieri debeat loco de cuius bonis facta eſt largitio.

§. 12. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioſo, qui donauit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri loco de cuius bonis facta eſt largitio, vel ſi non de eius bonis donatum eſt in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuerſi ordinis, ſeù Religionis donatio facta extiterit; pariter communi menſæ, aut maſſæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur; ita vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione reſtituendi eximere, vel vt in pauperes eroget concedere quoquo modo poſſit.

Regulariũ cõtrauenientium pœnę.

§. 13. Quod ſi quis ſupradictis Regularibus vtriuslibet ſexus cuiuſcum-

cumque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum exiſtentibus coniunctim, cum cæteris, ſeù diuiſim noſtrarum huiuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, iuſſionum, decretorum, mandatorum tranſgreſſor fuerit, ſtatuimus, vt omnibus, & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipſo priuatus, ac ad illa, & alia ſimilia, vel diſsimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus exiſtat. Et præterea priuationem vocis actiuæ, & paſsiuæ abſque vllo Superioris decreto, aut miniſterio ipſo facto incurrat, necnon vltra huiuſmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & ſimoniæ criminum reum, tàm per viam denunciationis, accuſationis, aut quærelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condigniſque ſupplicijs affici debeat.

§. 14. Pœnis alijs à Iure ſtatutis, ac per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Monaſterij, Domus, aut loci, ſtatuta, vel conſuetudines contra perſonas aliquid præmiſſorum

committentes forſan decretis, & infli-
ctis, nihilominus in ſuo robore per-
manſuris.

Executorũ deputatio, & facultas.

§. 15. Quocirca vniuerſis, & ſin-
gulis modernis, & pro tempore exi-
ſtentibusLocorum ordinarjis,eorum-
que Vicarijs, & Officialibus, necnon
quorumcumque Ordinum, Priora-
tuum, Monaſteriorum, & Domorum
Superioribus, etiam Generalibus, ſeu
Prouincialibus, cæteriſque ad quos
ſpectat, per Apoſtolica ſcripta man-
damus quatenus ipſi, & eorum ſingu-
li, quantum ad eos pertinet, curent
omni ſtudio, diligentia, auctoritate,
& vigilantia præſentem Conſtitutio-
nem firmiter, & inuiolatè obſeruari,
& contra inobedientes, vel tranſgreſ-
ſores condignis pœnis animaduerti.
Eoſdem inobedientes, necnon con-
tradictores quoslibet, & rebelles per
opportuna iuris, & facti remedia ap-
pellatione poſtpoſita compeſcendo,
inuocato etiam ad hoc (ſi opus fuerit)
auxilio brachij ſæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 16. Non obſtantibus Conſtitu-
tionibus, & Ordinationibus Apoſto-
licis, dictorumque Monaſteriorum,
Prioratuum, Domorum, Locorum,
necnon Ordinum, Congregationum
Col-

Collegiorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Quę omnia quatenus præmiſsis in aliquo aduerſentur, prorſus tollimus, & abrogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 17. Volumus autem, vt præſentes literæ in Valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Florę publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimiſsis. Quodque earum exempla, ſeù illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum; Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiuſq; Regionis ſermonem verſa) & à Loci ordinario; qui id quam- Trāſumpta quotannis in Capitulis &c. publicè legantur.

 pri-

primum fieri curet, ſubſcripta inſerantur; & ſaltem quotannis in Capitulis, ſiue Congregationibus cuiuſque earum alta, & intelligibili voce legantur.

Publicationem eius in Vrbe omnes arctare vult.

§. 18. Et nihilominus poſt ſexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Romana Curia facienda vnumquemque citra montes, vltra montes verò poſt quatuor menſes, perinde arctent, & afficiant, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuiſſent.

Tranſumptorũ fides Sanctio pœnalis.

§. 19. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti, mandati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli

Apo-

Apoſtolorum eius ſe nouerint incurſurum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nanageſimo quarto, tertiodecimo Kalendas Iulij, Pontificatus Noſtri Anno Tertio. D.P. An. 2. 13. Kal. Iul.

L. Card. Prodat.

M. Veſtrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regiſtrata apud Marcellum Secretar.

In Nomine, & à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſimo nonag ſimo quarto, Indict. ſeptima, die verò ſecunda menſis Iulij, Pontificatus Sanct ſſimi in Chriſto Patris, & Domini N ſtri, D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno Tertio. Retroſcrptæ Literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Flor e, & alijs locis publicis, & conſuetis per nos Proſperum Spada, & Franciſcum d Bonis, eiuſdem Sanctiſs. D. N Papæ Curſ. Ita eſt Franc. de Bonis SS. D. N. Papæ Curſ.

Gabriel Sauarellus Curſorum Magiſter.

CCLXVII.

CCLXVII.

Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. Confirmatio Declarationis Conſtitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus vtriuſque ſexus interdicta.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NVper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, coram dilecto filio noſtro Antonio tituli Sancti Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Honuphrij nuncupato, maiori Pœnitentiario, ac noſtro in Alma Vrbe Prouicario in ſpiritualibus generali, & noſtro ſecundùm carnem fratre germano, à Nobis deputata, emanauit declaratio tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 1. Cum circa interpretationem Conſtitutionis fęlicis record. Clementis VIII. ſub dat. xiij. Kalendas Iulij Pontificatus ſui anno tertio de Largitione munerũ Regularibus vtriuſque ſexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates ſint exortæ; Con-

Congregatio ſpecialiter à Sanctiſſimo Domino Noſtro VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. coram Eminentiſſimo Cardinali Sancti Honuphrij maiori Pœnitentiario, ac Vrbis Prouicario deputata, auctoritate ſibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religioſis vtriuſque ſexus tribui poſſe, ex cauſis gratitudinis, conciliationis, beneuolentiæ, eiuſque conſeruationis erga ipſam Religionem, vel Conuentum, alijſuè cauſis ex ſui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeſtè tamen, ac diſcretè, & dummodo id non fiat, niſi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum conſenſu maioris partis conuentus, ſi talis conſenſus de iure, vel ex conſtitutionibus, ſeù conſuetudinibus cuiuſque Religionis reſpectiuè, in huiuſmodi caſibus requiratur. Conſenſum verò Conuentus in §. 3. eiuſdem Conſtitutionis ad leuiora eſculenta, aut poculenta, ſeù ad deuotionem, & religioſitatem pertinentia munuſcula largienda &c. requiſitum, intelligi debere de conſenſu aliàs de iure requiſito, & vbi concurrit ambitionis ſuſpicio, qua ceſſante, nec in his requiri licentiam Su-

pe-

periorum in ſcriptis in § 4. eiuſdem Bullæ requiſitam, ſed ſufficere licentiam, etiam oretenus eiſdem conceſſam, declarat. Comeſſationem autem, compotationes, & conuiuia in excipiendis præſertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinarijs honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6. eiuſdem Conſtitutionis, cenſeri tantummodo prohibita, ſi decentiæ ſtatus regularis aduerſentur. Reſtitutionem verò receptorum Conuentibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum eſt, intelligi debere de Conuentibus, ad quos data, donata, ſeù miſſa de iure pertinent, ſi id commodè fieri poteſt, aliàs Conuentui eiuſdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit abſolutio, reſtituantur.

§. 2. Inſuper eadem facultate ſibi tributa, omnes, qui hucuſque aduerſus ſupradictæ Conſtitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuſcumque in eadem Conſtitutione inflictis, & incurſis poſſe, & debere à proprijs Confeſſarijs abſolui in foro conſcientiæ, etiam non facta prius huiuſmodi rerum donatarum, ſeù datarum reſtitutione. Quoad eos verò, qui præ-

ter modum prædictum grauiori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo tranſgreſſi ſunt, ſed ob inopiam reſtituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiario, vt de præteritis vſque ad diem datæ præſentium in foro conſcientiæ abſoluat, diſpenſet, & condonet, ſeù abſolui, diſpenſari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicauerit.

§.3. Et nè prædictæ Clementis VIII. Conſtitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuſcumque Monaſterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis ſub pœna priuationis officij, vociſque actiuæ, & paſsiuæ ipſo iuræ incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum ſingulis annis menſe Ianuario, non ſolùm prædicta Conſtitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omninò obſeruari iubet, & quatenus opus ſit innouat, quemcumquè prætenſum non vſum, aut prætenſum vſum, ſeù prætenſam conſuetudinem, damnando, & irritando) verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel ſaltem in publica menſa perlegantur. Omnibus tàm Eccleſiaſticis perſonis

etiam

etiam Regularibus, quàm Laicis cuiuſcumque ſint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam ſpeciali nota dignis, & qui ſub generali diſpoſitione non comprehenderentur, prędictam Clementis Conſtitutionem contra præſentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate pœnitus interdicta, ſuper quibus Sanctiſsimus mandauit expediri Breue. Datum Romæ die 15. Septemb. milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo.

Confirmatio Apoſtolica ſupra poſitæ declarationis.

§. 4. Quapropter vt præmiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inuiolabiliter obſeruentur, quantùm cum Domino poſſumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarationem præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicę firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos tàm iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus, illaque inuiolabiliter ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſeruari.

§. 5. Sic-

§. 5. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſuis alios quacumque auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Decretum irritans.

§. 6. Non obſtan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præſentibus ſunt contraria, vel diuerſa, Conſtitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris Noſtri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Conſtitutione huiuſmodi voluit non obſtare, cęteriſque contrarijs quibuſcumque. Derogatio contrariorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die xvj. Octobris M. DC. XXXX. Pontificatus Noſtri Anno Decimo octauo. Dat. An D. 16. Octob.

M. A. Maraldus.

In

In Nomine, & à Natiuitate Domini Milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo, Indictione octaua, die verò trigeſima menſis Octobris, Pontificatus Sanctiſſimi in Christo Patris, et D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, anno decimo octauo, retroſcriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & conſuetis, per nos Hieronymum Maſcellam, & Andream Caſtruccium eiuſd. SS. D. N. Curſ.

Ita eſt Hieronymus Maſcella Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſ. pro D. Mag.

Ita eſt Andreas Caſtruccius Sanctiſsimi D. N. Papæ Curſ.

CON-

CONFIRMATIO DECRETORVM

Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum,

Super Celebratione Miſſarum, etiam cum declarationibus, & innouatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fæl. rec. Vrbani Papæ VIII. deſuper aliàs factorum.

INNOCENTIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

NVper à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infraſcripti, videlicet.

Aliàs ſuper celebratione Miſſarum, ac prohibitione illas moderandi, ſeu reducendi abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, necnon ſuper earundem oneribus perpetuis ſuſcipiendis, & Religioſorum numero vltra redditus, & conſuetas eleemoſynas locorum Regularium non habendo emanarunt ab hac Sacra Congregatione S.R.E.Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum auctoritate per fœl. rec. Vrbanum Papam VIII. illi ſpecialiter attributa, quamplura Decreta tenoris ſequentis.

Cùm ſæpè contingat in quibuſdam Eccleſijs tam magnum Miſſarum celebrandarum numerum, ex varijs Defunctorum relictis, aut piorum eleemoſynis impoſitum eſſe, vt illis pro ſingulis diebus præſcriptis nequeat ſatiſfieri, & tamen noua onera Miſſarum in dies ſuſcipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ Teſtantium voluntates, obſtricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ ſuffragijs priuentur, Eccleſijs debitus ſubtrahatur cultus, ac Chriſtifideles graui ſcandalo affecti, plerumque à ſimilibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Miſſas ſupra vires celebrandas ſuſcipiunt, ſperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Eccleſijs ſorte pecuniarum abſumpta, plerumque nuda remaneant onera Miſſarum, abſque vllo emolumento, aut quòd eleemoſyna pro illis celebrandis ſit adeò tenuis, vt non facilè inueniantur, qui velint huic ſe muneri ſubijcere, & redditus Eccleſiæ, aut Monaſterij adeò exigui, vt Sacerdos pro neceſſaria ſua ſuſtentatione nouis ſe oneribus obſtringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum animaduertens, facturam ſe rem Deo gratiſſimam, charitatique, ac iuſtitiæ maximè conſentaneam, ſi pro viribus ſatagat, hunc te-

teterrimum abuſum è Chriſtiana Republica conuellere, atque eradicare. Sanctiſſimi D.N. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. auctoritate ſibi ſpecialiter attributa, infraſcripta Decreta edidit.

Ac primò diſtrictè prohibet, atque interdicit, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita; aut in limine fundationis, ſed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apoſtolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perſpecta, id ſtatuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiuſmodi, ſi quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde vbi pro pluribus Miſſis, etiam eiuſdem qualitatis celebrandis, ſtipendia, quantumcumque incongrua, & exigua ſiue ab vna, ſiue à pluribus perſonis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſteriis, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuſcumque, tam Sæcularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio ſub obteſtatione Diuini Iudicii mandat, ac præcipit, vt

abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint, itaut alioquin ij, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant; quinimmò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obſeruetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem auctoritate reuocat Priuilegia, & Indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſiis, ac Locis Piis, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcumque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, ſeu Orationibus plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter omne damnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynę ſibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Eccleſiis, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplendis eo tepidiores, ac ſegniores reddantur, quòd onera huiuſmodi cum nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta; ſtatuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſiis, Capitulis,

tulis, Collegiis, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſteriis, Conuentibus, ac Locis omnibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant penès Ædem Sacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeu illorum prętium quàm primùm inueſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorumdem prętium, ſub eadem pœna, vt ſupra, deponi, atque in aliis bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum eiuſdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibuſuis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum Locorum, tam Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet, ne impoſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum, Sæculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarii:

Regulares verò ſine Generalis, vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; alióquin Sæcularis, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo: Regularis verò pœnam priuationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cæterò obtinenda, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, abſque alia declaratione incurrat.

Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis ita demum iidem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera ſuſcipere valeant; alióquin omnino abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſiis cum inſcriptione illa: *Eleemoſyna pro Miſſis*, vel alia ſimili ſub iiſdem pœnis ipſo facto incurrendis, ne Fideles hac ratione fruſtrentur.

Epiſcopus verò, ſeu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti, in ſingulis caſibus diligenter inquirant, de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus, cuique Eccleſiæ, Monaſterio, aut Loco pio incumbentibus; nec antea aſſenſum huiuſmodi, aut licentiam prębeant, quàm eis legitimè conſtiterit, illius Sacerdotes tam

nouo

nouo oneri ſuſcipiendo, quàm antiquis iam ſuſceptis ſatisfacere poſſe, præcipuamque rationem habeant, vt redditus, qui Eccleſiis, & Locis piis relinquuntur, omnino reſpondeant oneribus adiunctis ſecundùm morem, cuiuſque Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantque, ſi in re tanti momenti, deſides, aut negligentes fuerint, in nouiſſimo die ſe huius prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros.

Poſtremò Illuſtriſſimi Patres non ſine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem diſciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent, in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemoſynæ cuiuſque Monaſterii; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis, hac de re editis, Sanctiſſimi Domini Noſtri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicariis, & quibuſcumque aliis Superioribus Monaſteriorum, Conuentuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & inſtituti exiſtentium intra

fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, vt ſinguli, ad quos pertinet in qualibet Prouincia, adhibitis duobus,aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus, & prouentus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obuentiones tam communes Monaſteriorum, Conuentuum, & Domorum eiuſdem Prouinciç, quàm etiam ſingularibus perſonis Religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas in communem vſum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoſcant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera conſueuerunt abſorbere.

Eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem ſuperior, cuius intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus vniuerſis, & oneribus, vt ſupra detractis ſedulò examinent, quot Religioſi homines connumeratis etiam laicis, aliiſque neceſſariis ſeruientibus in vnoquoque Monaſterio, Conuentu, & Domo regulari iuxtà regionis, & proprii inſtituti morem, victum, & veſtitum, & me-

&medicinalia in communi habentes, competentèr valeant ſuſtentari. Tum eorumdem bonorum, reddituum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, vt in illo diligentèr omnibus diſcuſſis, cuiuſque Familiæ Monaſterii, Conuentus, ac Domus Regularis in ſingula quaque Prouincia certus earum tantùm perſonarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus, vt ſuperiùs ſufficienter ali poſſint.

Ne verò Superiores, qui id præſtare debent, ſeriùs, aut remiſſiùs, quàm par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant; mandat S. Congregatio, vt infra annum, poſt proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipſam Congregationem Concilii ſinguli mittant.

Numerumque Familiæ, ſingulorumque Conuentuum, Monaſteriorum, & Domorum huiuſmodi Regularium, Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel prouincialis ſententia, & authoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Prouinciales omnes, quàm Locales perpetuò ſeruare omninò teneantur, nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti red-

ditùum

dituum abſque Sacræ ipſius Congregationſs licentia, ſuperiores autem huiuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum, vt ſupra præſcriptum, quouis modo augere præſumpſerint, priuationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, & ad omnia ſuæ Religionis Officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pęnam eo ipſo incurrere, atque aliis etiam grauioribus à Sede Apoſtolica infligendis pœnis Sacra Congregatio ſubiacére voluit, & declarauit

Deinceps verò Monaſterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium nullibi recipiatur, niſi præter alia ad id requiſita in ſingulis huiuſmodi locis dnodecim ſaltem Fratres, aut Monaci, ſeu Religioſi degere, & ex redditibus, & ex conſuetis eleemoſynis detractis omnibus, vt ſupra detrahendis, competenter ſuſtentari valeant ad præſcriptum decreti fel. rec. Gregorii XV. hac de re editi; Alióquin Monaſteria, & loca huiuſmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, vt ſupra ſuſtentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint Ordinarii loci viſitationi, correctioni, atque omnimodæ Iuriſdictioni ſubiecta eſſe intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in obli-

obliuionem,ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cuiuſque Monaſterii, Conuentus, ac Domus Regularis curare; atque efficere teneantur, ſub pœna priuationis Officii, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum, ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti, præſentes ordinationes in publica Menſa perlegantur.

Omnibus tam Eccleſiaſticis perſonis cuiuſcumque ſint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & poteſtate præditis, præſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obſtantibus, quoad ſupraſcripta omnia,& ſingula in præſentibus decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & in indiuiduo exprimendi Eccleſiarum, Monſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel

quauis

quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Priuilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea; aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ præſentibus aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate ſpecialiter, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, voluit eadem Sacra Congregatio,

gatio,

gatio, vt præſentes ordinationes in Valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonalitèr intimatę fuiſſent.

Vtque earumdem pręſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonę in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quę præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſę. Dat. Romæ die 21. Iunii 1625.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Excitatis autem ſuper præmiſſorum decretorum intelligentia, ſeu interpretatione infraſcriptis dubiis, prodierunt à memorata Congregatione ſimili auctoritate illi à præfato Vrbano Papa Octauo ſpecialiter attributa reſponſiones, ſeu declarationes inferiùs apponendæ.

Super primo Sac. Congregationis decreto, de celebratione Miſſarum, quo prohibetur, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera vlla Miſſarum ce-

lebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid ſi legatum ſit ita tenue, vt non ſit, qui velit onus illi iniunctum ſubire, etſi recurrendum ſit ad Sedem Apoſtolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum inſumendum ſit pro expenſis ad id neceſſarijs?

Et quid, ſi permittatur Epiſcopo in fundatione, vt poſſit huiuſmodi onera moderari?

Secundò, ſuper ſecundo eiuſdem Congregationis decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Miſſæ, quot ad rationem tributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præſcriptæ fuerint) intelligenda ſint de præſcriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, An cum Ordinarius præſcripſerit eleemoſynam congruam iuxta qualitatem loci, perſonarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes ſtipendium minus congruo, teneantur Miſſas illis ab Offerente præſcriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeu Cappellæ, legati, aut ſalarij, poſſint etiam manualem eleemoſynam, pro Miſſis votiuis, aut Defunctorum recipere, & vnico Miſſæ Sacrificio vtrique oneri ſatisfacere?

Quintò, poſito, quòd Teſtator relinquat, vt

vt celebrentur pro eius Anima centum Miſſæ, abſque vlla præſcriptione eleemoſynæ.

Quæritur, an liberum ſit hæredibus, eleemoſynam ſibi benè viſam præſcribere, an verò eadem eleemoſyna præſcribenda ſit ab Ordinario?

Sextò, ſuper tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu Orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt Priuilegium?

Septimò, ſuper quarto eiuſdem Congregationis Decreto, qui prohibetur Sacerdoti, qui ſuſcepit Miſſam celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum ſit adminiſtratoribus Eccleſiarum, vt retineant aliquam eleemoſynarum portionem, pro expenſis manutentionis Eccleſiæ, Altarium, inſeruientium, paramentorum, luminum, Vini, Hoſtiæ, & ſimilium?

Octauò, an hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, id eſt,

an

an Rector beneficij, qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium, ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna, maior ſolita, pro celebratione Miſſæ, debeant dare eãdem integram eleemoſynam ijs, quibus Miſſas celebrandas committunt; An verò ſatis ſit, vt dent celebrantibus eleemoſynam conſuetam?

Vndecimo, ſuper quinto eiuſdem Congregationis decreto, quo inter cætera ſtatuitur in hæc verba (eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis) ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat abſolutè, quo minùs accipiant nouas eleemoſynas ij, qui acceptis non ſatisfecerunt, & quid, ſi congruo tempore poſſint omnibus ſatisfacere?

Duodecimo, quid, ſi offerens eleemoſynas, audito impedimento conſentiat, vt Sacerdos Miſſam celebret, cum primùm poterit?

Decimotertio; an pœnas interdicti, & aliæ appo-

appoſitæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemoſynas contra formam ibi præſcriptam, quàm eos, qui non auferunt capſulas ab Ecclefiis, vt ibidem præcipitur?

Decimoquarto, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capſulæ, quæ apponi ſolent in Eccleſijs, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Caſſe de Morti*?)

Decimoquinto, an Adminiſtratores Eccleſiæ, magnæ deuotionis, & concurſus, poſſint eleemoſynas pro Miſſis celebrandis accipere, ſi iiſdem Miſſis, non niſi poſt longum tempus ſatisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccleſiæ, & deuotio, ac concurſus Fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimoſexto, quia prohibitio dicti decteti videtur aliquibus directa ſolis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & piorum locorum, tam Secularium, quam Regularium Superioribus, de quibus fit expreſſa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qu tamen compræhendi videntur ſub clauſula generali (*& alijs ad quos pertinet*) ſupplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoſeptimo, ſuper ſeptimo eiuſdem Sacræ Congregationis decreto, quo cauetur, vt in ſingulis Monaſterijs Religioſorum præfigatur numerus, qui ex conſuetis redditi-

bus, aut eleemoſynis commode poſſit ſuſtentari.

Quæritur, an vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim ſimilis decreti ſanctæ memoriæ Pauli V. abſque tamen computatione redditu um, cuiuſque Religioſi, ſit denuò facienda, nec ne?

Decimo octauo, An Nouitij, ad habitum regularem admiſſi, poſſint admitti ad profeſſionem in Monaſteriis, in quibus habita, vt ſuprà, præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimo nono, Super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, niſi præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem fratres in eis degere, & competenter ſuſtentari valeant, ita vt alioquin ſubſint iuriſdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Miſſarum, compræhendat eas Religiones, quæ non conſueuerunt onera Miſſarum recipere, vt ſunt Religiones Cappuccinorum, ac Societatis Jesv?

Vltimo, An idem decretum, vbi diſponit, vt nullibi recipiantur Monaſteria, niſi &c. habeat locum in Italia, dumtaxat; ad quam eſt reſtrictum Decretum proximè antecedens, an verò extrà Italiam?

De-

Declarationes, ſeu Reſponſiones ad ſupradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate ſibi à Sanctiſſimo Domino Noſtro attributa, ad ſingula Dubia ſuperiùs propoſita, ad hunc modum reſpondit: videlicèt.

Ad primum, etſi legatum ſit adeò tenue; nihilominus pro reductione oneris, vt ſuprà impoſiti, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apoſtolicam eſſe adeundam, quæ abſque vlla impenſa id ſtatuet, quod magis in Domino è re eſſe iudicauerit: Verumtamen. Si in ipſa Beneficij erectione expreſsè cautum fuerit, vt liceat Epiſcopo iniunctum onus reducere, ac moderari legem hanc fundationis; quàm decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe validam. & obſeruandam.

Ad ſecundum, eſſe intelligenda de præſcriptione facta ab eo, qui eleemoſynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quod ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum celebrandarum non præſcripſerit, tunc tot Miſſas celebrari debere, quot præſcripſerit Ordinarius ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij,

ſeu Cappellæ, Legati, aut Salarii, ſi eleemoſynas pro aliis etiam Miſſis celebrandis ſuſceperint, non poſſe eadem Miſſa vtrique obligationi ſatisfacere.

Ad Quintum, cenſuit. vbi nullam certam eleemoſynam Teſtator reliquit, eſſe ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruã, quæ reſpondeat oneribus Miſſarum celebrandarum, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Sextum, ita eſſe intelligenda.

Ad Septimum, reſpondit, permittendum non eſſe, vt Eccleſiæ, ac loca pia, ſeu illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis Miſſarum celebrandarum vllam, vtcumque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratione, niſi cum Eccleſiæ, & Loca pia alios non habent redditus, quos in vſum earumdem expenſarum erogare licitè poſſint, & tu nc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantùm Miſſæ Sacrificio neceſſariò ſunt ſubeundæ, & nihilominus eo etiam caſu curandum eſſe, vt ex pecuniis, quæ ſuperſunt, expenſis, vt ſuprà deductis, abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab Offerentibus eleemoſynas.

Ad Octauum, non habere locum. Sed ſatis eſſe, vt Rector Beneficii, qui poteſt Miſ-

ſam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, niſi in fundatione ipſius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere abſolutè integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad Vndecimum, reſpondit, non prohibere abſolutè; Ac propterea, etſi oneribus iam ſuſceptis non ſatisfecerint, poſſe tamen noua etiam onera ſuſcipere Miſſarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis Onera ſuſcepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynam pro aliarum Miſſarum celebratione id ſciat, & conſentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cum ſuſceptis oneribus ſatisfactum fuerit, decretum non prohibere, quò minus eo caſu eleemoſyna accipiatur pro ijſdem Miſſis iuxtà Benefactoris conſenſum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, niſi in ſuſcepturis onera perpetua miſſarum celebrandarum ſine licentia Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum, compræhendi.

Ad Decimum quintum. Non poſſe, niſi

 de

de conſenſu eorum, qui eleemoſynas tribuunt, vt ſuprà in reſponſione ad Duodecimum.

Ad Decimum ſextum, compræhendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimum ſeptimum, numeri præfixionem eſſe iterum faciendam, ſeruata forma vltimi decreti hac de re editi.

Ad Decimum octauum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi aliàs habiles exiſtant, ac deinde in aliquo alio Monaſterio eiuſdem Religionis eſſe collocandos, vbi commodè ali poſſint.

Ad Decimum nonum, cenſuit compræhendere.

Ad Vltimum, habere locum extra Italiam.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Cum autem ſuper premiſſis diuerſi irrepſerint abuſus, illorumque occaſione, quàm plures quærelæ, & recurſus ad Apoſtolicam Sedem peruenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretũ huiuſmodi deteſtabiles abuſus è Chriſtiana Republica pro viribus euellere; ac opportunè prouidere, vt ſublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Diſponentium, ſeu Benefactorum voluntati fides illibata ſer-

uetur,

uetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præſtentur ſuffragia, itidemque Deo maior gloria, & Eccleſijs præſtantior cultus reddatur, præuia auctoritate per SS. D. N. Innocentiũ Diuina Prouidentia Papam XII. ei ſpecialiter attributa infraſcripta decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & poſteà in generali huiuſmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè diſcuſſa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinſerta decreta cum præmiſſis illorum declarationibus, pleniſſimè, & ampliſſimè approbat, confirmat, & innouat, omniaque, & ſingula ibidem contenta, & expreſſa iterum omni meliori modo decernit, ſtatuit, ac ab omnibus, & ſingulis etiam ſpeciali, & indiuidua nota, ſeu expreſſione dignis penitùs obſeruari, & omnímodæ executioni demandari decernit, ſancit, & præcipit.

Inſuper, vt in re tanti momenti conſultiùs, ac maiori, vt par eſt, circumſpectione procedatur; Si qui forſan fuerint, vel ſint, qui ſuis prauis, & erroneis intentionibus, ſeu opinionibus blandiri volentes miſſarum celebrationem omittunt ſub malitioſa, vel irrationabili ſpe earumdem condonationem, vel reductionem à Sede Apoſtolica, vel compoſitionem à Reuerenda Fabrica Sancti Petri de Vrbe obtinendi; Congregatio præfata tum eoſ-

 dem,

dem; tum quoſcumque alios, qui poſthac in adeò deteſtabiles abuſus auſi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos eſſe voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non niſi ex rationabili cauſa, ſeu æqua commiſeratione; compoſitiones verò à dicta Fabrica vtente ſuis facultatibus, & priuilegijs, nonníſi ex cauſa pariter rationabili, & cum clauſulis opportunis, & præſertim cum illa: *dummodò malitiosè non omiſerint animo habendi compoſitionem, aliàs gratia nullo modo ſuffragetur*, admitti conſueuiſſe, & ſolere; quapropter, vt locus omnis impoſterum hiſce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, ſeu ſpes, ac eleemoſynarum, ſiue in toto, ſiue in parte verſiones in alium, quàm præfatarum miſſarum vſum, ſeu ſatisfactionem, & quaſcumque aliàs directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contrauentiones, ſeu circumuentiones declarat prorsùs irrationabiles, iniuſtas, ac illicitas, illaſque omnino reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque huiuſmodi abſurda ex eo plerumque proueniant, quòd onera Miſſarum ſupra vires ſuſcipiantur; caueant omnes, & ſinguli Rectores, Superiores, & Miniſtri quarumcumque tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum, ſeu illarum Capitula, ne onera, ſeu miſſas tùm perpetuas, tùm temporales,

tùm

tùm etiam manuales, quàrum ſatisfactioni impares fuerint, quoquomodo ſuſcipiant, vtque id ipſum quoad fieri poterit, pateat, teneantur ijdem conficere, ſemperque in loco magis patenti, & obuio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium literis perſpicuis, & intelligibilibus deſcriptorum, quorum implemento, ſi moraliter, & intra præſcriptum, ſeu breue tempus ſatisfacere non poſſe, ſeu illa dumtaxat, & non vlteriora adimplere poſſe crediderint, ſeu credere debuerint, alias Miſſas, ſiue perpetuas, ſiue temporales, ſiue manuales per ſe, vel per interpoſitas perſonas quoquomodo recipere, ſeu acceptare omnino deſiſtant, ſeu abſtineant, & vlteriùs tali caſu in eadem Tabella ſimiliter exprimant ſeſe, propterea aliis miſſis acceptandis, & celebrandis impares eſſe.

Ijdemque teneantur paritèr in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero ſingula onera perpetua, & temporalia; in altero autem miſſas manuales, & tam illorum, quàm iſtarum adimplementum, & eleemoſynas diſtinctè, & diligentèr annotare, & annotandas, ſeu annotanda curare, ſinguliſq; annis de ſupradictis adimplementis, eleemoſynis, & onerihus pariter exactam rationem ſuis Superioribus reddere, ac omnes, & ſingulas rationes huiuſmodi in præfatis reſpectiuè libris ſimili diſtinctione, & diligentia, tam præfati, à

quibus

quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, deſcribere, ſeu annotare, ſiue deſcribendas, vel annotandas reſpectiuè curare.

Quibus ſemper ſaluis, debeant vlteriùs Regulares prædicti, omnes, & quaſcumque eleemoſynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium miſſarum reponere in capſa particulari ſub duabus clauibus, quarum vna penès Superiorem localem, altera verò penès alium à Capitulo Conuentuali deputandum retineatur, ac de ijſdem eleemoſynis, & celebratione miſſarum coram Patribus Diſcretis, ſeu Conſiliarijs, vel alio ſimili modo nuncupatis ſingulis menſibus diſtrictam rationem exigere, & reſpectiuè reddere.

Quòd ſi prædicti, ad quos cura Tabellæ Capſæ, & librorum præfatorum reſpectiuè pertinet, ſeu pertinere debet, ſuam operam præmiſſis, vt præfertur minimè nauauerint, & Superiores, tùm Secularium, tùm Regularium Eccleſiarum rationem prædictam non exegerint, ſeu non inuigilauerint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt ſuo muneri, vt præfertur, ſatisfaciant, in ſingulis reſpectiuè caſibus Seculares pœnam ſuſpenſionis incurrant; Regulares verò voce actiua, & paſſiua, ac gradibus, & officijs, quæ obtinent ipſo facto, & abſque alia de-

declaratione priuati ſint,& intelligantur, necnon ad huiuſmodi gradus, & officia obtinenda ſimilitèr inhabilitentur, & inhabilitati ſint, & intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore omnia, & ſingula decreta prædicta in obliuionem, ſeu deſuetudinem abeant. Rectores, Superiores, ſeu Capitula Eccleſiarum Secularium illa retineant publicè expoſita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cuiuſcumque Monaſterij, Conuentus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur ſub pœna priuationis officiorum, quæ obtinent, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti omnes, & ſingulæ præmiſſæ tùm inſertæ, ſeu confirmatæ, tùm in præſens factæ Ordinatiónes vnà cum dictis declarationibus in publica Menſa perlegantur.

Meminerint igitur, & ſatagant Ordinarij, vt à perſonis, & in Eccleſijs quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini ſibi ſubiectis, Miſſæ ea, qua par eſt, fide, & diligentia celebrentur; & cuncta, & ſingula decreta huiuſmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum iuſtitiam recurrentibus, ſeu inſtantibus reddentes, ſed ex officio tùm in Viſitationibus, tùm in aliis actibus, &

modis,

modis, quos expedire, & conuenire totiès, quotiès indicauerint inquirentes, ne aliquid committatur, peruertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & ſingulis decretis aduerſetur.

Caueant etiam reſpectiuè omnes Regulares tùm Subditi, tùm Superiores quicumque nedum locales, ſed etiam Prouinciales, & Generales, ne miſſarum celebratio, & omnium decretorum præmiſſorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum preiudicio illarum, quibus Miſſæ ſunt applicandæ, & cum magno Chriſti fidelium ſcandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, ſeu peruertantur, alioquin vltra propriæ conſcientiæ onerationem, pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac gradUum, & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis, ad huiuſmodi gradus, & officia obtinenda prorſus incurrant.

Curent propterea præfati ſuperiores Regulares in omnes, & ſingulos Contrauenientes debitis pœnis diligentèr, & promptè etiam per inquiſitionem animaduertere, & inſupèr teneantur omnes, & ſinguli Superiores locales in Prouincialibus Capitulis, ſeu Congregationibus exhibere atteſtationem, ſeu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conuentus, Monaſterij, ſeu cuiuſcumque Domus regularis ſubſcriptam, & iuratam, quod omnibus, &

ſingulis

ſingulis tùm perpetuis, tùm manualibes Miſſarum oneribus,ſeu obligationibus ad limites & tenorem præſentium decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter ſatisfactum, vel deficiente aliqua modica ſatisfactione,poſſit etiam huiuſmodi reſiduali implemento Miſſarum diſtinctè referendarum intra breue tempus moralitèr ſatisfieri, ea adiecta, & omninò adimplenda conditione, quòd antè præfatæ atteſtationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem actiuam, ſeu paſſiuam in memoratis Capitulis ſeu Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Prouinciales,Vicarij, & Viſitatores Prouinciarum, ſeu Congregationum debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante oſtendere, quod executioni præſentium decretorum ſedulò inuigilauerint, & ad eorem tenorem in omnibus, & ſingulis Conuêntibus, ſeu Monaſterijs, vel Domibus Regularibus Prouinciæ, ſeu Congregationis de omnibus, & ſingulis oneribus, & obligationibus, ac inſimul ſatisfactionibus Miſſarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem reſpectiuè pœnarum iu decretis contentarum proceſſerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmiſſis ad ipſos ſpectant legitimè

timè docuerint, aliàs ad vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Cæterùm, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Socierates, Congregationes, Hoſpitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Eccleſias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, ſeu regimini, aut adminiſtrationi, vel directioni Laicorum cuiuslibet gradus. ſtatus, conditionis, & præeminentiæ etiam ſpeciali, & indiuiduali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Eccleſiaſticorum, & Laicorum huiuſmodi mixtim commendata, annexa, ſeù quomodocumque commiſſa, vel attributa ſunt, onus, ſeù cura celebrationis Miſſarum, ſiue manualium, ſiue ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc ſaluis ſemper ijs, quæ in pręinſertis decretis continentur omnes, & quicumque huiuſmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hoſpitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Eccleſiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, ſeu Adminiſtratores, vel Directores, & alii huiuſmodi Officiales, necnon ij, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in pręmiſſis ſpectat, Tabellam libros, & hęc decreta reſpectiuè iuxtà modos ſuperiùs expreſſos, ſimilitèr etinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus,

nibus,& eleemoſynis dictarum Miſſarum ſingulis annis rationem exigere,& reſpectiuè iis, ad quos pertinet, reddere ſub pœnis arbitrio,& in ſubſidium excommunicationis, teneantur.

Poſtremo omnibus, & quibuſcumque tam Eccleſiaſticis perſonis cuiuſcumque Ordinis, Status, gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis,& dignitatis exiſtant, quàm Laicis quocumque honore, ac poteſtate præditis omnia,& ſingula præmiſſa decreta interpretandi, necnon Eccleſiaſticis prædictis pœnas in huiuſmodi decretis relaxandi, ſub quoquo modo circà præmiſſa diſpenſandi, omnis, & quæcumque facultas ſit penitùs interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in huiuſmodi decretis contenta, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque perſonarum, atq; Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti etiam neceſſario, & in indiuiduo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Secularium, quam Regularium locorum, necnon illorum etiam Iura-

mento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiã immemorabilibu, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis etiam mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis ſub quibuſcumq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quo ad ea, quæ præſentibus aduerſantur illis aliàs in ſuo robore permanſuris, S. Congregatio Sanctitis Suæ auctoritate ſpecialitèr, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Dat. Romæ die 23. Nouembris 1697.

Ioſeph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius Sac. Cong. Sec.

Quo-

Quocirca, cum dilectus filius noſter Ioſeph Tituli S. Mariæ Tranſpontinæ S.R.E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratę Congregationis Pręfectus, pręfata decreta nobis retulerit, Nos conſiderantes eadem omnia, & ſingula decreta, ea qua decet maturitate digeſta, & examinata, ac in vim Apoſtolicæ auctoritatis, eidem Congregationi ſpecialiter, vt præfertur, attributæ peracta, perutilia fore cenſentes, illaque propterea perpetuò, & inuiolabiliter obſeruari, necnon Cōſtitutionis noſtrę munimine roborare volentes. Motu proprio, non ad cuiuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſerta decreta, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam adijcimus, quinimò motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnia, & ſingula in ſupradictis decretis contenta, de nouo ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuſcumq; etiam ſpeciali, & indiuidua nota dignis omnino exactè, & perpetuò ſeruari volumus, ſancimus, & mandamus.

Decernentes, præſentes literas, cum omnibus, & ſingulis inibi contentis ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque

plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque,& quomodocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè, & inuiolabiliter obſeruari,ſicque, & non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, quauis auctoritate præeminentia, aut poteſtate fungentes,& functuros, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S R.E. Cardinales,etiam de Latere Legatos,& Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis,& eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere; Ac irritum,& inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam,quauis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per eiuſdem recordationis Vrbanum Papam VIII., & reſpectiuè per Nos illi ſpecialiter attributa, decreuit non obſtare, quæ pariter, & iterum Nos tenore præſentium non obſtare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quo ad ea, quæ præſentibus aduerſantur, illis, aliàs in ſuo robore permanſuris,etiam harum ſerie pleniſſimè, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Volumus autem,vt præſentes literæ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſto-

ſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in acie campi Floræ de Vrbe, vt moris eſt publicentur,& affigantur,ſicque publicatę, & affixæ, omnes, & ſingulos,quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant,acſi vnicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Pariterque,vt earumdem præſentium tranſumptis impreſſis, manu alicuius Notarij puplici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergò omnino hominum liceat, paginam hanc noſtrarum Confirmationis, Approbationis,Statuti, Decretorum,Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit,indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri,& Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat.Romæ apud S.Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo ſexceteſimo nonageſimo ſeptimo, Decimo Kalendas Ianuari, Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

B.Card.Prodat. I.F.Card.Albanus.

Viſa de Curia I. Ciampinus.
I. Catallus.

Regiſtrata in Secretaria Breuium.

Anno à Natiu. D.N Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo octauo Indictione ſexta, die verò tertia Ianuarij, Pontificatus autem S anctiſſimi in Christo Patris, & Domini Noſtri D. Innocentij Diuina Prouidentia Papæ XII., Anno ſeptimo; Supradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Eccleſiæ S. Io: Lateranenſis, Baſil. Principis Apoſtolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ ſtolicæ, in acie Campi Floræ, & in alijs locis ſolitis, & conſuetis Vrbis, per me Ioannem Baptiſtam de Cappellis eiuſdem SS. D.N. Papæ Curſ.

Franciſcus Antonius Simoncellus Mag. Curſ.

DECRETA
Sacræ Congregationis Concilij.
De Regularibus Apoſtatis, & Eiectis.

Edita anno 1624.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiectorum, & fugitiuorum ſtatui conſulere, illorumque ſcandala ſummouere, & ſuccreſcentem numerum frangere operæ pretium exiſtimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentiſsimè perpenſa, communicato etiam conſilio cum Sanctiſs. Domino Noſtro VRBANO VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infraſcripta decreta edidit.

Ac

Ac primò, vt infecta ſemina, è quibus praui eiuſmodi fructus potiſſimum, prodeunt, deinceps nè ſerantur in vinea Domini, cenſuit, eſſe innouandas, & Sanctiſsimi authoritate innouat Conſtitutiones, & Decreta generalia ſan. me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſsionem, atque inſtitutionem ſpectantia diſtrictèque præcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obſeruent, atque, vt obſeruentur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in ijſdem Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, ſeù Monaſterijs ad Nouitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis Nouitij ad habitum vllatenus recipi poſsint, niſi prius à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ, vel à proprijs locorum Ordinarijs expreſsè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obſeruatione Sacra Congregatio iuſtis de cauſis cenſuit, Regulares eſſe abſoluendos, prout, authoritate Sanctiſsimi Domini Noſtri, abſoluit, atque exèmit.

Deindè, vt apoſtatandi opportunitas Regularibus præripiatur, ſtatuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tranſire, niſi prius Superiori legitimè conſti-

terit, eam Religionem paratam eſſe illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis, recta ſe transferat ad arctiorem. Quod vt re ipſa adimpleatur, idem Superior omni ſtudio, ac diligentia inuigilet.

Rurſus ſtatuit, vt fugitiui, & Apoſtatæ, ſiuè habitum regularem deferant, ſiue non, poſſint, ac debeant ab Epiſcopo loci, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus conſignari, ſecundum regularia inſtituta puniendi, vtque ipſi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, vt apprehendantur; ſalua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa decreto Concilij cap. 3. ſeſſ. 6. Quod ſi Apoſtatæ huiuſmodi citrà montes infra quatuor, vltra montes verò infra octo menſes à præſentis Decreti publicatione inchoando, ſua ſpontè ad ſuam quiſque Religionem redierit, tùm pœnarum omnium ipſis propter Apoſtaſiam inflictarum, aut infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur. Ita tamen vt debeant à Superiore abſolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atq; emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiuſmodi pœnis abſoluere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, vt in poſterum è Religionibus nullus legitimè profeſſus eijci poſſit, niſi ſit verè

incor-

incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè cenſeatur, niſi non ſolùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis diſpoſitione requiruntur, ſublatis hac in parte Statutis, & Conſtitutionibus cuiuſque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apoſtolica approbatis, & confirmatis: verùm etiam vnius anni ſpatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet ſaltem Prouincia. Elapſo autem anno ſi nihilominus non reſipuerit, ſed animo índurato in ſua peruicacia perſeuerauerit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem poſſit, ſed ab ipſomet Generali tantum de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonniſi inſtructo ſecundum eorum ſtylum, & Conſtitutiones, proceſſu, & plenè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Intereà tamen vſque ad primum generale Capitulum, ſeu Congregationem proximè celebrandam, ſi quempiam ex iuſtis, & neceſſarijs cauſis expellere oportebit, eiectio fieri poſſit à Generali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, vt ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menſes à præſentis Decreti publicatione;

tione; ſeruata tamen in reliquis forma ſuperiùs præſcripta. Sic verò eiecti, quandiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarij loci iuriſdictioni, & obedientiæ ſubſint, proindeque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterùm Sacra Congregatio Religionum Superiores ſeriò admonet, ac per IESV CHRISTI viſcera obteſtatur, vt, memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas fratrum ſuorum ferè in profundum malorum delapſas, antequam grauiſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officij immemorum Prælatorùm regimine peribunt, Dominus Noſter Iesus Christus in ſupremo Dei iudicio de eorundem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religioſis expulſis literas teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, vt eiecti extra Religionem degentes ſint perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinarijs locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Ac

Ac poſtremò eſſe innouandam, & ſuæ Bea-
titudinis authoritate innouat Conſtitutionem
fel. record. Gregorij Noni relatam in cap.fin.
de regul. ac propterea declarat, eam Conſti-
tutionem in ijs quoque vendicare ſibi locum,
ſeruandumque eſſe, qui iuſtè, diffinitiuèque,
ac iuris ordine ſeruato expulſi fuerint; dum-
modò tamen in expulſis huiuſmodi ſubſit ſpes
euidens emendationis ex litteris ſaltem teſti-
monialibus Ordinarij, cuius conſcientiam in
his literis concedendis Sacra Congregatio ſe-
riò onerauit.

Ne qua verò difficultas in ſupraſcriptis de-
cretis, & ordinationibus exequendis ſuboria-
tur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domi-
no Noſtro annuente, atque approbante, vni-
uerſis Generalibus, Prouincialibus, Commiſ-
ſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus,
Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs,
& quibuſcunque alijs Superioribus quorum-
cunque Ordinum, vel Congregationum, Mo-
naſteriorum, Conuentuum, Collegiorum,
Domorum, ac locorum Regularium vbiquè
locorum exiſtentium iniungit, ſeriòque man-
dat, vt illa diligenter obſeruent, atque obſer-
uari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Mo-
naſterijs, Collegijs, ac Domibus quorum-
cunque Monacorum, ac Regularium vbique
locorum exiſtentibus, efficiantque vt tàm
Decreta ſupradicta fel. rec. Clementis VIII.
quàm

quàm præſentes Ordinationes in ſingulis eiuſmodi locis bis ſaltem in anno legantur in publica menſa.

Si quis verò ipſorum aduerſus ea, quæ ſuperiùs præſcripta ſunt, vel eorum aliquid, quoquo modo facere, vel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat priuationis, omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinenda, pœnaque huiuſmodi ſit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apoſtolicæ reſeruata, ijſdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, ſeù relaxandi poteſtate penitùs interdicta, & nihilominus ſit irritum, & inane quicquid ſecus, à quoquam actum extiterit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque, nec non illorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clauſis, aut ex cauſa, vel titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiã Mari Magno, ſeù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis,

tis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbō ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet; tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quò ad ea, quæ ſupradictis quomodolibet aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſsè Sanctitatis ſuæ authoritate derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ die 21. Septemb. 1624.

C. Cardinalis Torres.

Loco ✠ ſigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

DE-

DECRETA GENERALIA
Fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & profeſſionem non admittendis, niſi in Conuentibus deſignandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimùm iuxta noſtri muneris debitum laborare non deſiſtimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vſu compertum eſt, quod in omnibus Conuentibus, ijs præſertim, qui maiori reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis Nos varijs conſtitutionibus malè affectas radices amputare ſtudemus: eò magis in dies deprauata, infructuoſaque eiuſmodi nouiter profitentium germina ſuccreſcant. Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtrictèque præ-

præcipimus, omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, cæteriſque Superioribus Conuentuum intrà Italiæ, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium quibuſcunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem ſub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, niſi in Conuentibus auctoritate noſtra propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis. Inſuper ſancimus, vt quoad eiuſmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorum, ſiue ad habitum, ſiue ad profeſſionem omninò abſtineant. Superior, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia inpoſterum obtinenda, ſe nouerit incurriſſe, ac alijs etiam pœnis arbitrio noſtro ſubiaceat. Receptiones verò, & profeſſiones quaslibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus, Priuilegijs, Statutis, & conſuetudinibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Reno-

Renouatio,& ampliatio eiuſdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, niſi in Monaſterijs, & locis deſignandis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iam dudum animaduerteret collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum, iuxtà ſui muneris debitum, vigilare, ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monaſterijs, & Conuentibus, ijſque præſertim, qui maiori indigent reformatione, ſinguli ad Religionem profitendam accedentes, paſſim, ac ſine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quò magis varijs conſtitutionibus malè affectas radices euellere, ſtudet eò magis infructuoſa nouiter profitentium germina quotidie ſuccreſcant; cumque ob zelum, ac deſiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus ſuæ cuiuſque Religionis inſtitutum redigendi, diſtrictè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturuè, quouſque Monaſteria, & Conuentus aliquot

aliquot deſtinarentur; in quibus poſſet commodiùs Regularis obſeruantia, ſecundum reformationem à Sanctitate Sua inſtitutam introduci: Quia tamen non obſtante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum: Idcircò huic malo proſpicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiuſmodi ſubreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò diſtrictè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuſcunque, cæteriſque Superioribus, Conuentuum, Monaſteriorum, ac Domorum quocunq; nomine appellentur, intra Italiam, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorum de ſtrictiori obſeruantia, necnon Capuccinorum Sancti Franciſci, Reformatorum Sancti Dominici, Diſcalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis, & Montis Coronæ Clericorũ Regularium Theatinorum, Societatis Iesu,
Sancti

Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum Infirmorum, reſpectiuè Ordinibus, Societatibus, ſeù Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne ſub cuiuſuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, niſi per litteras in forma Breuis duntaxat, & non aliàs quemquam ad habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam conuerſos, niſi in Conuentibus, Monaſterijs, & Domibus, auctoritate eiuſdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis, recipere, aut receptos ad profeſſiones admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamſi imperfectum habitum, aut ſine caputio gerant, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & paſſiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia inpoſterum obtinenda, eo pſo incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis ſubiacere.

Receptiones verò, & profeſſiones quaslibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum admiſſi

miſſiſ uerint, nullas, & irritas eſſe ad quemcunq; effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monaſteria à ſe probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenùs permiſſione ſua conſtituerit.

Cæteras verò licentias, ſiue particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Vrbis publicatum ita prædictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonalitèr fuiſſet intimatum, priuilegijs, ſtatutis, & conſtitutionibus quibuſcunq; in contrarium minimè obſtantibus.

Dat. Romæ, apud S. Marcum, die 20. menſis Iunij 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tàm Monachorum, quàm Mendicantium cuiuſcunque Ordinis, & Inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prætextu cuiuſcunque priuilegij, vel ſuperioritatis, etiam Generalatus, à ſeruitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superio-

res ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint; Idem quoque præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Lectio Sacre Scripturæ, vel Caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus in ſingulis Monaſterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaq; abſoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam ſe ſe vtiliter exerceant.

Quò Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelius obſeruentur. Præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiãſi Superior ſit, bona immobilia, aut pecuniam, prouentus, cenſus, eleemoſynas ſiue ex concionibus, ſiue ex lectionibus, aut pro Miſſis, tàm in propria Eccleſia, quàm vbicunq; celebrandis, aliouè ipſorum iuſto labore, & cauſa, & quocunque nomine acquiſita, etiamſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus poſſidere poſſit: ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quò cõmunis inde

victus,

victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit.

4 Neque Superioribus quicunque illi ſint, vllo pacto liceat eiuſdem fratribus, aut eorum alicui bona ſtabilia, etiam ad vſumfructum, vel vſum, adminiſtrationem, aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pænas, nedum à Concilio Tridentino præſcriptas; ſed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcunq; Superiorum diſpenſatio, nulla licentia quantum ad bona immobilia; vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiuſdem Concilij Decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ obnoxij ſint, etiamſi Superiores aſſeuerent huiuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum veſtitus, & ſupellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò vniformis ſit Fratrum, & quorumcunque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quàm profeſſi ſunt, conueniat: ita vt nihil ſuperflui admittatur; nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

9 Quæcunque Fratrum veſtes, ſiue laneæ, ſiue lineæ, omniſque alia ſupplex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter cuſtodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, ſubminiſtrari oportunè poſſint.

10 Omnes etiam Superiores, quicunq; illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemq; obſonio, ſiue eadem (vt aiunt) pictantia, in communi menſa prima, vel ſecunda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur, neque ſingulare aliquid, quo priuatim quiſque in cibum vtatur, vllo modo afferri poſſit, ſi quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, niſi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præſtationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expenſa in libro diſtincto fidelitèr, & diligentèr adnotari curent, neque in alios vſus, quàm ratione officij ſui neceſſarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipſos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua ſibi, & ijs, qui ſecum erunt, victus, ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum ſuppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, adminiſtrationem bonorum, aut aliarum rerum, diſpenſationemque pecuniarum, & reddituum

ſui

ſii Conuentus, etiam nomine Conuentus, per ſe ipſum habere, ſiue exercere poſſit; ſed vniuerſum id onus tribus Fratribus eiuſdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depoſitarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fidelitèr aſſeruet: alius de pecunijs, & rebus à Depoſitario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerſo de neceſſarijs, mandante tamen ipſo Priore, non ſecundum proprium affectũ, ſed iuxtà charitatis regulam, velutì bonus diſpenſator prouideat, officiorum huiuſmodi confuſione penitùs interdicta.

13 Cæterum hi tres tàm impenſi, quàm accepti ſingulis menſibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiuſdem Conuentus probatioribus, rerumq; vſu peritis, rationem reddant: Deinde ipſimet rurſus, præſentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum aduenerit: denique ipſe Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali ſaltem coram tribus Iudicibus, ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis, illorum omnium, vniuerſamq; ſuæ adminiſtrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc, vt ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

 14 In

14 In vnoquoque Conuentu, Fratrum iſ tantùm deinceps conſtituatur, & inpoſterùm retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis, alijſuè quibuſcunque obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè poſſit ſuſtentari; redditus verò, & ſupradicta omnia in communi loco, ac tutò diligentèr aſſeruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc noſtra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo poſſint; omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes &c. Si quis autẽ contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis exiſtat.

16 Nullus, niſi actu legat, vel prædicet, aliquo ſui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex neceſſaria cauſa Generalis iudicio probanda, ſocius ex eodem ordine, qui illi miniſter, concedendus erit, is niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui communi ſeruitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus conuerſus.

18 Vt omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conuentus clauſura perpetuò, ac diligentèr ſeruetur, ac propterea à Superiore ianitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur:

is ianuæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Fratrum aperiat, niſi ſocium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, niſi ex cauſa, & cum ſocio, licentiaque ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, ſociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eundem ſæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Ianitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterùm adibit, benedictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit, diligentèr perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, niſi prius à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in ſcriptis impetrauerint.

23 Si quis autem ſine huiuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce actiua, & paſſiua biennio priuatus exiſtat, ſubiturum etiam aliàs arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduerſus eos, qui ſupradictos admiſerint, & receperint, ſine vlla exceptione locum habeant.

24. Habeat Superior clauem ita fabrefa-ctam, vt cùm ſibi videbitur cellas omnes reſe-rare poſſit,& propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri.

25. In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus etiam Superior cellas ſiue in clauſtro, ſiue alibi ſeparatas à communi dor-mitorio habeat, ſed vnuſquiſque vnica cella eadem cum cæteris aliorum fratrum coniun-cta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, & menſa, humilibus, vniformique ſupellectili (vt præfertur) quemadmodum Religioſos de-cet, contentus ſit: poſſit tamen Generalis ali-cui ex Superioribus Conuentuum, ſi eorum muneris, & officij neceſſitatem id exigere cognouerit: alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ, ſiue ædiculæ, quæ extra dormi-torium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem vſum, & commoditatem Con-uentus redigantur.

28. Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, ne-que vllibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formã redigendi erunt.

29. In priuatis cellis nulli camini permit-tantur: ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardi-nibus etiam è parietibus conuulſis, vt res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura videatur; cellis tamen Generalis, aut alte-

rius

rius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30. Conuentus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſtruantur, vt omninò is proſpectus impediatur.

31. Valetudinarium in ſingulis Conuentibus certo, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua, ſublatis licentiis, ac facultatibus hactenus quibuſcunque conceſſis, degentes extra Conuentus clauſtra, ad ea quamprimum reuocentur, nec de cætero, niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, huiuſmodi facultates concedi poſſint.

33. Nulli in poſterum ad habitum, aut profeſſionem admittantur, niſi in Conuentibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34. Curent Superiores, vt Conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam ab omnibus in quo-

quolibet Cõuentu inuiolabiliter obſeruetur.

35. Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tàm pro ſe ipſis, quàm pro aliis, tùm in Capitulis locorum, tùm in cæteris præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeù alibi. Quicunque ſecus fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum grauiùs etiam plectantur. Porrò ſupradictas omnes pœnas ad complices, ac ſimplicitèr ſcientes, & non reuelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præſcripta à Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis conſtitutionibus inuiolabiliter ſeruetur, iurentque Electores ſecundùm veritatem cuiuſque conſcientiæ probiores, ac magis idoneos ſe electuros, ac propterea priuſquam ad electionem deueniatur; in primis, & ante omnia prælegantur conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum, ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui poſſint, & conſue-

ue-

uerint regulas Ordinis,& Conſtitutiones obſeruare,præſertim quæ pertinent ad ſeruitiũ Chori, ac veſtitum, & victum communem.

37. Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, ſaltèm tres, qui dimittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum Fratrum, ac Lectores publicos diligentèr ſimul examinent priuſquam probentur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoſcunque Ordines, in quo ſeruetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilij Tridentini,hac de cauſa, nuper editum, & promulgatum.

38. Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores ſint rationis quam in nouiſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo,ac propterea omni ſtudio inuigilent, vt quæ in eorumdem Ordinum Regulis, & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, ieiuniis, Capitulo culparum, aliiſque ſpiritualibus exercitijs prudenter, ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad vnguem obſeruentur,intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ vt faciliorem exitum ſortiantur, & fructus

vberiores in animis Fratrum producant, valdè opportunum erit, ſi in quolibet Conuentu, ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſeruantia.

39. Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo vniuſcunque Conuentus, in qua diſtinctè adnotetur quid ſingulis horis cuiuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, vt certo quoque ſigno præmonitus, maiore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones, his Decretis non aduerſantur, inuiolatè cuſtodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta (donec, alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obſeruari poſſint, diſtrictè præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum Conſtitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum ſingulis facultate illas declarandi, & aduerſus eas vnquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipſo facto, & ſine vlla exceptione reſpectiuè incidiſſe.

45. Ne

41. Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorum obſeruatio, quoquomodo differri poſſit, aut impediri, volumus, vt poſt illorum publicationem in Conuentu, vel Monaſterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, alioſque Ordinum Superiores, cæteroſque quoſcunque Fratres præſentes, ſtatim: reliquos verò abſentes citra montes, vnius menſis, vltra montes, trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis perſonalitèr intimata fuiſſent.

42. Inſuper mandamus, quòd Generales in ſingulis Conuentibus citra montes vnius menſis, vltrà verò montes, trium menſium curſu Decreta ſupradicta publicari faciant, ſub pœna priuationis Generalatus, alijſque arbitrio noſtro imponendis. Dat. Romæ apud S. Petrum die 25. menſis Iunij 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia duntaxat permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipſe ex cauſa communi totius Prouinciæ dũtaxat facultatem huiuſmodi facere valeat, declarauitq; pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reſeruatam eſſe, interdictaq́; omninò eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Dat. Romæ die 29, Martij 1601.

De-

Decretum fel. rec. Clementis Papæ Octaui, ſuper caſuum reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

SAnctiſſimus Dominus noſter, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos penitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum prudentèr, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculũ, & ſpiritualis remedij deſperationem; Ideò, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemò ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout ſubditorum vtilitati expedire prudentèr in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia, à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento quando eo peruenerit, vt extra: ſepta Monaſterij, ſeù Conuentus fiat egreſſio Nocturna, ac furtiua è Monaſterio, ſeù Conuentu egreſſio etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra vòtum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. Iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeù legitimo.

Pro-

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fætum, etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterij, aut Conuentus. Furtum de rebus Monaſterij, ſeu Conuentus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſummatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeu grauis percuſſio cuiuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſſione, & conſenſu.

Non liceat Superioribus Regularium confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero maiori, vel minori, ijque ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam

reſer-

reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Tàm ſuperiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pænitentias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis à Confeſſarijs imponendas, quæ ſubditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcumq; Regularium Superiores, quicunque illi ſunt, obſeruari mandauit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, & etiam generalis Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut Regulis in generalibus, ſeu prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & Conſtitutionibus etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs indultis, & conceſſionibus quorumcunque, quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſq; in contrarium facientibus quibuſcunque.

Dat. Romæ apud S. Petrum die 26. menſis Maij, anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat

rat, vt ſi huiuſmodi Regularium Confeſſarijs caſus alicuius reſeruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superinre facultate, abſoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monaſterijs, & locis deſignatis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D.N.D. Clemens Diuina prouidentia Papa Octauus cum Regularem diſciplinam reſtituere, atque in priſtinum ſtatum reuocare maximè cuperet, Regulareſque omnes, vitam, moreſque ſuos ad rationem eius inſtituti, quod quiſque profeſſus eſſet, ita componere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent ea potiſſimum ſinguli religioſiſſimè obſeruarent, generali Decreto, quod de menſe Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religioſorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quemquam ad profeſſionem ante admitterēt quàm à Sanctitate Sua Monaſteria aliquot ad eam rem præſcripta eſſent, in quibus obſeruantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infra-

ſcriptis Monaſterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum eſſe numerum duntaxat eorum, qui vel ipſius Monaſterij cenſibus, vel conſuetis eleemoſynis ſuſtentari ibi commodè poſſunt, atque in iis omnia fideliter obſeruari, quæ ſunt cum illorum profeſſionis perfectione coniuncta, nempè caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vnà cum cæteris decretis particularibus, vel inſtituti ipſius, vel Pontificiis etiam ad victum, veſtitumq; communem ſpectantibus (ipſo Decreto, vt ſupra, edito, & promulgato, nequaquam obſtante) poteſtatem facit Superiori eiuſdem Ordinis Nouitiatus in infraſcriptis Monaſteriis, & Conuentibus erigendi. Nouitios recipiendi, educandi, atque ad profeſſionem admittendi modò tamen id ad præſcriptum inſtructionis iuſſu Suæ Sanctitatis editum neque alio modo fiat. Quoniam verò ea eſt Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monaſteriis, & Conuentibus ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obſeruantia perpetuò retineatur, mãdat, & præcipit, vt in ipſis preſcriptus iam perſonarum numerus in poſterum ſeruetur, nulluſque omninò Superior cuiuſuis conditionis, perſonarum, & Nouitiorum numerum augere præſumat, ea pæna propoſita, vt in omnibus priuatus officiis, vocis actiuæ, & paſsiuæ ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua huiuſmodi facultatem per Congregationem

Re-

Reformationis Apoſtolicæ hoc Decreto Secretarii manu ſubſcripto concedi, non obſtante Decreto, vt ſupra promulgato. Dat. Romæ die, &c. Præſcribitur verò numerus Sacerdotum..., Clericorum..., Nouitiorum..., Conuerſorum autem...

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſt Sec.

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII., qui aliàs pro Regularis diſciplinæ reſtitutione, ſingulis regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in poſterum reciperent, receptoſvè ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cuiuſuis Ordinis Monaſteriis, ſeù Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitiis deſignarentur, & approbarentur) ad eius, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam, moreſque reſtituerent, & componerent; certior deinde factus, quoſdam omnium ferè Ordinũ Conuentus, ſeù Monaſteria ad priſtinam illam regularem viuendi formam, & diſciplinam, quam diutiùs deſiderauerat, fuiſſe redacta: in eiſdem Monaſteriis, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitiique recipi poſſent, ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, vt licen-

tia à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ prius obtenta eſſet) conceſsit, & ad illa deſignauit,& approbauit. Nunc volens vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & inſtitutione de mandato Sanctitatis Suæ præſcripta fuerunt in poſterum accuratiùs, & exactiùs obſeruentur, vltra formam traditam in Conſtitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ ſuper receptione Nouitiorũ, decreuit, ac præſentis Decreti virtute mandauit ne in Conuentibus, ſeu Monaſteriis ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ,ſeu dictæ Congregationis,Reformationis licentia hactenus deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, Nouitii ad habitum recipi vllatenus poſſint, vel admitti, niſi prius ab ipſa Congregatione, vel à propriis locornm Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diœceſi Nouitiatus exiſtunt,in quibus Nouitii recipiendi fuerint, expreſsè, & nominatim Nouitii ipſi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi,& admitti poſſint, licentiam in ſcriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad ſcripturam concedendam) obtinuerint .Monet autem Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios omnem curam,& diligentiam adhibere, vt circa ætatem,conditionem, educationem,ſcientiam, vitam, & mores, cæteraſque qualitates in ipſis Nouitiis requiſitas, obſeruentur inſtitutiones pro illis recipiendis

ab

ab eadem Congregatione Reformationis fat ctæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorum ipſorum conſcientiam onerando, ſi quempiam approbauerint, vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & iuxtà conſtitutiones, & inſtitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui, in admittendis ad habitum, & profeſſionem, Nouitiis, formam conſtitutionum, & inſtitutionum prædictarum non ſeruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, ſeu Monaſterio præterquàm in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeù præſcribendum receperint, vel admiſerint, ſeù aliàs præmiſſis quouis modo contrafecerint, irritum ex nunc, & inane decernens quicquid ſecus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis geſtum, vel attentatum fuerit. Non obſtantibus quibuſcumque &c. Dat. Romæ apud S. Petrum, die 19. Maii 1602. Pontificatus eiuſdem SS.D.N. Anno Vndecimo.

Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione Nouitiorum Religioſorum Monaſterijs, & Conuentibus deſignatis, vel deſignandis Clementis eiuſdem iuſſu editæ.

CVm ad regularem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſteriis propagãdam, Nouitiorum inſtitutio maximè vtilis ſit, ac neceſſaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum viuẽdi rationem relaxandam maiorem vim habuiſſe compertũ ſit, quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitiis facilitatem ſupra numerum, quem capere, atq; alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiã in probando, & examinando eorum ſpiritu, an verè eſſet ex Deo, atque ex præcipuo deſiderio illi inſeruiendi, vel deniq; incuriã in eis educandis, atq; inſtituendis. Idcircò, vt huiuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum inſtitutione, atque educatione, necnon in magiſtri, & aliorum miniſtrorum electione, præter alia, quæ in ſacris Canonibus, ac Decretis prę̄ſertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuſcunq; Ordinis, aut inſtituti conſtitutionibus continetur, tàm in aliàs deſignatis, quàm nunc, & in poſterum ad hoc deſignandis Monaſterijs & Conuentibus, hæc, quæ ſequuntur, inuiolatè obſeruari, & exequi perpetuò curent.

Pri-

Primum, quòd attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de vniuſcuiuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita, anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius adminiſtrationis rationis obnoxij ſint iuxtà formam conſtitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum ſubſecutarum; illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, vt quibus in Monaſterijs, & Conuentibus, ex Apoſtolica facultate Nouitiatus fuerint inſtituti, in iis ad Religionem nullum in poſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones ſacris Canonibus, Summorumque Pontificum conſtitutionibus præſcriptas non habeat, iuxtà Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quiſque recipiendus in aliquo ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quàm eius Ordinis, in quo recipietur regularia inſtituta, & ordinationes requirunt: eam verò literarum ſcientiam calleat aut illius addiſcendæ ſpem indubiam præſeferat, vt minores, & ſuis temporibus, maiores Ordines, iuxtà Decreta S: Concilij Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimũquintum excedens ad habitum regularem

admitti poſtulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuerſorum tantū, quibus literarum ſcientia non eſt neceſſaria, numerum referatur; ipſi autem Conuerſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum: & niſi ſaltem præcipua Doctrinæ Chriſtianæ capita nouerint.

Demùm Superiores diligenter exquirant, quo ſpiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberiùs famulari poſſint, an potiùs leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Prouideant quoque, vt omnes, etiam Conuerſi recipiendi; priuſquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam profeſſuri ſunt tribus votis eſſentialibus, ſtatuque regulari, & alijs cuiuſque Ordinis peculiaribus inſtitutis, & conſtitutionibus diligentèr inſtruantur. Et quia quarundam Religionum moris eſt, nedum Conuerſos ad profeſſionem admittendos, verùm, & oblatos, vt vocant recipere, circa ipſorum oblatorum receptionem vnaquæque religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaque inſtituta obſeruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in

& in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium paccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuſcuiuſq; Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus, & Monaſterii, in qua degunt profeſſi: ſegregatus ſit, atq; diſtinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitii, vel dormitorium ita capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, eiuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates aptns locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeù conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeu Capella, ſi commodè fieri poterit, ad Nouitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremoniis, Eccleſiaſticiſq; functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atque munitus adſit, ſin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate

ritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur.

Ad huiuſmodi locum Nouitiatus nemini eiuſdem, vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus, & Monaſterii Officiali, vllo vnquàm tempore ſub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magiſtro, eiuſque ſocio, ac etiam Monaſterii, aut Conuentus Superiori, ſi quandocunque ingrediendum ſibi neceſſariò exiſtimauerit, quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conuentus, vel Monaſterii Patribus ſocium aſſumat.

Huius loci clauſuræ clauis apud Magiſtrum ſemper aſſeruetur, illique ſoli liceat ex graui tantùm cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Nouitiorum inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) conſimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen ſpectat, dicto Magiſtro immediatè ſubiectus exiſtat, eliganturq; tàm Magiſter, quàm ſocius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiuſmodi ſubituri. Quod ſi aliquo caſu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi coutingat tunc electionem Magiſtri Nouitiorum, & ſocii hujuſmodi in his nouis locis

per

per Generalem, vel Prouincialem, ſeù Miniſtrum, aut eorum Viſitatores, ſeu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum conſenſu fieri permittatur: idemque ſeruetur, ſi intra trienniũ alterum, vel vtrunque vrgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoueri vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alii conſimiles ſubrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magiſter, quàm ſocius ab iis omnibus officiis, oneribuſque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant, Ipſe Magiſter ſacerdotali ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ętatis ſuæ anno conſtitutus, & per decennium à profeſſione emiſſa in religione perſtiterit: Socius verò trigeſimum annum excedat, ſintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non ſine affabilitate graues. zelum Dei cum manſuetudine præſeferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, iræ præſertim, & indignationis, quæ in ſe, & erga alios charitatem impedire conſueuerunt, quám longiſsimè alieni, & tales demum, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplũ præbeant, vt ij, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tàm metuant, quàm reuereantur, nec

illis

illis vnquam detrahere quicquam poſſint.

Habeat etiam Magiſter plenam, & abſolutam poteſtatem circa Nouitiorum inſtitutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore ſe ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari diſciplina ſedulò exerceantur, agnoſcantque præcipuè diuinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam, & excellentiam, quæ vera ſit, atq; perfecta votorum ſolemnium, & quàm neceſſaria cuiuſq; Ordinis Conſtitutionum obſeruantia, modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè parſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque procliuis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, ieiunia, cilicia, diſciplinas, cõſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat vnuſquiſque ſecun-

cundum propriam capacitatem, & ordinē ſibi à Magiſtro præſcriptum, ac pluries in die propriam conſcientiam vnuſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ità expedire iudicauerit, vel per ſeipſum, vel per aliū ab eo deputandum, ſemel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro, nocturnis, diurniſque diuinis Officijs aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent legant, vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco; & commodo extra Nouitiatum ſemel in hebdomada, vel in alterius ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur; fiatque ſemper Magiſtro præſente, vel ſocio, qui multum inuigilent, ne duo ab aliis commorentur disiuncti, atq; eo tempore, cuiuſque in quam natura feratur propenſionē inſcrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vnà cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore officiorum, in proceſſionibus, aut in cœnaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cuiuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, vnus ex

No-

uitiis ipſis,ætate,moribuſq; prouectior deputetur,qui abſente ſocio, Magiſtro permittente,omnia, prout opus fuerit; agat, cui etiam ianuæ cuſtodia, & rerum leuioris momenti prouiſio intra Nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licet Clericorum benè inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua. Conuerſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittenda,quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt,iſtorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem,tum religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Chriſtifidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuerſis ipſis à Clericorum Nouitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante Magiſtro Nouitiorum, ſeu Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum iuxta cuiuſque Ordinis Statuta, & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam præſtare debebũt à quo non tantum circa corporalia obſequia probandi,& exercendi,verùm etiam, pro eorum capacitate,& commoditate de ſpiritualibus, præſertim de modo mentalitèr orandi, diligentèr inſtruendi erunt,quod vt commodiùs fiat,ad Capitula,& ſpirituales conciones, quæ per Magiſtros Nouitijs fieri ſolent,accerſiri debeant. & in Eccleſijs, ſtatutis horis conue-

ueniant, niſi tunc in ſuis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapſo, ij tantùm qui non ſolùm religioſæ perfectionis capaces; ſed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimumſextum, quo verò ad Conuerſos, vigeſimumprimum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur; Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire, etiam durante tempore probationis, non poſſint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat, in quo vniuſcuiuſque Nouitij profeſſio regiſtretur, illamque Nouitius profeſſus, propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorũdem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignum Crucis apponat, aſſerueturque liber, & cuſtodiatur in Archiuio, vbi ſcripturæ ad Monaſterium, ſeù Conuentũ pertinentes reponi conſueuerunt.

Quia veró in quibuſdam Ordinibus filiationis vſus eſt receptus, declaratur, quòd licèt decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monaſteria, aut Conuentus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superio-

rioribus Monaſteriorum,& Conuentuum huiuſmodi Ordinum, in quibus filiationis vſus receptus eſt eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxtà cuiuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicque adſcriptos,cum iuxtà præſentes inſtitutiones, & aliàs, ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum,cum teſtimonialibus literis tranſmittere,vbi tanquam dictorum Conuentuum ſeù Monaſteriorum filij,eorumdem nomine, & inſtantia recipi,ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monaſteria, ſeu Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt præmiſſum eſt,exerceri debebunt.

Porrò,ne loca vnius Monaſterij, ſeù Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis,aut Prouincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributionē eſt,ſi opus fuerit)inire,ac ſingulis Conuentibus, & Monaſterijs præſcribere, quæ magi expedire videbitur.

Vt autem Nouitii iam in Profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti meliùs in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſeruantia ſtabiliantur,& confirmentur, mandatur vt ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Cōuentibus, aut Monaſteriis pro Nouitiatibus aſſi-

aſſignatis locus aderit ſecundi Nouitiatus, ſiue Profeſſorij ab ea, quæ Nouitiorum eſt, atq; antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium, aut Conuentus eos alere queat, ſin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo conſtruatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, ſuarum Cōſtitutionum, ſeù Inſtitutorum vigore, maioris temporis curſu nouos profeſſos, intra Nouitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte nō derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis eorum conſtitutionibus non obſtantibus, idipſum facere poſſint, ſi id rationi, ac Religioni magis expedire diiudicauerint, quibus in locis degant ſub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quàm ſeruent antiquiores profeſſi, ita quod in negotijs Monaſteriorum, aut Conuentuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quouſque ad ætatem ſacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem deuenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt literarum ſtudijs operam nauare ſub directione,

ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

Declaratur tamen, quòd propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Nouitios, niſi in locis pro Nouitiatu deſignatis, aut in poſterum deſignandis, & pro numero duntaxat in eorum ſingulis præſcripto, vel præſcribendo.

Denique ſi illi, qui inter Religioſos gradu, & ordine Superiores ſunt, & alii ad quos ſpectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeù quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioreſque pro modo admiſſę culpæ pœnas, ſe ſubituros certò ſciant. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Refor. Apoſt. Secr.

Anno milleſimo ſexcenteſimovigeſimoquarto, indictione ſeptima, Pontific. autem SS. D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia PP, VIII. Anno eius ſecundo die verò vigeſima ſexta menſis Octobris, ſuprascripta Decreta tàm S. Congregationis Concilij, quàm ſa:me: Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt, ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum, necnon in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzitellum Curſores Sanctiſſimi.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curſ.

De-

Decretum S. Congregationis Concilij SS. D. N. VRBANI PAPÆ VIII. Iuſſu editum

De rebus Regularium non alienandis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum rerum experimento edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium, & pretioſorum mobilium diſtractionibus, quas crebrò faciunt Regulares, Apoſtolicis priuilegijs innixi, ac proindè opere pretium putans illorum facilitatem aliqua ratione compeſcere: ſpeciali SS. D. N. iuſſu, Generalibus, & Prouincialibus Capitulis, vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuſcunq; aliis Superioribus Regularibus, cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Inſtituti intra fines Europæ exiſtentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretioſorum mobilium alienationem, omneq; pactum, per quod ipſorum dominium transfertur, cenſus perpetuos, ſeu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem vltrà triennium, conceſſionem in feudum, vel emphyteuſim, præterquam in caſibus à iure permiſſis, fieri perpetuò prohibet, atq; interdicit, abſque ipſius Congregationis Concilij expreſſa licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; ſub pœna pri-

uationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vociſque actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterùm obtinenda, quam ipſo facto abſque alia declaratione incurrant, ſublata etiam Generali, & Protectori illam moderãdi, aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apoſtolicarum Conſtitut. & præſertim fęl. rec. Pauli II. quæ incipit Ambitioſæ in ſuo robore permanſuris. Alienationes verò, pacta, cenſus, hypotecas, locationes, conductiones, & conceſſiones quaſcunque contra huiuſmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Suæ authoritate, ipſo iure nullas, atque irritas decernit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atq; Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam neceſſariò, & in indiuiduò exprimẽdis. Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque: necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus,

ribus,& inſolitis clauſulis,necnon irritantibus decretis,etiam motu proprio, & ex certa ſciẽtia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis,ſeù extenſionis,conceſſis,& iteratis vicibus approbatis,& innouatis; etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus,ac formis ſpecialis, & indiuidua,ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda,& aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet tenores huiuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, quibus quoad ea, quæ præſenti Decreto, ac prohibitioni aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialitèr, & expreſsè, Sanctitatis Suæ authoritate, derogat, cæteriſq; contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ die vij. Septembris MDCXXIV.

Coſmus Card. de Torres.

Loco † Sigilli.

Proſper Fagnanus S. Cong. Secr.

Die 16. Septembris 1624. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis Vrbis, per me Io: Radica SS. D. N. Papæ Curſ.

Brandimartes Latinus pro D. Mag. Curſ.

CVm poſt editum Decretum de rebus Regularium non alienandis compertum ſit, Regulares, qui eodem decreto prohibentur cenſus imponere, & alios contractus facere ſuper bonis ad eorũ Monaſteria pertinen. loco cenſuum,& contractuum huiuſmodi pecunias accipere mutuò, etiam ſine alicuius lucri ſolutione, vel ad cambium cum ſolutione alicuius lucri, etiam ceſſantis, vel damni emergentis cum obligatione,ſeù hypotheca bonorum, aut dato pignore. Cumque ex huiuſmodi contractibus eludatur mens S. Congregationis,cui in primis invotis fuit conſulereReligionum indemnitati, quæ ex dictis contractibus plurimum læduntur,Sanctiſſ. Dominus Noſter approbante, decreuit, & declarauit, non licere Regularibus pecunias, vt ſupra proponitur,accipere, & ſi acceperint in ipſius Decreti pœnas ipſo facto incidere. Dat. Romæ 21. Martij 1626. quod innouatur hac die 19. Septembris 1643.

Io: B. Card. Pamphilius.

Franciſcus Paulutius S.C. Conc. Secr.

Die 21. Octobris 1643. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ,& aliis locis ſolitis Vrbis, per me Franciſcum Angelum Curſorem.

Dominicus Mangilius pro D.Mag.Curſ.

Pro-

Prohibitio alienandi bona Eccleſiaſtica, aut illa vltra triennium locandi.

Præter hanc Conſtitutionem Pauli II. editam Anno Domini 1467. die prima Martii. Quò ad locationes, extat Conc. Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 11. Quò ad alienationes verò extant Conſtitut. 1. Leonis I. Occaſio &c. Pauli IV. Conſtit. 2. Iniunctum &c. & Pii V. Conſtit. 69. Volentes &c. & alia Conſtit. 98. Et ſi de ſingulis &c. Quò verò ad Iudices huiuſmodi Alienationum extat Conſtitutio Pauli II. quæ eſt 2. Cum in omnibus &c.

PAVLVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

V. *Ad perpetuam rei memoriam.*

AMbitioſæ cupiditati, illorum præcipuè, qui Diuinis, & humanis affectatis, damnatione poſtpoſita, immobilia, & prætioſa mobilia Deo dicata, ex quibus Eccleſiæ, Monaſteria, & Pia loca reguntur, illuſtranturque, & eorum Miniſtri ſibi alimoniam vendicant, prophanis vſibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Diuini cultus detrimento, exquiſitis medijs vſurpare præſumunt, occurrere cupientes.

§. 1. Omnium rerum, & bonorum Eccleſiaſticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipſorum dominium, conceſſionem, hypotecam, locationem, & conductionem, vltrà triennium, necnon infeudationem, vel contractum emphyteoticum, præterquam in caſibus à iure permiſſis, ac de rebus, & bonis in emphyteuſim ab antiquo concedi ſolitis, & tunc cum Eccleſiarum euidenti vtilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ ſeruando ſeruari non poſſunt, pro inſtantis temporis exigentia, hac perpetuò valitura Conſtitutione fieri prohibemus.

§. 2. Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, Prohibitionibus, & Decretis aliàs ſuper hoc editis, quæ tenore præſentium innouamus, in ſuo nihilominus robore permanſuris.

§. 3. Si quis contrà huius noſtræ prohibitionis ſeriem de bonis, & rebus eiſdem quicquam alienare præſumpſerit, alienatio, hypotheca, conceſſio, locatio, conductio, & infeudatio huiuſmodi nullius omninò ſit roboris, vel momenti, & tàm, qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, ſententiam excommunicationis incurrat; Alienanti verò bona Eccleſiarum, Monaſteriorum, locorumque Piorum quorumlibet, inconſulto Romano Pontifice, aut contra præſentis Conſtitutionis tenorem, ſi

Pon-

Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat Dignitate, ingreſſus Eccleſiæ ſit penitus interdictus, &, ſi per ſex menſes immediatè ſequentes, ſub interdicto huiuſmodi, animo, quod abſit, perſeuerauerit indurato, lapſis menſibus eiſdem, à regimine, & adminiſtratione ſuæ Eccleſiæ, vel Monaſterii, cui præſidet in ſpiritualibus, & temporalibus ſit, eo ipſo ſuſpenſus. Inferiores verò Prælati Commendatarij, & aliarum Eccleſiarum Rectores, Beneficiati, vel adminiſtrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præpoſituris, Præpoſitatibus, Dignitatibus, Perſonatibus, Adminiſtrationibus, Officiis, Canonicatibus, Præbendis, aliiſque Eccleſiaſticis cum cura, & ſine, ſæcularibus; & Regularibus beneficiis, quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipſo facto priuati exiſtant, illaque abſque declaratione aliqua vacare cenſeantur, poſſintque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, perſonis idoneis (illis exceptis, quæ proptereà priuatæ fuerint) liberè de iure conferri, niſi aliàs diſpoſitioni Apoſtolicæ Sedis ſint ſpecialitèr, aut generalitèr reſeruata, & nihilominùs alienatæ res, & bona huiuſmodi ad Eccleſias, Monaſteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem huiuſmodi pertinebant, liberè reuertantur.

Nulli ergo hominum liceat &c.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo Kal. Martij Pontificatus noſtri Anno quarto.

Nota delli Decreti, che li Superiori Regolari ſono tenuti publicare ogn'Anno.

1. IL Lunedí doppo la prima Domenica dell'Auuento, ò in vno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti, li Superiori locali di ciaſcun Monaſtero, Conuento, e Caſa Regolare ſon obligati far leggere in publico Refettorio li Decreti *de celebratione Miſſarum* fatti dalla ſacra Congregatione del Concilio con autorità ſpeciale della Santità di N. S. Papa Innocenzio XII. ſotto li 23. Nouembre 1697. che cominciano *Nuper à Congregatione* &c. che ſono à carte 177., ſotto pena di priuazione di offitio, e di voce attiua, e paſſiua da incorrerſi *ipſo facto*.

2. L'iſteſſo ſotto le medeſime pene ſon obligati fare il Venerdì doppo l'ottaua della ſolennità del Corpo di Chriſto, ò in vno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti.

3. Il Venerdì doppo l'Ottaua dell'Aſſunzione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il meſe d'Agoſto, li medeſimi Superiori locali ſon obligati in publica tauola, ò

in

in vn Capitolo ſpecialmente conuocato à queſt'effetto auuiſare i loro Sudditi dell' oſſeruanza, & eſſecuzione delle Conſtituzioni Apoſtoliche, e Decreti ſpettanti al Sant'Offizio, e particolarmente di quelli, de' quali ſi fà menzione nel Decreto publicato dalla Santa memoria di Papa Vrbano VIII. ſotto li 7. di Giugno 1633. che comincia, *SS. D. N. ſedulò incumbens &c.* che ſtà à carte 3. e poi confermato li 5. Nouembre 1637. ſotto pena di priuazione d'offizio, e di voce attiua, e paſſiua da incorrerſi ipſo facto, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

4. Il medeſimo ſotto l'iſteſſe pene ſono obligati à fare reſpettiuamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualſiuoglia Capitolo Generale, e Prouinciale, & in ogni congreſſo, e Compagnia Capitolare.

Li quali deuono anco procurare, e fare, che in ogni Conuento ſtia affiſſa continuamente vna copia del detto Decreto *Sanctiſs. D. N. ſedulò incumbens &c.* in qualche luogo publico, doue poſſa commodamente vederſi, e leggerſi dalli Religioſi ſudditi.

E dar conto alla Sacra Congregazione della Santiſſima Inquiſitione di Coma, di hauer auuiſato i loro ſudditi, come ſopra.

Auuertendo, che li Tranſgreſſori ſaranno puniti infallibilmente, e contro di loro ſi

pro-

procederà nel Tribunale del Sant'Offizio, come nel ſudetto Decreto del 1633.

5. Due volte l'anno almeno, li detti Superiori in ogni Conuento, Monaſtero, ò caſa Regolare ſon tenuti far leggere in publica menſa li Decreti *de Regularibus Apoſtatis, & electis* fatti dalla Sacra Congregazione del Concilio con facoltà ſpeciale della ſan. mem. di Vrbano VIII. ſotto li 21. Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum Regularium electorum, & fugitiuorum &c.* che ſono à carte 212., & inſieme anco li Decreti generali della ſan. me: di Clemente VIII: ſpettanti alla Riforma de' Regolari alla Recezzione, Profeſſione, & inſtituzione de' Nouizij, che incominciano: *Regularis diſciplinæ* &c. e ſono à car. 220. quali Decreti dalla medeſima Sac. Congregazione del Concilio furono innouati nelli detti Decreti *de Regularibus Apoſtatis, & electis* &c. & à quelli vanno anneſſi.

Chi preſume far il contrario incorre la pena di priuazione di tutti gli offizii, che hà, e di voce attiua, e paſſiua, e d'inhabilità perpetua alli medeſimi officij, e voce, la qual pena è riſeruata à Sua Santità.

6. Dentro al meſe di Gennaro, ſotto le medeſime pene di priuazione degl'officii, e di voce attiua, e paſſiua alli Superiori, che traſ-

traſgrediranno, deuon leggerſi li Decreti di VrbanoVIII. e di Clemente VIII, *de largitione munerum*, che comineiano i primi: *Nuper à Cougregatione nonnullorum &c.*, e ſono à carte 170. e li ſecondi, cioè di Clemente Ottauo, cominciano: *Religioſæ Congregationes &c.* e ſono à carte 155.

7. Si deue leggere in ciaſchedun Anno nelle Calende di Marzo, ò dentro il detto meſe il Decreto della Santiſsima Inquiſizione fatto li 8. di Luglio 1660. alla preſenza della Santità di Noſtro Sign. Papa Aleſſandro Settimo, che comincia. *Licet aliàs per Conſtitutionem*, che è à car. 148. e deue darſi auuiſo alli Superiori, eſſerſi letto il ſopradetto Decreto con fede ſottoſcritta da loro, e da dui, ò tre altri dell'iſteſſo Conuento alla Sacra Congregazione della Santiſſima Inquiſizione di Roma.

Si auuerte, che la grazia, e facoltà di dieci giorni di tempo oltre il Lunedì, e Venerdì, come à num, 1. & 2. la conceſſe la Congregazione de Regolari con Decreto delli 12. Marzo 1638, quella di tutto il meſe d'Agoſto, come à num. 3. la Congregazione dell'Inquiſizione con Decreto de 5. Nouemb. 1638. e quella di tutto il meſe di Marzo, come à num. 7. la ſan. mem. di Clemente IX. con Decreto pure del Sant'Officio ſotto li 7. Nouembre 1668.

IN-

INDEX CONSTITVTIONVM

Ad Officium S. Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Quarum præcipuè obſeruantia, & executio iniungitur præmiſſo Decreto SS. D. N. VRBANI Papæ VIII. pag. 3.

ALEXANDRI VII. Conſtitut. 96. incip. *Licet aliàs*. pag. 148

CLEMENTIS VIII. Conſt. 42. incip. *Cum ſicut.* 79

Conſt. 81. incip. *Et ſi aliàs.* 41

GREGORII XIII. Conſt. 21. incipit *Officij noſtri partes*, pag. 37.

GREGORII XV. Conſtit. 27. incip. *Romanus Pontifex in ſpecula.* 111

Conſt. 28. incip. *Romani Pontificis.* 81

Conſt. 29. incipit. *SS. D. Noſter auditis.* 104

Conſt. 34. incip. *Vniuerſi Dominici gregis.* 30

Conſt. 40. incip. *Apoſtolatus officium.* 123

IVLII III. Conſt. 11. incip. *Licet à diuerſis.* 12

PAVLI V. Conſt. 26. incip. *Romanus Pontifex.* 85

Conſt. 97. incip. *Regis pacifici.* 94

PII IV. Conſtit. 31. incip. *Cum ſicut nuper.* 27

PII V. Conſt. 82. incip. *Si de protegendis.* 17

SIXTI V. Conſtitut. 17. incip. *Cœli, & Terræ Creator.* 51

VRBANI VIII Conſt. 37. incip. *Sanctiſsimus D. N. ſolicitè animaduertens* 131

Conſt. 50. incip. *Sanctiſs. D. N. pro debito ſui paſtoralis officij.* 137

Conſt. 79. incip. *Apoſtolatus officium.* 45

Con-

Conſt.113.incip. *Iſcrutabilis iudiciorum Dei.* 67
Conſtit.114. incip *Apoſtolatus officium:* 126
Conſtit. 155. incip *Cum ſicut accepimus.* 139
Conſt 157. incip. *Aliàs fel. rec. Gregorius Papa XV.* 117

Conſtitutiones aliæ pro Regularibus.

CLEMENTIS VIII. Conſt.28. de largitione munerum &c. incipit *Religioſæ Congregationes.* pag. 155
VRBANI VIII. Confirmatio declarationis prædictæ Conſtit. de largitione munerum &c. incipit *Nuper à Congregatione nonnullorum.* 170
Confirmatio Decretorum Congreg. S. R. E. Card. Concilij Tridentini Interpretum, Innocentij XII. ſuper celebratione Miſſarum incipit *Nuper à Congregatione.* 177
Decreta S. Congr. Concilij, de Regularibus Apoſtatis & eiectis incip. *Sacra Congregatio Cardinalium.* 212
De Nouitiis ad habitum Regularem non recipiendis niſi in Conuentibus deſignandis incipit *Sanctiſſ. in Chriſto Pater.* 222
Formula recipiendi Nouitios. 241
Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios, incip. *Sanctiſſ. in Chriſto Pater.* 243
Iuſtitutiones ſuper prædicta receptione, & educatione, incip. *Cum ad Regularem &c.* 246
Decretum ſuper reſeruatione caſuum, ab omnibus

nibusRegularium Superioribus obſeruandum,incip. *Sanctiſsimus Dominus noſter, qui iampridem* . 238
CLEMENTIS VIII. Decreta proRegularium reformatione &c.incip. *Regularis diſciplinæ*. 220
Decreta ſuper reformatione Regularium tàm Monachorum,quàm Mendicantium, incipit *Nullus omninò*. 225
Decreta Sacr. Congreg. Concil. SS. D. N. Vrbani Papæ VIII. iuſſu edita de rebus Regularium non alienandís. 259
PAVLI II. Conſt. 5. de rebus Eccleſiaſticis non alienandis &c. incip. *Ambitioſæ &c.* 263

INDEX MATERIARVM,

Quæ in præinſertis Apoſtolicis Conſtitutionibus continentur.

ASTrologiæ iudiciariæ artem, aliaque diuinationum genera, exercentis, libroſue deſuper legentis, vel tenentis, pæna. Sixti V. Conſt. 17. pag. 51

Eaque aucta, & extenſa ad alia. Vrbani VIII. Conſt. 113 67

Beatificatorum nondum, nec Canonizatorum Imagines cum radijs, ſplendoribus, aut laureolis proponi: Eiſque tabellæ, aut luminaria ad eorum ſepulchra apponi: eorumue geſta, miracula, reuelationes, & beneficiorum impetrationes, publicari, aut imprimi prohibentur. Vrb. VIII. Conſt. 37. 131

Carceratum ex cauſa Sancti Officij eximentis, vel, ne carceretur, impedientis, pœna. Pij V. Conſtit. 82. 17

Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis materia. Pauli V. Conſt. 97. pag. 94. & Gregor. XV. Conſt. 29. 104

Confeſſarij ſollicitantes ad turpia in confeſſione, qua pœna coerceantur. Pii IV. Couſt. 31. pag. 27. & Greg. XV. Conſt. 34. 30

Confeſſarii monere debent ſollicitatos in confeſsione, vt ſollicitantes Confeſſarios denuncient. Greg. XV. Conſt. 34. 30

Confeſſionem ſacramentalem audientis ad ordi-

dinem Presbyteratus non promoti, cauſa pertinet ad Sanctum Officium. Greg. XIII. conſt.21. pag.37. Eiuſq; pœna. Clem. VIII. conſt. 81. pag. 41. Non ſuffragante minori ætate. Vrbani VIII. Conſt. 79. 45

Hæretici in Italiæ,& adiacentium Inſularum, locis commorarij prohibentur: Eorumque fautorum,& receptatorum pœna. Greg. XV Conſt. 28. 81

Impedientes Inquiſitores in eorum officio, eorumque complices,& fautores, ſeueriùs puniuntur. Iulii III. Conſt. 11. 12

Ingerentes ſe in cauſis Inquiſitionis, præter Ordinarios, & Inquiſitores damnantur. Iulj III. conſt.11. 12

Inquiſitorum Laicos ad criminis hæreſis cognitionem admittentium pœna. Iulii III. Conſtit. 12. 12

Itali ad loca, in quibus liber, & publicus cultus. ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtit, proficiſci, in eiſuè habitare, prohibentur, Clem. VIII. conſt. 42. 79

Largitio munerum Regularibus interdicitur. Clem. VIII. conſt. 28. pag. 155. & Vrb. VIII. conſt. 267. 170

Libri vbicumque compoſiti ſine Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii in Vrbe,& extra eam ſine Ordinarii,& Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum licentia imprimi prohibentur. Vrbani VIII. conſt. 50. 137

Libros

Libros prohibitos legendi, habendiuè, licentiarum reuocatio. Gregor. XV. conſtit. 30. pag. 123, & Vrb. VIII. conſtit. 114. 126

Miſsas celebrantis ad ordinem Presbyteratus non promoti, cauſa ſpectat ad Sanctum Officium. Gregor. XIII. conſtit. 21. pag. 37. Eiuſque pœna. Clem. VIII. conſt. 81. pag. 41 Non excuſante minori ætate. Vrbani VIII. conſtit. 79. 45

Offendentium Miniſtros Sancti Officii, necnon Accuſatores, Denunciatores, vel Teſtes, pœnæ. Pii V. conſt. 82. 17

Regulares omnes quomodolibet priuilegiati cõpræhenduntur in Conſtitutionibus Apoſtolicis in concernentibns Fidem Catholicam, & S. Inquiſitionis Officium hactenus editis, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendis, niſi ſpecialiter in eis excipiantur. Vrbani VIII. Conſtitut. 155. pag. 139

Superiores Regularium iubentur commonere ſuos ſubditos de obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ad Sanctum Officium pertinentium, in principio Decreti. pag. 3. Necnon affigere in loco apud eos publico exempla huius Decreti: Et de tali affixione; & commonitione publico documento certiorem facere Sac. Congregationem S. Officij Vrbis. In fine Decreti. 11

Su-

Superiores Regularium cauſas ſuorum ſubditorum ad Sanctum Officium pertinentes cognoſcere prohibentur. Pauli V. conſt. 26. pag. 85. & Alex. VII. conſt. 66. 148
Viuæ vocis oraculo factarum conceſſionum reuocatio. Gregor. XV. conſt. 27. pag. 111. & Vrbani VIII. conſt. 157. 117

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

FINIS.

Digitized by Google

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo Kal. Martij Pontificatus noſtri Anno quarto.

Nota delli Decreti, che li Superiori Regolari ſono tenuti publicare ogn'Anno.

1. IL Lunedí doppo la prima Domenica dell'Auuento,ò in vno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti, li Superiori locali di ciaſcun Monaſtero, Conuento, e Caſa Regolare ſon obligati far leggere in publico Refettorio li Decreti *de celebratione Miſſarum* fatti dalla ſacra Congregatione del Concilio con autorità ſpeciale della Santità di N. S. Papa Innocenzio XII. ſotto li 23. Nouembre 1697. che cominciano *Nuper à Congregatione* &c. che ſono à carte 177., ſotto pena di priuazione di offitio,e di voce attiua, e paſſiua da incorrerſi *ipſo facto*.

2. L'iſteſſo ſotto le medeſime pene ſon obligati fare il Venerdì doppo l'ottaua della ſolennità del Corpo di Chriſto, ò in vno delli dieci giorni immediatamente ſeguenti.

3. Il Venerdì doppo l'Ottaua dell'Aſſunzione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il meſe d'Agoſto, li medeſimi Superiori locali ſon obligati in publica tauola, ò in

in vn Capitolo ſpecialmente conuocato à queſt'effetto auuiſare i loro Sudditi dell' oſſeruanza, & eſſecuzione delle Conſtituzioni Apoſtoliche, e Decreti ſpettanti al Sant'Offizio, e particolarmente di quelli, de' quali ſi fà menzione nel Decreto publicato dalla Santa memoria di Papa Vrbano VIII. ſotto li 7. di Giugno 1633. che comincia, *SS. D. N. ſedulò incumbens &c.* che ſtà à carte 3. e poi confermato li 5. Nouembre 1637. ſotto pena di priuazione d'offizio, e di voce attiua, e paſſiua da incorrerſi ipſo facto, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

4. Il medeſimo ſotto l'iſteſſe pene ſono obligati à fare reſpettiuamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualſiuoglia Capitolo Generale, e Prouinciale, & in ogni congreſſo, e Compagnia Capitolare.

Li quali deuono anco procurare, e fare, che in ogni Conuento ſtia affiſſa continuamente vna copia del detto Decreto *Sanctiſs. D. N. ſedulò incumbens &c.* in qualche luogo publico, doue poſſa commodamente vederſi, e leggerſi dalli Religioſi ſudditi.

E dar conto alla Sacra Congregazione della Santiſſima Inquiſitione di Coma, di hauer auuiſato i loro ſudditi, come ſopra.

Auuertendo, che li Tranſgreſſori ſaranno puniti infallibilmente, e contro di loro ſi

pro-

procederà nel Tribunale del Sant'Offizio, come nel ſudetto Decreto del 1633.

5. Due volte l'anno almeno, li detti Superiori in ogni Conuento, Monaſtero, ò caſa Regolare ſon tenuti far leggere in publica menſa li Decreti *de Regularibus Apoſtatis*, *& electis* fatti dalla Sacra Congregazione del Concilio con facoltà ſpeciale della ſan. mem. di Vrbano VIII. ſotto li 21. Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum Regularium electorum, & fugitiuorum &c.* che ſono à carte 212., & inſieme anco li Decreti generali della ſan. me: di Clemente VIII: ſpettanti alla Riforma de' Regolari alla Recezzione, Profeſſione, & instituzione de' Nouizij, che incominciano: *Regularis diſciplinæ* &c. e ſono à car. 220. quali Decreti dalla medeſima Sac. Congregazione del Concilio furono innouati nelli detti Decreti *de Regularibus Apoſtatis, & eiectis* &c. & à quelli vanno anneſſi.

Chi preſume far il contrario incorre la pena di priuazione di tutti gli offizii, che hà, e di voce attiua, e paſſiua, e d'inhabilità perpetua alli medeſimi officij, e voce, la qual pena è riſeruata à Sua Santità.

6. Dentro al meſe di Gennaro, ſotto le medeſime pene di priuazione degl'officii, e di voce attiua, e paſſiua alli Superiori, che traſ-

traſgrediranno, deuon leggerſi li Decreti di Vrbano VIII. e di Clemente VIII, *de largitione munerum*, che cominciano i primi: *Nuper à Cougregatione nonnullorum &c.*, e ſono à carte 170. e li ſecondi, cioè di Clemente Ottauo, cominciano: *Religioſæ Congregationes &c.* e ſono à carte 155.

7. Si deue leggere in ciaſchedun Anno nelle Calende di Marzo, ò dentro il detto meſe il Decreto della Santiſsima Inquiſizione fatto li 8. di Luglio 1660. alla preſenza della Santità di Noſtro Sign. Papa Aleſſandro Settimo, che comincia. *Licet aliàs per Conſtitutionem*, che è à car. 148. e deue darſi auuiſo alli Superiori, eſſerſi letto il ſopradetto Decreto con fede ſottoſcritta da loro, e da dui, ò tre altri dell'iſteſſo Conuento alla Sacra Congregazione della Santiſſima Inquiſizione di Roma.

Si auuerte, che la grazia, e facoltà di dieci giorni di tempo oltre il Lunedì, e Venerdì, come à num, 1. & 2. la conceſſe la Congregazione de Regolari con Decreto delli 12. Marzo 1638, quella di tutto il meſe d'Agoſto, come à num. 3. la Congregazione dell'Inquiſizione con Decreto de 5. Nouemb. 1638. e quella di tutto il meſe di Marzo, come à num. 7. la ſan. mem. di Clemente IX. con Decreto pure del Sant'Officio ſotto li 7. Nouembre 1668.

IN-

INDEX CONSTITVTIONVM Ad Officium S. Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Quarum præcipuè obſeruantia, & executio iniungitur præmiſſo Decreto SS. D. N. VRBANI Papæ VIII. pag. 3.

ALEXANDRI VII. Conſtitut. 96. incip. *Licet aliàs*. pag. 148

CLEMENTIS VIII. Conſt. 42. incip. *Cum ſicut*. 79
Conſt. 81. incip. *Et ſi aliàs*. 41

GREGORII XIII. Conſt. 21. incipit *Officij noſtri partes*, pag. 37.

GREGORII XV. Conſtit. 27. incip. *Romanus Pontifex in ſpecula.* 111
Conſt. 28. incip. *Romani Pontificis*. 81
Conſt. 29. incipit. *SS. D. Noſter auditis*. 104
Conſt. 34. incip. *Vniuerſi Dominici gregis*. 30
Conſt. 40. incip. *Apoſtolatus officium*. 123

IVLII III. Conſt. 11. incip. *Licet à diuerſis*. 12

PAVLI V. Conſt. 26. incip. *Romanus Pontifex*. 85
Conſt. 97. incip. *Regis pacifici*. 94

PII IV. Conſtit. 31. incip. *Cum ſicut nuper*. 27

PII V. Conſt. 82. incip. *Si de protegendis*. 17

SIXTI V. Conſtitut. 17. incip. *Cœli, & Terræ Creator*. 51

VRBANI VIII Conſt. 37. incip. *Sanctiſsimus D. N. ſolicitè animaduertens* 131
Conſt. 50. incip. *Sanctiſs. D. N. pro debito ſui paſtoralis officij*. 137
Conſt. 79. incip. *Apoſtolatus officium*. 45

Con-

Conſt.113.incip. *Iſcrutabilis iudiciorum Dei.* 67
Conſtit.114. incip *Apoſtolatus officium:* 126
Conſtit. 155. incip *Cum ſicut accepimus.* 139
Conſt 157. incip. *Aliàs ſel. rec. Gregorius Papa XV.* 117

Conſtitutiones aliæ pro Regularibus.

CLEMENTIS VIII. Conſt.28. de largitione munerum &c. incipit *Religioſæ Congregationes.* pag. 155
VRBANI VIII. Confirmatio declarationis prædictæ Conſtit. de largitione munerum &c. incipit *Nuper à Congregatione nonnullorum.* 170
Confirmatio Decretorum Congreg. S. R. E. Card. Concilij Tridentini Interpretum, Innocentij XII. ſuper celebratione Miſſarum incipit *Nuper à Congregatione.* 177
Decreta S. Congr. Concilij, de Regularibus Apoſtatis & eiectis incip. *Sacra Congregatio Cardinalium.* 212
De Nouitiis ad habitum Regularem non recipiendis niſi in Conuentibus deſignandis incipit *Sanctiſſ. in Chriſto Pater.* 222
Formula recipiendi Nouitios. 241
Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios, incip. *Sanctiſſ. in Chriſto Pater.* 243
Iuſtitutiones ſuper prædicta receptione, & educatione, incip. *Cum ad Regularem &c.* 246
Decretum ſuper reſeruatione caſuum, ab omnibus

nibus Regularium Superioribus obſeruandum, incip. *Sanctiſsimus Dominus noſter, qui iampridem*. 238
CLEMENTIS VIII. Decreta pro Regularium reformatione &c. incip. *Regularis diſciplinæ*. 220
Decreta ſuper reformatione Regularium tàm Monachorum, quàm Mendicantium, incipit *Nullus omninò*. 225
Decreta Sacr. Congreg. Concil. SS. D. N. Vrbani Papæ VIII. iuſſu edita de rebus Regularium non alienandis. 259
PAVLI II. Conſt. 5. de rebus Eccleſiaſticis non alienandis &c. incip. *Ambitioſæ &c.* 263

IN-

INDEX MATERIARVM,

Quæ in præinſertis Apoſtolicis Conſtitutionibus continentur.

ASTrologiæ iudiciariæ artem, aliaque diuinationum genera, exercentis, libroſue deſuper legentis, vel tenentis, pæna. Sixti V. Conſt. 17. pag. 51
Eaque aucta, & extenſa ad alia. Vrbani VIII. Conſt. 113 67
Beatificatorum nondum, nec Canonizatorum Imagines cum radijs, ſplendoribus, aut laureolis proponi: Eiſque tabellæ, aut luminaria ad eorum ſepulchra apponi: eorumue geſta, miracula, reuelationes, & beneficiorum impetrationes, publicari, aut imprimi prohibentur. Vrb. VIII. Conſt. 37. 131
Carceratum ex cauſa Sancti Officij eximentis, vel, ne carceretur, impedientis, pœna. Pij V. Conſtit. 82. 17
Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis materia. Pauli V. Conſt. 97. pag. 94. & Gregor. XV. Conſt. 29. 104
Confeſſarij ſollicitantes ad turpia in confeſſione, qua pœna coerceantur. Pii IV. Couſt. 31. pag. 27. & Greg. XV. Conſt. 34. 30
Confeſſarii monere debent ſollicitatos in confeſsione, vt ſollicitantes Confeſſarios denuncient. Greg. XV. Conſt. 34. 30
Confeſſionem ſacramentalem audientis ad ordi-

dinem Presbyteratus non promoti, cauſa pertinet ad Sanctum Officium. Greg. XIII. conſt. 21. pag. 37. Eiuſq; pœna. Clem. VIII. conſt. 81. pag. 41. Non ſuffragante minori ætate. Vrbani VIII. Conſt. 79. 45
Hæretici in Italiæ, & adiacentium Inſularum, locis commorari prohibentur: Eorumque fautorum, & receptatorum pœna. Greg. XV Conſt. 28. 81
Impedientes Inquiſitores in eorum officio, eorumque complices, & fautores, ſeueriùs puniuntur. Iulii III. Conſt. 11. 12
Ingerentes ſe in cauſis Inquiſitionis, præter Ordinarios, & Inquiſitores damnantur. Iulij III. conſt. 11. 12
Inquiſitorum Laicos ad criminis hæreſis cognitionem admittentium pœna. Iulii III. Conſtit. 12. 12
Itali ad loca, in quibus liber, & publicus cultus. ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtit, proficiſci, in eiſuè habitare, prohibentur, Clem. VIII. conſt. 42. 79
Largitio munerum Regularibus interdicitur. Clem. VIII. conſt. 28. pag. 155. & Vrb. VIII. conſt. 267. 170
Libri vbicumque compoſiti ſine Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii in Vrbe, & extra eam ſine Ordinarii, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum licentia imprimi prohibentur. Vrbani VIII. conſt. 50. 137
Libros

Libros prohibitos legendi, habendiuè, licentiarum reuocatio. Gregor. XV. conſtit. 30. pag. 123, & Vrb. VIII. conſtit. 114. 126
Miſsas celebrantis ad ordinem Presbyteratus non promoti, cauſa ſpectat ad Sanctum Officium. Gregor. XIII. conſtit. 21. pag. 37. Eiuſque pœna. Clem. VIII. conſt. 81. pag. 41 Non excuſante minori ætate. Vrbani VIII. conſtit. 79. 45
Offendentium Miniſtros Sancti Officii, necnon Accuſatores, Denunciatores, vel Teſtes, pœnæ. Pii V. conſt. 82. 17
Regulares omnes quomodolibet priuilegiati cõpræhenduntur in Conſtitutionibus Apoſtolicis in concernentibns Fidem Catholicam, & S. Inquiſitionis Officium hactenus editis, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendis, niſi ſpecialiter in eis excipiantur. Vrbani VIII. Conſtitut. 155. pag. 139
Superiores Regularium iubentur commonere ſuos ſubditos de obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ad Sanctum Officium pertinentium, in principio Decreti. pag. 3. Necnon affigere in loco apud eos publico exempla huius Decreti: Et de tali affixione; & commonitione publico documento certiorem facere Sac. Congregationem S. Officij Vrbis. In fine Decreti. 11

Su-

Superiores Regularium cauſas ſuorum ſubditorum ad Sanctum Officium pertinentes cognoſcere prohibentur. Pauli V. conſt.26. pag. 85. & Alex. VII. conſt.66. 148
Viuæ vocis oraculo factarum conceſſionum reuocatio. Gregor. XV. conſt. 27. pag.111. & Vrbani VIII. conſt. 157. 117

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

FINIS.